

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/16, toukokuu-kesäkuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Ay-pomojen petos tuomitaan laajalti!

Tappaako uusliberalismi maatalouden? s.3
Sote-ilveilyn uudet kuviot s. 4
Hallituksen työnäyte ei kelpaa s. 5
Lähi-idän kaaoksen synnytti imperialismi s. 6
Arvioita kommunistien historiasta osa 5, s. 12
Kommunistien Liitto Meksikossa s. 13
Suomalaiset fasistit (1) s. 15
Menneisyys otettiin takaisin (1) s.16

Helsingissä 12.3.-16 8000 ihmistä protestoi päätäjien politiikkaa vastaan (kuva). Opiskelijat olivat kadulla 9.3.-16 ja maanviljelijät 11.3.-16

Sadat tuhannet palkansaaajat, opiskelijat ja eläkeläiset ovat torjuneet sss-hallituksen harjoittaman politiikan. Ihmisiä pelottaa sodan lietsonta, huolestuttaa valtion omaisuuden myynti ja yksityistäminen sekä raivostuttaa julkisten palvelujen alasajo. Ainoa järjestäytynyt voima, joka kykenisi tämän pysäyttämään on ay-liike, mutta se hirttäytyy "yhteiskuntasopimukseen." Meidän, jotka emme uusliberalismin kaatuessa menetä mitään, tulee ottaa ohjat käsiimme.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Sivut 2-3

- Hallitus jatkaa tuhoisalla tiellä
- Ay-johdon petos tuomitaan
- Valtio muka laiska jättiläinen
- Tappaako uusliberalismi viljelijän
- Valhetta kaikki laulut maan

Sivut 4-5

- Sote-ilveilyn uudet kuviot
- Suomiko neljäs?
- Sotilasmenot 2015
- Jallituksen työnäyte ei kelpaa
- Turusta kutsu kuntavaaleihin
- Palkkasumma ja osingot

Sivut 6-7

- Lähi-idän kaaoksen synnytti imperialismi
- Bonnierin suuri huuhaa palkinto
- Hallintorekisterit avattava
- Poliittista häveliäisyyttä
- Mistä opiskelija tuntee ystävän?

Sivut 8-9

- Miksi posti jälleen
- Vanhat vaikeavammaiset säästöleikkuriin
- Kiireellisiä toimia velkomisjärjestelmään
- Tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa
- Kun talouspoliittisen selitysvoima hiipuu

Sivut 10-11

- Työkansan vapputervehdykset
- Naisten oikeuksia puolustamaan
- Siivoustyön ammattilainen kertoo

Sivut 12-13

- Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 5
- Meksikon seminaarin kuulumisia
- Ei verovarja kuvaruutuoksennukselle

Sivut 14-15

- Puhdistus Nobel.komiteassa
- Suomalaiset fasistit

Sivut 16-17

- Menneisyys otettiin takaisin
- Vaarallisia ministereitä
- Venäjä: "Suora linja" psykoterapiakko?

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Isäntämaasopimus Ruotsissa
- Suomi sodan isäntämaaksi
- Kansallisomaisuuden hävitys
- Myöhäistä terrorin torjuntaa
- Glasnost Ruotsissa

Tärkein tehtävä on irrottautua Natosta lopullisesti

Suomalaiset eivät hyväksy Natoa, mutta ideologinen kamppailu Nato-jäsenyydestä käy kiivaana.

Olemme vaarallisen lähellä Natoa ja sotaa. EU-USA-akseli vie Natoa kiinni Venäjän rajoihin. Meitä painostetaan tähän uhkapeliin mm. "isäntämaasopimuksen" ja muun Nato-yhteistyön kautta. Tämä muuttaa geopolitiittisen asemamme ja suhteemme Venäjään liittäen meidät Naton sotiin. Siksi luodaan valheellista viholliskuvaa Venäjästä. Tämä politiikka käy meille kalliiksi. Tärkein ulkopoliittikan kysymys kuuluu: "irti Natosta lopullisesti ja paluu puolueettomuuteen".

Sivut 4, 7, 16 ja 20

Viljelijät protestirintamaan 700 traktorin voimalla

Viljelijät osoittivat 11.3.-16 selkeästi, että heidän mittansa on täysi hallituksen politiikkaa.

Senaatintori täyttyi 11.4.-16, kun paikalle saapui 4000 viljelijää 700 traktorilla. Syynä oli viljelijäperheen kassakriisi ja maksamattomat tuet. Tunnuksista heijastui patoutunut kiukku: "4 maatilaa lopettaa joka päivä", "Miksi se joka tekee eniten saa vähiten?" tai "Halpuutuksen hinta näkyy tulevaisuudessa". Yrittäjätulo onkin puolittunut vuodessa n. 10000 euroon. Elintarvikkeiden halpuuttamisella kapitalisti pyrkii alentamaan palkkoja ja käyttämään viljelijää riiston välikappaleena.

Katso sivu 3

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Helsinki 25.2.2016

Hallitus jatkaa tuhoisalla tiellään

SSS-hallitus esittää julkisten sote-palveluiden yhtiöittämistä tuoreessa esityksessään. Yhtiöittäminen merkitsee demokraattisen valvonnan ja läpinäkyvyyden heikentämistä palvelutuotannossa. Hallituksen sote-linjaukset vahvistavat myös veroparatiiseja hyödyntävien kansainvälisten terveysalan suuryritysten asemaa. Pääministeri Juha Sipilä ja muut avainministerit kehtaavat väittää hallituksen taistelevan ”kaikin keinoin” veroparatiiseja ja veronkiertoa vastaan. Tiedossa on, kuinka etenkin kokoomus on valtiovarainministeri Alexander Stubbin johdolla ajanut veronkiertoa ja omaisuuksien piilottamista helpottavaa hallintarekisteriä Suomeen.

Eduskunta hyväksyi hiljattain lakiesityksen Metsähallituksen yhtiöittämisestä, mikä merkitsee valtion talousmetsien ja osan retkeilymaista alustamista markkinoiden tuottovaatimusten armoille. Tässäkin tapauksessa kansalaisten vaikutusmahdollisuudet päätöksentekoon heikkenevät ja avoimuus vähenee. Hallitus vetoaa yhtiöittämisvimmassaan EU:n vaatimuksiin kilpailuneutraliteetista eli siitä, että julkisen toimijan on kilpailtava markkinoilla tasaveroisesti yksityisten yritysten kanssa. Tällainen vaatimus edustaa puhdasta uusliberalismia, ja se kuvastaa hyvin EU:n roolia suurpääoman etua ajavana organisaationa.

Työllisyyslupaukset vailla pohjaa

Hallitus on esittänyt tavoitteekseen työllisyysasteen nostamisen 72 prosenttiin ja 110 000 uuden työpaikan luomisen hallituskauden loppuun mennessä. Jo nyt voi melko varmasti sanoa, että hallitus tulee epäonnistumaan pahoin tavoitteessaan.

Palkkojen alentaminen kilpailukykyopimuksella, hallituksen leikkauspolitiikka sekä turhat Venäjä-pakotteet aiheuttavat suurta vahinkoa Suomen taloudelle. Budjettileikkaukset kohdistuvat ennen muuta pienituloisiin ja heikompiaisisiin, joiden asema käy yhä tukalamaksi. Heiveröinen talouskasvu on tällä hetkellä käytännössä kotimaisen kulutuskysynnän varassa, joten tuon kysynnän heikentäminen hallituksen toimesta on järjenvastaista politiikkaa.

Aiempina vuosina tehdyt myönnytykset yrityksille – työnantajan Kela-maksun poisto ja yhteisöveron alennus – eivät tuoneet suureen ääneen lupailtuja kymmeniä tuhansia uusia työpaikkoja. Nyt jälleen luvataan, että kilpailukykyopimuksella eli palkkojen leikkaamisella luodaan kymmeniä tuhansia työpaikkoja.

Tosiasiä on, että valtiolta voi ainoastaan vedota yrityksiin työpaikkojen luomisen puolesta. Valtion ja kuntien tulisi ottaa tässä tilanteessa aktiivinen rooli työllisyyden turvaamisessa. Tällaisen politiikan toteuttaminen vaatisi kuitenkin uusliberalistisen ideologian hylkäämistä ja demokraattisia uudistuksia.

Eräiden asiantuntijoiden mukaan kansainvälinen verokilpailu johtaa tulevaisuudessa yritysveron laskemiseen nollaan kaikkialla maailmassa. Kapitalisteista tulee yhä enemmän vapaamatkustajia verotaakan kohdistuessa työtekeviin ja heikompiaisisiin. Vallitseva uusliberalistinen politiikka johtaa väijäämättä talouden ja yhteiskunnan kurjistumiseen sekä kasvavaan pahoinvointiin. Tämän kauhuskenaarion tulisi viimeistään herättää kansalaiset vaatimaan tuntuvaa muutosta nykyiseen politiikkaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Ay-johdon räikeä petos tuomitaan laajalti

Tämä oli petos palkansaa- jia kohtaan, koska suunniteltu yhteiskuntasopimus toteutuessaan merkitsee useiden miljardien tulonsiirtoa pienipalkkaisilta ihmisiltä työnantajille. Samalla se laskee vuosittain palkansaajien tuloja jopa yhden kuukausipalkan verran. Missään ei kuitenkaan voida osoittaa, että tämä ns. kilpailuetu jossain vaiheessa realisoituisi työpaikoiksi. Siinä ainoastaan kansan toimeentuloa alentamalla luodaan suuryrityksille sellaista kilpailukykyä, joka pitää osakekurssit nousujohteisella ural- la ja tuo omistajilleen voittoja. Sitä osoittavat osakkeidenomistajille jaetut 11 miljardin osingot.

Kaupankäyntiä ja painostusta

On ollut havaittavissa voimakasta painostusta niiden liittojen edustajia kohtaan, jotka eivät ole hyväksyneet esitettyä yhteiskuntasopimusta. On järjestetty puhutteluja, joissa hallituksen, SAK:n sekä STTK:n johdon edustajat ovat painostaneet yhteiskuntasopimuksen hyväksymiseen. On uhattu hallituksen säätämällä pakkolaeilla. On myös tarjottu ”porkkana” eli miljardin verohelpotuksia kompensaatina tulojen menetyksille. Mistä on kysymys siinä, että palkansaajilta leikataan palkoista, jota sitten kompensoidaan verohelpotuksina?

Se on tulonsiirto valtiolta työnantajille. Verovaroilla kuitenkin kustannetaan julkiset ja hyvinvointipalvelut. Verotusta tulee kehittää siten, että kaikista tuloista maksetaan vero progressiivisesti. Tulojen menetysten kompensointi verovaroista heikentää yhteiskunnan mahdollisuutta huolehtia yhteiskunnallisista palveluista ja johtaa palvelusten heikentämiseen ja tukee vaatimuksia niiden yksityistämisestä. Käytännössä palkkamenetyksen kompensointi verovaroista merkitsee, että palkansaaja itse maksaa palkkansa. Tätä meidän ei tule missään oloissa hyväksyä. Työstä tulee maksaa palkka, jolla tulee toimeen ja kaikista tuloista tulee maksaa progressiivisesti vero.

Suomen malli

Palkansaajia on houkutel- tu yhteiskuntasopimuksen taakse hyväksymällä palkkapolitiikkaan ns. ”Suomen malli”. Tämä tarkoittaa, että enakkoon hyväksytään se, että vientialoille neuvotellut palkkaratkaisut määräävät muidenkin alojen palkkahityksen. Tämän mukaisesti

EK:n ja SSS-hallituksen kurjistamispolitiikan vastaisten mielenosoitusten superviikko (viikko10/16) osoitti, että tarvittaessa kansan keskuudesta löytyy todellista vastavoimaa. Leikkauspolitiikkaa vastaan protestoivat mm. Ammattiosastojen yhteistyöverkosto, opiskelijat, luontoaktivistit, naiset, viljelijät ja joukkovoima- kansalaisliike. Aikaisemmin pääomapiirin ajamasta yhteiskuntasopimuksesta olivat kieltäytyneet mm. PAM, AKT, SEL, Rakennusliitto sekä SLSY. Näiden liittojen jäsenmäärä on yhteensä 400 000. Maanantaina 7.3.2016 SAK:n hallitus kuitenkin hyväksyi äänestyksen jälkeen SAK:n, STTK:n ja EK:n esityksen yhteiskuntasopimukseksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsinkiin 18.9.-95 kokoontuneet yli 30 000 ay-aktiivia protestoivat hallituksen leikkauspolitiikkaa ja vaativat ay-johtajilta tekoja sopu- ilun sijaan. Se mitä nyt tapahtuu ei olisi saanut tämän joukon hyväksyntää.

vientialoille hyväksytään jo ennak- koon maltilliset ratkaisut ja huono- si palkatut sekä naisvaltaiset alat ei- vät tulevaisuudessa kykene kuro- maan kiinni jälkeenjääneisyyttä. Tämä toteuttaa juuri työnantajien asettamat tavoitteet yhteiskuntasopi- mukselle: hyväksytään enakkoon leikkaukset, palkkojen alentamisen, työttömyyden lisäämisen ja sitou- dutaan olemaan taistelematta näi- tä kielteisiä ilmiöitä vastaan eli an- taudutaan taistelutta kapitalisteille.

Paikallinen sopiminen uhkaa sopimusten yleissi- tovuutta

Alkujaan työnantajien vaatimus oli päästä eteenpäin paikallisessa so- pimisessa. Tämä toteutui siitä huo- limatta, että työntekijäin edusta- jien läsnä ollessa työnantajapuo- li perusteli vaatimuksiaan sillä, et- tä muutoin ei saavuteta tarpeek- si suurta kilpailuetua. Tämän pitäisi paljastaa jokaiselle sen, että paik-allisella sopimisella työnantajat pyrki- vät yhä suurempiin palkanalennuk- siin. Tämä uhkaa jo työehtosopimus- ten yleissitovuutta.

Ay-liike pidettävä osana työväenliikettä

Samaan aikaan yhteiskuntasopi- musneuvottelujen kanssa on pu- huttu SAK:n ja STTK:n yhdistymi- sestä suuremmaksi keskusjärjestök- si. Perusteluna on käytetty sitä, että

sillä saavutetaan parempi neuvotte- luasema. Ay-väki kysyy nyt, että ei- vätkö nämä keskusjärjestöt kykene tarvittaessa yhteistoimintaan työn- antajaa vastaan? Kyse onkin siitä, et- tä tällä pyritään työväenliikkeestä ir- ralliseen EK:n kaltaiseen neuvottelu- järjestöön. Samalla pyritään siihen, että mikään jäsenliitto ei asetu vas- tustamaan keskusjärjestön päätök- siä. STTK:n piiristä on selkeästi tuotu esiin, että uuden suuren keskusjär- jestön tulee pysyttävä puolueet- tomana työväenliikkeeseen sitou- tumattomana järjestönä. Tätä ay- liikkeen irtiottoa työväenliikkeestä ei tule koskaan hyväksyä. Taistelusa- kapitalisteja vastaan vain järjes- täytynyt työväenliike kykenee vas- tarintaan.

Ay-johdon petos tuomitta- va

Ay-liikkeen tehtävänä on huolehtia jäsentensä eduista. Sen ei tule käy- dä kauppaa uusliberalistisesta yh- teiskuntasopimuksesta. Veroratkai- sujen, Suomen mallin ja paikallisen sopimisen kytkeminen neuvottelui- hin työnantajan kanssa merkitsee uusliberalistisen yhteiskuntasopi- muksen hyväksymistä. Erityisen tuo- mittava on pyrkimys irrottaa ay-liike työväenliikkeestä. Tätä vastaan mei- dän tulee tehdä työtä.

Kommunistien liitto, hallituksen kokous 17.3.2016

Valtio omistajana muka laiska jättiläinen

Euroopan unioni, EU oli alkujaan suurpääoman terästeollisuuden ikioma projekti. Se on ajan myötä laajentunut yleiseksi kaikki tuo- tannon alat kattavaksi suurpääomaa tukeväksi järjestelmäksi, joka nykyisellään alistaa ja käyttää hyväkseen lähes puolta miljardia henkeä.

Yksityistämissuunnitel- mat on torjuttava.

Suurpääoman voitontavoitte- lu kaikkialla maailmassa on raja- ton ja pohjaton. Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on, julkaissut propaganda kirjoituksen, jota röyhkeästi nimitetään analyysik- si. Kirjoitus julkaistiin 30.3. Kir- joittaja Hannu Leinonen ja ti- etysti kirjoituksen julkaisi- ja EVA sanovat valtiota Laiskak- si jättiläiseksi. Niinpä he vaa-

tivat laiskan valtion omaisuu- den yksityistämistä, sillä heidän mu- kaansa valtion omistus ei ole tästä maailmasta ja tulevaisuudesta en- tistä vähemmän.

Kirjoittaja vertaa valtion omistusta bruttokansantuottee- seen. Vertailu on huono ensinnäkin sen vuoksi, että bkt ei ole kaikilla sa- ma ja toiseksi sen vuoksi, että se ei kerro mitään valtionyritysten syn- nyn syistä ja merkityksestä. Ne oli- vat välttämättömiä julkisia sijoituk- sia, että maan teollisuus saatiin

monipuolistettua, kansalle työtä ja monipuolinen osaaminen.

Nämä perusteet eivät ole ka- donneet mihinkään ja EVA:n vii- si perustetta on hölynpölyä. Yk- sityistäminen johtaisi ulkomaisen omistuksen lisääntymiseen, fuu- sioihin, saneerauksiin ja työpaikko- jen menetyksiin. Yksityistämisestä mahdollisesti saatavat tulot syötäi- siin parissa vuodessa ja valtio me- nettäisi miljardien vuosittaiset tu- lot. Menoja olisi jälleen leikattava.

Yksityistämisestä hyötyisi vain kansainvälinen suurpääo- ma, jonka vuoksi kaikki siihen tähtäävät suunnitelmat on torjut- tava.

EU:n Vastainen kansanrintama johtokunnan kokous 31.3.2016

Tappaako uusliberalismi suomalaisen maatalouden?

Suomen maatalous on ajautunut EU-ajan yhteen pahimmista kriiseistä. Kriisi sai maanviljelijät traktorimarssille Helsinkiin. Maatalouden tilanteessa heijastuu Suomessa pitkään harjoitettu uusliberalistinen talouspolitiikka sekä Venäjää vastaan suunnattu uhkailu- ja kiristyspolitiikka. Tässä kaikessa viljelijöiden oma puolue keskusta on ollut primus moottorina.

Maataloustuottajat tulivat Helsinkiin. Senaatintorilla oli 3000 "jussia" ja 700 traktoria. He protestoivat elinkeinonsa, tulevaisuutensa ja olemisensa johdosta. "Per...ssään" he näkevät, että jotain on vinossa, jos 50 ha:n tila ei elätä yhtä perhettä. Maatalouden ahdinko on uusliberalismin umpikujan yksi hyvin näkyvimmistä indikaattoreista.

Maatalouden kehitys

Maatalous on muuttunut merkittävästi Suomen liittyttyä Euroopan unioniin. Aivan kuten kaikki muutkin EU:n vastustajien nostamat asiat, myös maatalous on kehittynyt juuri siten, kuin vastustajat arvelivatkin. Suomen maatalous keskittyy ja taantuu. Maatilojen määrä on vähentynyt EU-aikana 40 %. Kun maatiloja oli vuonna 1995 noin 100 000 kpl, on niitä nykyään reilu puolet siinä. Samaan aikaan tilakoko on kaksinkertaistunut. Maidontuottajien määrä on vähentynyt vielä radikaalimmin, 32 000 maidontuotantotilasta on jäljellä enää 9 000 kpl.

Maatalouden työllisyys

Maatilojen määrän vähentyessä on maatalouden työllisten määrä myös

laskenut. Kun vuonna 1995 maatalous työllisti 6,7 % työvoimasta on luku tätä nykyä noin 3 %. Suoran työllistävyyden lisäksi maatalous työllistää välillisesti 15 000 henkilöä ja elintarviketeollisuus lisäksi 37 000 henkeä. Kauppa ja ravitsemuspalvelut mukaan lukien elintarvikeala työllistää noin 300 000 henkeä. Maatalouden supistuminen aiheuttaa luonnollisesti kerrannaisvaikutuksia koko elintarvikeketjun työllisyyteen. Elintarviketuotannon arvo on nyt noin 4,7 mrd euroa ja se on kolminkertaistunut EU:iin liittymisen myötä.

Maatalouden tuet

Maataloustukia maksettiin vuonna 2014 vajaa 2 mrd. euroa. EU-tukien osuus on 1,4 mrd. euroa. Loput eli iso osa tuista on siis kansalli-

sia tukia. Suomi poikkeaa muista EU-maista siinä, että Suomessa maatilojen saaman tuen osuus maatalouden nettoarvonlisäyksestä on poikkeuksellisen korkea, 142 %. Koko EU:n alueella vastaava luku on 37,6 %, jolloin reilu kolmannes maatilojen tuloksesta tulee tuista. Lähelle Suomen osuutta ei pääse monikaan EU-maa, lähimpänä Slovenia 125 %, Slovakia 100 % ja Luxemburg 80 %.

Näin ollen maataloustuilla on erityinen merkitys juuri Suomessa. Maataloustuotteiden myynnistä saatava tulo ei riitä kattamaan tuotantokustannuksia. Suomen pohjoinen sijainti aiheuttaa mm. pysyvästi pienemmät sadot Keski-Eurooppaan verrattuna.

Eristynyt sijainti aiheuttaa myös sen, että täällä uusliberalistinen talouspolitiikka heijastuu astetta kovemmin. Vähittäiskauppa on keskittynyt merkittävästi EU-aikana. 2000-luvulla kahden suurimman kauppaketjun markkinaosuus on kasvanut 66 % 80 %:iin. Samaan aikaan kyläkauppojen määrä on puolittunut. Hypermarkettien osuus myynnistä on noussut 15 %:sta 30 %:iin. Keskittyneen elintarviketuotannon ja kaupan vaikutuksesta suomalaiset sianlihantuottajat saavat tuottamastaan sianlihasta saksalaisia kollegoitaan alhaisempaa hintaa.

Samalla suomalaiset viljanviljelijät maksavat lannoitteistaan korkeaa hintaa johtuen norjalaisen lannoitejätti Yaran monopoliasemasta. Suomen valtiohan myi Kemiran lannoitevalmistuksen ja Euroopan keskeisimmät fosfaattikaivokset pilkkahintaan norjalaisille. Lannoitteiden hinta on sen jälkeen ollut nousemaan päin, varsinkin, kun edullisten venäläisten lannoitteiden tuontia rajoitetaan korkeilla tuontitulleilla.

Taulukko. Maatilojen ja maatalouden työllisten määrän kehitys EU:iin liittymisen jälkeen.

Vuosi	Maatiloja, kpl	Maatilojen keskipinta-ala, ha	Maidontuotanto -tiloja, kpl	Maatalouden työlliset, hlöä	Osuus työvoimasta, %
1995	100 000	21,7	32 000	141 000	6,7
2004	72 000	31,5	17 000	93 000	3,9
2014	53 000	43,0	9 000	76 000	3,1

Venäjän pakotteet kurjistavat Suomea

Nykyisen maatalouden kriisin yksi aiheuttaja ovat EU:n pakotteet Venäjää kohtaan. Tämä on kirpaissut erityisesti maidontuotantoa. Pakotteiden vuoksi Suomen elintarvikementi Venäjälle putosi neljänneksen, vuositasolla arvoltaan 120 miljoonaa euroa. Venäjäpakotteet osoittavat selkeästi, että hallitus näkee tärkeämmäksi puolustaa eurooppalaisten kapitalistien etuja kuin suomalaisen viljelijän tai palkansaajan hyvinvointia.

Maataloustuki pitää palkkatasoa keinotekoisesti alhaalla

Maataloustuki on eräänlainen tulonsiirto työltä pääomalle eivätkä tämän tulosiirron hyötyjinä ole maanviljelijät. Maataloustukien ansiosta elintarvikkeiden hinnat voidaan pitää alhaalla eikä kapitalistien tarvitse näin ollen maksaa työläisille oikeudenmukaista palkkaa. Maatalouden tuki maksetaan verotuloilla, joten työläiset osallistuvat elintarvikkeiden halpojen hintojen rahoittamiseen ja työnantajat siirtävät yhä suuremmat voitot Panamaan.

Omavaraisuus parantaa ruokaturvaa

On esitetty, että maailmanmarkkinoilla liikkuu alle 10 prosenttia maailman maataloustuotannosta. Suurin osa ruoasta tuotetaan paikallisesti, ja sen todellinen tuotantokustannus on maailmanmarkkinahintaa korkeampi. On muistetta-

va, että maailmanmarkkinoilla liikkuvat erät eivät useinkaan edusta todellisia tuotantokustannuksia. Esimerkiksi USA tukee merkittävästi nimenomaan vientiä, mikä sekoittaa maailmanmarkkinoita ja laskee maailmanmarkkinahintoja.

Näin ollen luopuminen omavaraisuudesta ja heittäytyminen tuontiruuan varaan ei ole mahdollinen ratkaisu. Tämä saisi todennäköisesti aikaan elintarvikkeiden hintojen merkittävän kohoamisen Suomessa. Omavarainen ruuan tuotannon lisääminen olisi itseasiassa ratkaisu myös maailman mitta-kaavassa. Vapaakaupan myötä länsimaiden tukemat halvat elintarvikkeet ovat monin paikoin hävittäneet maatalouden monissa kehitysmaissa, mikä merkittävästi heikentää ruokaturvallisuutta näissä maissa.

Mikäli haluamme turvata tasapuolisen elintarvikkeiden jakautumisen, meidän on siirryttävä yhteiskunnalliseen maanomistukseen ja suunnitelmalliseen elintarvikkeiden tuotantoon, joka perustuu mahdollisimman suureen kansalliseen omavaraisuuteen. Ruokaa ei maailmasta puutu, se vaan jakaantuu kohtuuttoman epätasaisesti.

Ainoaksi ratkaisuvaihtoehdoksi nousee monopolien vastainen taistelu ja yhteisrintaman muodostaminen suurpääomaa vastaan. Meidän on löydettävä ei-kapitalistinen tie, jolla etenemme kohti riippumattomuutta ja sosialismia.

KÄ/toimitus

Valhetta, valhetta kaikki laulut maan

Runoilija Aale Tynni kirjoitti runon Lasinen vuori. Erään säkeistön osa menee näin: "Valhetta, valhetta, valhetta on kaikki laulut maan. Entäpä ellei prinsessa koskaan ollutkaan? Entä on köyhä tyttö vain, silmissä kyneleet?". Runoilija kuoli 1997, joten hän ei ehtinyt näkemään eikä kokemaan nykypäivän kyneleiden ja valheiden määrää, joilla meitä ja koko maailmaa kuritetaan.

Viime 25 vuoden aikana maailmaa on muutettu. Hurjin valheiden sarja alkoi 2001, kun kaksi matkustajakonetta lensi päin kaksoistorneja New Yorkissa. Kolmetuhatta ihmistä menetti henkensä. Sen ansiosotansa hyväksyi kaikki mahdolliset toimet terrorismia vastaan. Jo lokakuussa 2001 Yhdysvalloissa hyväksyttiin laki Patriot Act. Se laajensi poliisin valtuuksia kotimaassa ja ulkomailla. Lain nojalla voidaan kuka ja koska tahansa pidättää määräämättömäksi ajaksi ilman oikeudenkäyntiä.

Tästä Yhdysvallat sai myös uuden arabimaihin sijoitetun ja suuresti kaipaamansa "Pearl Harborin". YK:ssa Yhdysvaltojen ulkoministeri Colin Powell esitteli to-

disteet terroristien, erityisesti Irakin joukkotuhoaseista ja ydinaseiden tuotannosta. Se oli aihe sotaan arabisocialististen maiden kanssa. Lopulta mielivaltaisen tuhoamisen, tappamisen ja kidutusten jälkeen Yhdysvaltojen puheet ja propaganda paljastuivat todella röyhkeiksi valheiksi.

Sodassa tapettiin miljoona irakilaista. Seuraavana oli arabisocialistisen Libyan tuhoaminen. Sen jälkeen oli ohjelmassa arabisocialistinen Syyria. Kaiken takana on Yhdysvaltojen rahoittama ja aseistama talebaniterroristit ja niiden seuraajat öljysheikkien ja Israelin tuella. Miljoona irakilaista pakeni sotaa Syyriaan ja pari miljoonaa löysi turvapaikan muualta. Valheilla pelataan julmaa peliä, syntyy valtava pakolaisvyöry. Se tulee monin tavoin kalliiksi pakolaisille, mutta laajasti myös eurooppalaisille.

ooo

Valheet osataan myös meillä ja niin ronskisti, että ne niellään mukisematta kiveen hakattuina totuuksina. Ensimmäisen valheiden rypypään muodostaa suhde EU:hun. Kun Suomi haki EU:n jäsenyyttä, ongelmana oli julkisen talouden nettovelka. Se hoidettiin näppärästi selittämällä, että meillä on valtavat eläkerahastot, siis julkisia saatavia. Kun ne otetaan huomioon, nettovelka täyttää

kriteerit. Ja kas kummaa, EU nielaisi syötiin koukkuineen.

EU ei tiennyt tai ei halunnut tietää, että eläkerahastot eivät ole valtion, kuntien eikä minkään muunkaan julkisen tahon omaa. Ne ovat nykyisten ja tulevien eläkeläisten omaisuutta, joka on talletettu yksityisiin eläkevakuutusyhtiöihin. Niihin ei valtiolla eikä kunnilla ole nokan koputtamista. Vakuutusyhtiöt hoitavat näitä varoja mielensä mukaan.

Nyt Tilastokeskus kirjaa eläkevakuutusyhtiöiden maksamat työeläkkeet julkisiksi menoiksi, vaikka ne eivät sitä olekaan. Työeläkkeet mukaan lukien saadaan bruttokansantuotteeseen verrattuna julkisiksi menoiksi 58,1 %. Sillä on mukava perustella menojen leikkauksia, vaikka se on todella röyhkeä, tökerö valhe.

Huijaus on suorastaan uskomaton. Kansantalouden tilinpidossa yksityisten työeläkkeiden määrä suhteessa bruttokansantuotteeseen on 11,2 %. Niiden jälkeen todellinen julkisten menojen prosentti on 46,9 %. Sillä Suomi on EU-maiden vertailussa sijalla 16 Maltaan ja Britannian välissä. Suomen julkiset menot ovat alle 48,2 %, joka on EU:n keskitaso. Yli puolella on Suomea suuremmat julkiset menot.

ooo

Varsin pitkään on tiedetty, että Tilas-

tokeskuksen väestöennusteet ovat kauniisti sanottuna täysin epäonnistuneet. Siinä on jotenkin vakavasti otettavana osana alle 65 vuotiaat, sitä vanhempien osuus on pelkkää puuta heinää. Tilastokeskus sanoo, että ennuste on tehty EU:n ohjeiden mukaan.

Ennusteet ovat aina ennusteita. Ne ovat pitkälle sivistyneitä arvauksia, mutta ne perustuvat aina johonkin tietoon. Nyt ikääntyneiden osalta siitä on luovuttu ja siirrytty poliittisesti ja taloudellisesti taroituksenmukaiseen pölvästimäisyyteen. Ennusteilla halutaan todistaa väestön ikääntyminen ja siitä seuraava taloudellinen pakko mm. varautuminen tuleviin jättimäisiin eläkemenoihin.

Tilastokeskuksen vuodelle 2040 tehty ennuste 65 täyttäneistä on 1 567 511. Se tarkoittaa, että jokainen 1961-1975 syntynyt on maassa ja elossa ja että 80 täyttäneiden määrä lähes kaksinkertaistuu. Kun kuolemattomuuspilleri on keksimättä ja liikkuminenkin pois maasta on ollut 60- ja 70-luvuilla valtaisa, niin pysyvästä maastamuutosta riippuen 65 vuotta täyttäneiden todellinen määrä lienee 780 000 - 970 000 tienoilla. Näin Tilastokeskuksen ennuste on vähintään 600 000 liian suuri.

Tilanne viimeisen ennusteen mukaan on vuonna 2065 entistä älyttömämpi. Kaudella 1985-2005 syntyivät ne 929 398, jotka silloin ovat 65-79 vuotiaita. Ennusteen mukaan vuonna 2065 heitä on maassa ja elossa 1 032 995 (siis 103 597 enemmän kuin aikanaan syntyi!). Lisäksi 80 täyttäneitä on yhteensä 1 763 263. Totuus lienee se, että pysyvästä maasta poismuutosta riippuen todellinen luku on 841 000 - 998 000 välissä. Nyt Tilastokeskuksen ennuste on vähintään 765 000 liian suuri.

Todellisuudessa kyse on siitä, että eläkerahastoja ei missään nimessä saa käyttää eläkeläisten hyväksi. Niiden pitää kasvaa hamaan iankaikkisuuteen. Sillä jos eläkemiljardit vedetään pois markkinoilta, kapitalistien osakkeiden arvo ja virtuaalitalous romahtaisi. Siinä synnyisi veristä jälkeä.

ooo

Tässä on vain muutama, mutta laajasti vaikuttava esimerkki. Aale Tynni ei ehtinyt näkemään sitä määrää valheita, joihin meidät on kahlehdittu. Työväenluokan, sinun ja minun, olisi jo korkea aika murtaa kaikki kapitalismin kansaa kurjistavat kahleet.

Kai Kontturi

Kai Kontturi

Hallituksen työnäyte ei kelpaa

SSS-hallitukselta on tullut toinen toistaan karmeampia aloitteita työläisten ja etenkin työttömien kyykyttämiseksi ja sortamiseksi. Kansaa suorastaan pilkataan esittämällä ilmaisen työvoiman käyttöä työnäyteeksi verhottuna. Työnäyte esitys tuli alun perin Suomen itsenäisyyden juhlarahastolta SITRA:lta. Esityksen mukaan työtön voisi itse tarjoutua antamaan jollekin yritykselle ”työnäytettä”, josta hänelle ei maksettaisi palkkaa lainkaan, vaan ainoastaan työttömyyspäiväraha. ”Työnäytteen” kesto voisi olla jopa neljä kuukautta! Vaikka esityksen mukaan työnäyte olisikin vapaaehtoinen, ei sitä tule hyväksyä. – Jos se menee läpi, niin seuraavaksi hallitus pakottaa työttömät antamaan työnäytettä päivärahana menettämisen uhalla. Suomessa on jo nyt mahdollista saada ilmaista työvoimaa. On kuntouttavaa työtoimintaa ja työharjoittelua, joista maksetaan yhdeksän euron ”korvaus” päivässä. Yritykset jopa hakevat lehti-ilmoituksilla työharjoittelijoiksi ammattitaitoisia työntekijöitä, joilla pitäisi olla alan koulutus ja työkokemusta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ay-liikkeen antautumista työnantajalle ei viime syksyn mielenosoituksissa kukaan vaatinut. Tiedämme, että ns. yhteiskuntasopimus ei tuo ainoatakaan työpaikkaa. Investointien sijaan helppoja voittoja kapitalistit hakevat nyt laskemalla palkansaajan toimeentuloa. Sille on tehtävä loppu.

Tällä tavalla ei työttömyys vähene yhtään eikä uusia työpaikkoja synny. Käy päinvastoin: Työttömyys lisääntyy, kun yritykset eivät palkkaa työvoimaa. Miksi palkkaisivat kun saisivat/saavat sitä ilmaiseksi. Monet meistä ovat naureskelleet vitsille, jonka mukaan kapitalistit ja yrittäjät vaativat veroja valtion maksettavaksi. Nyt keväällä 2016 ne vaativat jo palkkojakin valtion maksettavaksi. Se ei valitettavasti ole vitsi, eikä se myöskään naurata.

Kilpailukyky sopimus on sieltä syvältä

Työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat 29.2 niin sanotusta kilpailukyky sopimuksesta, jota kutsutaan KIKY:ksi. Sen tavoitteeksi keskusjärjestöt ovat asettaneet uusien työpaikkojen luomisen. KIKY:n tavoitteena on: (1) Parantaa suomalaisen työn ja yritysten kilpailukykyä, (2) Lisätä talouskasvua, (3) Luoda uusia työpaikkoja, (4) Tukea julkisen talouden sopeuttamista ja (5) Edistää paikallista sopimista työ – ja virkaehtosopimusten kautta.

Näiden epämääraisten tavoitteiden hinnaksi asetetaan: (1) Työntekijöiden työeläkemaksu nousee vuosina 2017 – 2020 yhteensä 1,2 prosenttiyksikköä. Työnantajan työeläkemaksu vastaavasti alenee. (2) Työntekijöiden työttömyysvakuutusmaksu nousee 2017 – 2018 yhteensä 0,85 prosenttiyksikköä.

Työnantajan maksut vastaavasti alenevat. (3) Työnantajan sosiaaliturvamaksu alenee 2017–2019 vähintään (!) noin prosentin. Vuodesta 2020 alkaen työnantajan sosiaaliturvamaksun alennus on pysyvästi 0,58 prosenttiyksikköä! (4) Työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat, että vuosittainen työaika kokoaikatyössä pitenee 24 tuntia ansiotasoa muuttamatta v. 2017 alusta. Ammatti – ja työnantajaliitot sopivat työajan pidennyksestä alakohtaisesti. (5) Julkisen sektorin lomarahat pienenevät 30 prosenttia vuosina 2017 – 2019.

Työmarkkinakeskusjärjestöt siis sopivat suoranaista palkanalennuksista. Samassa paperissa puhutaan uusien työpaikkojen luomisesta. Kuinka niitä työpaikkoja syntyy, jos ostovoimaa lasketaan?

Porkkanaksi tarjotaan muutosturvaa

KIKY sopimusta yritetään myydä kansalle mm. muutosturvan parannuksilla. Se koskisi duunaria, jolla on vähintään viiden vuoden työsuhte työnantajaan. Se koskisi yrityksiä, joilla on vähintään 30 työntekijää. Työnantajan olisi taloudellisista ja tuotannollisista syistä irtisanoessaan tarjottava työntekijälle oikeus työllistymistä edistävään valmennukseen ja koulutukseen, jonka arvion on vastattava työntekijän henkilökohtaisen palkan määrää, kuitenkin vähintään yrityksen tai jul-

kisen organisaation keskimääräistä kuukausipalkkaa. Lisäksi irtisanotulla olisi oikeus työterveyshuollon palveluihin kuusi kuukautta työntekovelvoitteen päättymisestä.

Esitetty ”muutosturva” on pelkkää kosmetiikkaa. Mitä tarkoittaa esimerkiksi oikeus työllistymistä edistävään koulutukseen? Maksaako työnantaja koulutuksen irtisanomisajan päättymisen jälkeen? Yleensä taloudellisista ja tuotannollisista syistä irtisanotuilla ei ole työvelvoitetta, joten he voivat sinä aikana kouluttautua jo nyt. Entä mitä on oikeus kuuden kuukauden työterveyshuollon palveluihin työntekovelvoitteen päättymisen jälkeen? Se ei tuo mitään muutosta nykyiseen. Työterveyshuollon palveluita voi käyttää irtisanomisajalla jo nyt olipa työvelvoitetta tai ei. Ja irtisanomisaika on pisimmillään juuri tuo kuusi kuukautta.

Paikallista sopimista kehitetään työehtosopimuksissa

Keskusjärjestöt sopivat, että paikallista sopimista ei lisätä erillisellä lainsäädännöllä. Sen sijaan ammatti – ja työnantajajärjestöt neuvottelevat, miten paikallisen sopimisen edellytyksiä voidaan lisätä työehtosopimuksissa. Neuvoteltavia asioita ovat: (1) Selviytymislauseke työnantajan toiminnan ja työpaikkojen turvaamiseksi työehtojen sopeuttami-

sen avulla, kun työnantaja joutuu työpaikkoja vaarantaviin taloudellisiin vaikeuksiin. (2) Luottamusmiesten toimintaedellytysten kehittäminen, kun paikallisen sopimisen mahdollisuuksia lisätään. (3) Paikallisen sopimuksen voimaantulo ilman liitotason hyväksyntää. (4) Mahdollisuus ottaa käyttöön työaikapankki-järjestelmä.

Mitähän tapahtuu jos yllämainittu ”selviytymislauseke” tulee voimaan? Työnantajan kanssa tehdään paikallinen työnantajan sanelema sopimus, jolla työehtoja heikennetään, koska työnantaja on taloudellisissa vaikeuksissa ja yrityksen toiminta sekä työpaikat pitää pelastaa. Vai oletteko joskus kuulleet, että työnantajilla heidän omasta mielestään menisi hyvin? – Eikä paikallisia sopimuksia tarvitsi hyväksyttävä liitotasolla, ne eivät myöskään voisi niihin puuttua. Työrauhavelvoitteen paikallisesta sopimisesta ei KIKY paperissa puhuta mitään. Siksi on tulossa pakolaki, koska työrauhasta sovitaan keskusjärjestö-, tai vähintään liitotasolla. Työaikapankki-järjestelmän tarkoitus on se, että työnantaja sen avulla pääsee eroon ylityökorvauksista.

Keskusjärjestöjen esitykset eivät edistä työllisyyttä

Keskusjärjestöt esittävät, että vain seuraavat paikalliseen sopimiseen liittyvät lainsäädäntömuutokset tehdään: (1) Järjestäytymättömille yrityksille samat oikeudet ja velvollisuudet paikallisen sopimisen osalta kuin järjestäytyneillä eli työnantajaliittoon kuuluvilla yrityksillä. (2) Myös järjestäytymättömien yritysten tekemiä paikallisia sopimuksia koskevat riidat ratkaistaan työtuo- mioistuimessa. (3) Työntekijän työttömyys- ja palkkaturvan taso turvataan niin, että se määräytyy mahdollista selviytymissopimusta edeltävän palkan mukaan. (4) Laajennetaan YT – Lain soveltamisalaa koskemaan myös sivuliikkeitä.

Näitä muutoksia siis keskusjärjestöt esittävät maan hallitukselle. Millähän lailla nämä mahdolliset muutokset edistävät työllisyyttä? Miten paikallinen sopiminen sitä edistää. Se ei edistä muuta kuin työtuo- mioistuimeen (luokkatuo- mioistuihin) menevien riitojen määrää. Työtuo- mioistuimen päätöksistä ei voi valittaa, siksi tämä kirjaus riitojen ratkaisemisesta siinä on sopimukseen kirjattu.

Syksyn liittokohtaisia tuettava joukkovoimalla

Ammatti- ja työnantajaliitot käyvät toukokuun loppuun mennessä alakohtaiset soveltamisneuvottelut,

joissa sovitaan, miten kilpailukyky sopimuksen edellyttämät muutokset toteutetaan alan työ- ja virkaehtosopimuksissa. Työmarkkinoiden keskusjärjestöt arvioivat sopimuksen kattavuutta ja hallituksen sopimusta tukevia toimenpiteitä 1 kesäkuuta. Jos sopimuksen kattavuus ei ole riittävä, kilpailukyky sopimus ei tule voimaan. Joukkovoimalla tulee varmistaa, että syksyn liittokohtaisissa neuvotteluissa saadaan kasvua ja työllisyyttä tukeva ratkaisu.

Surkukupaisa on keskusjärjestöjen arvio, jonka mukaan palkansaajan ostovoima sopimuksen myötä pienenee, mutta kokonaisostovoima kasvaa. Voisiko joku kertoa, miten ostovoima voi pienentyä ja kasvaa samaan aikaan? Selitykseksi ei kelpaa järjestöjen oma sopimuksen perustana oleva ajatusleikki, jonka mukaan ostovoima laskee 1,6 prosenttia sosiaalivakuutusmaksujen nousun vuoksi, mutta työvoimakustannusten laskun vuoksi inflaatio pienenee 1,2 prosenttia, jolloin ostovoima pieneneekin vain 0,4 prosenttia, ja jos työllisyys paranee sopimuksen myötä, niin palkansaajan yhteenlaskettu ostovoima kasvaa 1,1 prosenttia! Siis oikeesti! Kuinka ne kehtaavat? Ja kylähän ne kehtaa!

Lukujen ja kaavioiden takana pelkkää kusetusta

Työläisiä yritetään kusettaa erilaisilla luvuilla ja kaavioilla, joilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Kenenkään ei kannata uskoa, että ostovoima kasvaa, tai että työpaikat lisääntyvät palkkoja alentamalla ja työaika lisäämällä. Palkanalennukset ovat suora tulon siirto duunarin pussista kapitalistin pohjattomaan säkkiin. 24 tunnin vuosityöajan lisäys tarkoittaa 2,5 miljoonan duunarin määrällä laskettuna n. 30 tuhannen ihmisen vuosittaista työaika. Sen verran työpaikkoja katoaa, jos työajanlisäys toteutuu.

Nämä esitykset taistelevan työväenliikkeen agendalle heti

Työajan pidennysten sijaan tulee AY – liikkeen vaatia työajan lyhennystä kuuteen tuntiin päivässä ansiotasoa alentamatta. Vain siten voidaan työtä jakaa useammalle. Palkkoja pitää reilusti korottaa, jotta ostovoima kasvaa. Samalla kasvavat myös yritysten tulot ja ne pystyvät palkkaamaan lisää väkeä. Yhteiskunnan verokertymä lisääntyy, kun ihmisten tulot nousevat, eikä mitään leikkauksia tarvitse tehdä. Harmaa talous ja ns. verosuunnittelu on laitettava kuriin. Sillä saadaan muutama miljardi lisää valtion kassaan.

**Markku Nieminen
Päälautamies**

Turusta kutsu kuntavaalivalmisteluihin

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry päätti kokouksessaan aloittaa kunnallisvaalivalmistelut. Nehän ovat jo vuoden päästä! Varsinaiseksi vaalipäiväksi ilmoittaa Vaalit.fi nettisivu vuoden 2017 huhtikuun 9. päivän.

STP:n Turun seudun osasto ry tulee laatimaan oman kunnallispoliittisen ohjelman. Ohjelman sisältönä ovat järjestön yleiset näkemykset kunnallispolitiikasta ja sen tarkoituksista sekä erillinen osuus, jossa käsitel-

lään kuntakohtaisia kysymyksiä niiden kuntien alueilla, joihin on asetettu ehdokkaista.

Tulevat kunnallisvaalit ovat siitäkin syystä tärkeitä, että monessa kunnassa ne ovat viimeisiä mahdollisuuksia vaikuttaa asioiden kulkuun asukasläheisesti. Onhan viime vuosina ollut nähtävissä yleisen kehityksen suuntana päätävävallan siirtäminen aina vaan kauemmaksi ja kauemmaksi tavallisen kansalaisen ulottuvilta. Esimerkiksi kuntaliitoksiin muodostettavat suurkunnat palvelevat hyvin useasti vain ja ainoastaan näitä itsekkäitä poliittisen

eliitin pyrkimyksiä siirtää päätösvalta demokratian ulottumiin pienien sisäpiirin piirileikkikuvioiksi. Viime aikoina tehdyt kaavailut maakuntahallinnosta ja Sote-uudistuksesta palvelee pääosin juuri edellä mainittuja tavoitteita.

STP:n Turun Seudun osasto kutsuu kaikkia mukaan muuttamaan asuinalueemme ja kuntiimme kunnallista päätöksentekoa asukasläheisemmäksi!

**STP:n Turun seudun osasto ry
Tiedote 2/16, 8.4.2016**

Palkkasumma ja osingot

Yritysten jakamat osingot ovat suuria verrattuna niiden palkkasummaan. Palkkojen osuus kansantalouden tilinpidossa on pienentynyt ja pääomatulojen kasvanut.

Fortum maksoi 2014 palkkoja 413 miljoonaa euroa, mutta osinkoja omistajille 1155 miljoonaa. Sampo maksoi palkkoja 603 miljoonaa työntekijöilleen ja osinkoja 1092 miljoonaa. Elisan palkkasumma oli 248 miljoonaa ja osingot 211 miljoonaa. Neste maksoi palkkoja 267 miljoonaa ja osinkoja 167 miljoonaa. UPM maksoi työntekijöilleen 1290 miljoonaa ja osinkoja omistajilleen 319 miljoonaa.

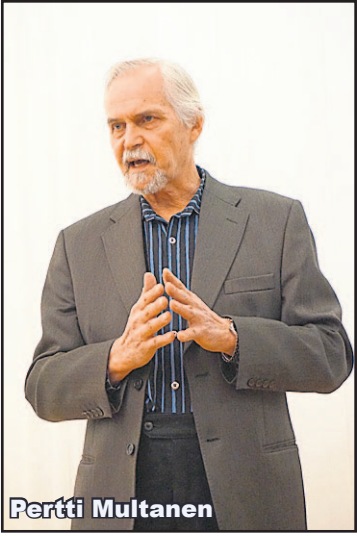
Omistajat uhkaavat Suomen kilpailukykyä, eivät työntekijät palkankorotusvaatimuksineen. Osingot nostavat tuotteiden hintaa. Jos omistajat tyytyisivät pienempiin osinkoihin, voitaisiin laskea tuotteiden hintoja ja tavara kävisi paremmin kaupaksi. Ei voida leikata työntekijöiltä, jos omistajat saavat aina suurempia osinkoja. Palkkoja on korotettava kunnolla, jotta talous elpyy.

Hannu Kautto

Lähde:

Sami Rainisto, Omistajat käyvät kalliiksi, Talouselämä 3/2016.

Siemenet Lähi-idän nykykaokselle on kylvänyt imperialismi (2)

Pertti Multanen

Islamististen liikkeiden nousun taustalla ensimmäinen Persianlahden sota

Viime vuosikymmenien Lähi-idän historiassa ensimmäinen nykyisten Islamististen aseellisten ja terrorismiin toiminnassaan tukeutuvien liikkeiden nousuun kytkeytyvä asia on Persianlahden sota 1990 - 91. Tosin myöskin islamilaisen terrorismin siemenet oli imperialismien politiikalla kylvetty jo sata vuotta aikaisemmin, mutta tämän selvittämiseen ei nyt aika riitä. Miten sitten tämä viimeisen neljännesvuosisadan tilanne on johtanut nykyiseen kaaokseen?

Ensimmäisen Persianlahden sodan – ollaan nyt mitä mieltä tahansa sen kiistellyistä syistä – taustalla oli 8 vuotta jatkunut Iranin ja Irakin välinen sota, Irakin talouden ajautuminen sodan myötä sekasortoon sekä tässä taustatilanteessa toteutettu Irakin silloisen hallitsijan Saddam Husseinin komennosta tehty naapurivaltion, Kuwaitin, miehitys. Ensimmäinen Persianlahden sodaksi tai sotilaskielessä Aavikkomyrskyksi kutsuttu operaatio lähti siitä, että ns. USA:n johtama ns. ”halukkaiden koalitiota” koottiin Saudi-Arabian pohjoisosiin.

Sieltä lähdettiin ”vapauttamaan” Kuwaitia, eli palauttamaan se brittien aikoinaan valtaistuimelle nostamalle hallitsijaperheelle. Irakin armeija lyötiin sieltä pois. Sodan runa jälkinäytöksenä teurastettiin hyvin suuri määrä irakilaisia Kuwaitista vetäytymässä olevia suojattomia sotilaita Basran maantiellä. Tässä operaatiossa tapettujen tarkkaa määrää ei tunneta. Sotilaallisesti tämä teurastus oli täysin turha operaatio, pelkkä kosto, joka lisäsi taas määrättömästi käyttövoimaa ”koston kierteeseen”. Tällaiset tapahtumat jättävät joka tapauksessa sukupolvia jatkuvan katkeruuden ihmisten mieliin ja eri kansojen historiaan.

Länsivaltujen ja imperialismien strateginen etu islamististen liikkeiden taustavoimana

Islamististen liikkeiden nousun taustaa täytyy kuitenkin totuuden nimissä etsiä jo 1800 - 1900-lukujen vaihteesta. Englannin siirtomaavalta Egyptissä alkoi virallisesti vuonna 1882 ja jo tätä ennen oli Egyptin talous, erityisesti puuvillan tuotanto, alistettu brittikomentoon 1850-luvun jälkeisinä vuosikymmeninä. Siirtomaaksi alistamisen jälkeen britit yrittivät Egyptissä luonnollisesti torjua kansallismielisten itsenäisyyteen pyrkivien puolueiden tai ajatusten etenemistä kansan keskuudessa. Edelleenkin Egyptissä vaikuttava porvarillinen kansallismieli-

nen jo 1800-luvun lopulla perustettu Wafd-puolue oli yksi näkyvimmistä itsenäisyyttä vaativista voimista. Sitä britit pitivät kapinallisena ja sen pyrkimyksiä vaarallisina.

Britti-imperiumin siirtomaahaaveiden kannalta katsottuna Egypti viimeistään vuodesta 1882 oli brittien ikuinen siirtomaa. Ajatuksia tilanteen muuttamisesta ei suvaittu ja britit pitivät sitä täysin omana alueenaan. Itsenäisyysliikkeiden noustessa ensimmäisen maailmansodan, Venäjän vallankumouksen ja maailman valtasuhteiden muututtua paineet hallinnon muuttamiseen kasvoivat. Tässä tilanteessa britit loivat Egyptiin vuonna 1922 ”itsenäisen kuninkaskunnan”. Egyptin monarkia, sen talous, armeija jne. sidottiin valtiopimuksilla tiukasti brittien etuihin. Kansallismielisen liikkeen vastavoimia etsiäkseen ja heikentääkseen Egyptin kasvavaa kansallismielisen liikkeen vaikutusvaltaa, britit alkoivat tukea islamistisia liikkeitä. Tuettavaksi valikoituivat erityisesti Egyptin muslimijärjestöt. Vuonna 1926 perustettiin Muslimiveljeskunta egyptiläisen muslimijohtajan Muhammed Al-Bannan johdossa. Brittien toive oli saada tästä järjestöstä sekä monarkian tukija että itsenäisyyttä vaativien voimien tukahduttaja. Lopulta Muslimiveljeskuntakin kääntyi brittejä vastaan.

Tämä sama historia, tai erehdyksen sarja, on nähty monta kertaa myös myöhemmin, toisen maailmansodan jälkeisinä vuosina. Afganistanin sota käytiin 1970 ja 1980-luvuilla. Silloin muuttamat valtiot, erityisesti Saudi-Arabia, lähtivät aktiivisesti rahoittamaan ja kouluttamaan Mujahidin-taistelijoita, islamistisia aseellisia joukkoja. Ne taistelivat silloista hallitusta ja sitä tukevia neuvostojoukkoja vastaan. Islamistisia taistelijoita kouluttivat aktiivisesti myös Yhdysvallat ja Israel. Tällä tavalla luotiin hyvin vahva pohja aseelliselle islamistiselle liikkeelle. Se oli vahvasti vaikuttava tekijä ensimmäisen Persianlahden sodan jälkeisessä tilanteessa.

Samaan sarjaan erehdyksiä kuuluu myös se tapahtumasarja, jolla Israelin miehityshallinto vuoden 1967 sodan jälkeisessä tilanteessa kasvatti islamilaista liikettä Gazan vyöhykkeellä. Israel toivoi luovansa vastapainon Palestiinan vapautusliikkeelle, Jasser Arafatin johtamalle PLO:lle, mutta tulikin luoneeksi Hamasin, joka nyt palvelee kätevästi terroristeiksi leimattuna Israelin ”jatkuvan sodankäynnin” tai ”matalan intensiteetin sota”, jota käydään Gazan palestiinalaisväestöä vastaan.

Afganistanin sota vahvisti merkittävästi islamististen liikkeiden nousua

Saudi-Arabian kohdalla korostui islamin kannalta katsottuna Mekan ja Medinan kaupunkien islamin perustajaprofeetta Muhammadin henkilöhistoriaan liittyvien pyhiin paikkojen merkitys. Samalla joutui islamistien huomion kohteeksi saudidynastian ja sen mukana koko Saudi-Arabian valtion asema ja laillisuus islamin pyhimpien paikkojen suojelejana. Saudiperhe on valtiota hallitessaan perustanut valtansa juuri uskonnolliseen, teokraattiseen, monarkiaan ja perhedynastiaan. Islamististen liikkeiden kannalta Saudi-Arabian alue, Arabian niemimaa, oli pyhää islamin maaperää. Tälle Sau-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetyssä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Julkaisemme luennon useammassa osassa. Ensimmäinen osa ”Jatkuuko Lähi-idässä sota ja pakolaistulva” ilmestyi edellisessä numerossa (1/16).

Sotilasliitto Nato ja länsiliittouma aloittivat sodan Libyaan vastaan maaliskuussa 2011. Viikunanlehtenä sodalle käytettiin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka salli sotatoimet ”siviilien suojelemiseksi”. Päätöslauselman sallimat rajat ylitettiin jo sodan ensi päivien aikana. Siitä lähtien julkisesti ilmoitettuna tavoitteena oli maan johtajan Muammar Gaddafin syrjäyttäminen. Libyan vastaisen sodan päätekijöitä olivat Yhdysvallat, Ranska ja Britannia, joiden tukemat kapinalliset teloittivat 20.10.2011 Gaddafin hyvin raa’asti. Kuvapari esittää pommitusten tuhoja Libyalaisessa kaupungissa. Kansan äänen numerossa 4/2011 kirjoitimme Libyan tapahtumista. Katso linkki: <https://asia-kas.kotisivukone.com/files/kansanaani.kotisivukone.com/kns4-11.pdf>

di-Arabian niemimaalle tuotiin ensimmäisen kerran toisen maailmansodan jälkeen avoimesti univormussa vierasmaalaisia sotilaita, jopa amerikkalaisia naissotilaita. Islamistisille liikkeille tämä oli pyhäinhäväistys ja seikka, joka osoitti saudidynastian mädännäisyyden.

Juuri näistä ideologisista taustoista nousi mm. Osama bin Laden ja Al-Qaida nimellä tunnetuksi tullut islamilainen taistelujärjestö, joka myöhemmin tunnettiin meilläkin aika hyvin USA:han suuntaamiensa operaatioiden jälkeen. Islamismin ääriliikkeiden nousun myötä vahvistui myös saudimonarkian vastainen aseellinen islamistinen järjestäytyminen. Aseellisten islamististen liikkeiden vahvistumiseen monissa maissa ja monilla alueilla vaikutti merkittävästi myös Afganistanin sodan tarpeisiin Pakistanissa ja sen lähialueilla koulutettujen Mujahidin-sissien ja taistelijoiden palaaminen ja tietoinen jakaminen Lähi-Idään ja muuallekin maailmaan mm. Kaukasukselle ja Balkanille. Tähän islamisteja ohjattiin ja heitä rahoitettiin ja aseistettiin ennen muuta Venäjän vastaisen liikkeiden ja liikehdinnän luomiseksi ja vahvistamiseksi. Näiden ns. afgaanien, Afganistanissa taistelukokemuksensa hankkineiden Mujahidin-sissien ympärille eri maissa muodostui nopeasti aseellisia ryhmiä monille erinimisille islamistisille terrorijärjestöille.

USA:n imperialismien pitkä linja ”Regime Change” -hallinnon vaihtaminen

Mielestäni perusvirhe nykytilanteen kannalta tehtiin päätöksellä, jolla hyökättiin Irakiin v. 2003. Vierailin Irakissa vuodenvaihteessa 2002 ja 2003 Suomen Lähi-Idän instituutin hallituksen valtuuskunnassa, jota johti nykyinen valtionarkiston pääjohtaja Jussi Nuorteva. Viisihenkinen valtuuskuntamme tapasi Irakissa Bagdadissa monia yliopistojen ihmisiä, rehtoreita, kanslereita, profes-

soreita, erilaisia uskonnollisia johtajia sekä islamistien puolelta että Irakissa vielä tuolloin vahvasti vaikuttaneiden kristillisten kirkkokuntien johtajia. Kaikki ehdottomasti vastustivat ja pelkäsivät hyökkäystä Irakiin ja olivat sitä mieltä, että hyökkäys johtaa maan täydelliseen sekasortoon. He olivat hyvin oikeassa siinä arviossaan.

Ollaanpa Saddam Husseinista mitä mieltä tahansa, niin hänen syrjäyttämisenä liittyi Yhdysvaltain Lähi-Idän politiikan vakaukseen, jota Yhdysvallat 50-luvun alusta lähtien on noudattanut Lähi-Idän politiikassaan. Sen nimi on ”Regime Change”, hallinnon kumoaminen ts. hallinnon vaihtaminen. Ensimmäinen hallinnon vaihtaminen toisen maailmansodan jälkeisessä tilanteessa tapahtui v. 1953 Iranissa. Paikallinen eduskunta oli tuolloin Majlis (Madshles). Iranissa pidettyjen vaalien jälkeen nousi pääministeriksi maltilliseksi porvarilliseksi kansallismieliseksi luonnehdittava poliitikko Mohammad Mosaddeg. Hänen hallituksensa päätti kansallistaa Iranin tai Persian öljyvarat, siis ottaa maan tärkein luonnonvara kansan kontrolliin.

Yhdysvallat päätti syrjäyttää Mosaddeg’in pääministerin tuolta. Tämä oli ensimmäinen hallinnon vaihto, ”Regime Change”. Iranin pääministerin syrjäyttäminen hoidettiin CIA:n aktiivisella ohjauksella. Täällä testattiin idea, joka lähti elämään Yhdysvaltain Lähi-Idän politiikan pitkässä linjassa. Persiassa tämä tapahtui siis jo vuonna 1953. Shaahi nostettiin valtaistuimelle imperialismien armosta. Hän hallitsi enemmän tai vähemmän USA:n imperialismien valtaistuimelle asettamana nukkehallitsijana ja USA:n luotettavana liittolaisena vuoteen 1979, jolloin kansanvallankumous syrjäytti Shaahin. Eri asia on sitten se, että tämän vallankumouksen kaappasi omiin käsiinsä Iranin islamilainen uskonnollinen johtajisto, joka julisti maan Iranin islamilaiseksi ta-

savallaksi.

Johtajien ja hallitusten demonisointi länsimaiden työkaluna

Erityisesti Yhdysvaltojen, mutta myös muiden länsimaiden Euroopan Unioni mukaan luettuna, Lähi-idän politiikkaan liittyy pitkäaikainen strateginen linjaus. Tämä on, että kun lähdetään syrjäyttämään usein sodalla tai erilaisilla salaisilla operaatioilla kuten Persiassa vuonna 1953 jonkun Lähi-idän valtion päämiestä tai hallintoa, niin hänet tulee ensin demonisoida eli leimata kykenemättömäksi, diktaattoriksi tai muuten vain ”hirmuhallitsijaksi”, hyvä kuin ei ihmisyydjäksi. Tämä tapahtuu retoriikan, massiivisen propagandan ja erilaisen poliittisen kielenkäytön keinoilla.

Näin tapahtui myös Mossaddeg’in kohdalla. Iranin tuolloinen pääministeri leimattiin myös kommunistiksi, jota hän ei koskaan ollut. Öljyvarat kansallistamaan uskaltanut ”kommunistipääministeri” piti tietysti saada syrjään. Yhdysvaltain Lähi-idän politiikan tavoitteisiin ei mitenkään sopinut Mossadegin kaudella Majlisin päätöksellä tehty Iranin öljyn kansallistaminen. USA oli juuri toisen maailmansodan aattona ja sen aikana saanut kunnolla raivattua tilaa aiemmin eurooppalaisten kontrolloimille Lähi-idän öljykentille. Kansallistaminen oli tietenkin kauhistus 50-luvun tilanteessa, kuten on nykyin globalisaatioksi kutsutulla kapitalismin maailmanlaajuisen levittytymisen kaudella.

Samaa maineen mustaamisen metodia käytettiin myös Egyptissä kun yritettiin suorittaa hallinnon vaihto ja syrjäyttää Nasserin hallinto. Silloinen Egyptin monarkian armeijan everstiluutnantti Gamal Abdel Nasser upseeritovereineen syrjäytti kuninkaan verettömässä ja jälleen selkeästi kansan tukemassa valankumouksessa vuonna 1952. Brittien tukema Egyptin kuningas Faruk päästettiin lähtemään maanpakoon huvipurrellaan Aleksandrian satamasta.

Nimenomaan vanhat Euroopalaiset suurvallat ja Lähi-idän kotitaloihin aiemmin ratkaisevasti vaikuttaneet Englanti ja Ranska, uneksivat vielä vanhan kolonialisen vallan palauttamisesta tälle alueelle ja lähtivät syrjäyttämään Nasseria. Anthony Eden, Englannin ulkoministeri ja myöhemmin myös pääministeri kutsuu muistelmissaan: ”Noidankehä”: Sir Anthony Eden. Muistelmat; Arvi A. Karisto, 1960 Nasseria varkaaksi, rikolliseksi ja Lähi-idän Hitleriksi. Kaikki nämä termit, joilla Lähi-Idän kansallismieliset ja erityisesti imperialismien valtaiset johtajat tänäänkin (vaikkapa Syyrian arabitasavallan presidentti Bashar Al-Assad) demonisoidaan, olivat käytössä jo 50-luvulla, kun valmistauduttiin Suezin sotaan.

Suezin kriisissä v. 1956 Ranska ja Englanti olivat keskeisimpinä valtioina syrjäyttämässä Nasserin hallintoa. Israel oli juones- sa mukana, paljolti siitä syystä että Nasser arabinationalistisena johtajana tuki voimakkaasti palestiinalaisten kamppailua oikeuksistaan. Noin puoli vuosisataa myöhemmin diplomatian asiakirjoista ja euroopalaisista arkistoista paljastui Ranskan, Englannin ja Israelin kesken

Jatkuu sivulle 7

Bonnierin Suuri Huuhaa-palkinto

Venäjän trollit Suomessa on juttu, joka perustui toimittaja Aron yleisölle tekemään kyselyyn kokemuksesta Venäjä-trollauksesta. Tämä tapahtui syksyllä 2014, kun Venäjän vastainen propaganda oli Suomessa kuumimmillaan. Se iski kasvoille joka päivä muun muassa iltapäivälehtien lööpeistä. Venäjä oli milloin milläkin tavalla uhka Suomelle ja presidentti Putin oli "hullu". Tällainen vyörytys vaikutti yleiseen ilmapiiriin merkittävästi. Yksi jos toinenkin alkoi kokea "Venäjän uhkaa". Tässä vainoharhaisessa ilmapiirissä Aron oli helppo saada vastauksia kyselyynsä.

Aro palkattiin Ylelle melko lailla pystymetsästä syksyllä 2014 tekemään juuri tätä juttua. Hänellä ei ollut paljonkaan aikaisempaa toimittajakokemusta, vain joitain kesätoimittajan ynnä muita pätkätöitä. Kokemattomuus oli tietysti tässä projektissa etu. Kokematon uskoo kaiken mitä sanotaan. Tarvittiin vain oikea Venäjän vastainen asenne.

Lähdekritiikistä ei kokemattomalla toimittajalla näyttänyt olevan mitään tietoa. Hän on maininnut lähteekseen mm. facebookissa toimivan Verkkomeedio – vitsisivuston, joka perustettiin mustamaalaamaan Janus Putkoson Verkkomedia-nettijulkaisua sekä myös Venäjää. Aro mainitsee lisäksi lähteekseen viihdesivuston Buzzfeed ja sen presidentti Putinia avuttomasti mustamaalaavan jutun.

Alun perin Aro nimitti trolleiksi verkkohäiriköitä, jotka nimittelivät toisia keskustelijoita ja hänen mukaansa "vääristelivät tietoja". Myöhemmin hän alkoi puhua

Laaja-alainen ruotsalainen mediakonserni Bonnier jakaa vuosittain Suuren Journalistipalkinnon. Sen tarkoitus on totta kai edistää ja palkita hyvää journalismia. Palkinnon saavat Vuoden Journalisti, Vuoden Journalistinen teko ja Vuoden Juttu. Vuoden 2015 journalistina palkittiin viime maaliskuussa Tom Kankkonen. Haaga-Heljän ammattikorkeakoulun toimittajakoulutus sai tunnustuksen journalistisesta teosta. Vuoden juttuna palkittiin Jessika Aron Ylen Kioski-ohjelmalle tekemä kahden jutun sarja Venäjän trollit Suomessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Emme tiedä ketään Venäjän valtion maksamaa trollia, mutta tunnemme kyllä kasapain niitä, joille maksetaan trolloimisesta Nato:n, EU:n ja USA:n hyväksi.

"Venäjä-mielisestä trollauksesta" eli keskustelusta, joka tukee "Kremlin agenda". Jos jollakulla on sattunut olemaan samansuuntainen näkemys jostakin asiasta kuin "Kremlillä", hänestä tuli automaattisesti Venäjä-mielinen trolli. Aro ei osannut tehdä eroa verkkohäiriköinnin ja jostain asiasta eri mieltä olemisen välillä. Yle ja Aro siirtyivät trolli-projektin myötä mielipiteen ja sananvapauden vastustajaksi. Aron artikkeli antaa ymmärtää, että jokainen Ylen "virallisen linjan" kyseenalaistaja on Venäjä-trolli. Täällä ei saa olla eri mieltä.

Toimittaja Aron jutusta ja laajasta Venäjä-trolli-keskustelusta huolimatta ei ole selvinnyt, toimiiko Suomessa Venäjän palkkaamia trolleja. Sellaisesta ei ole mitään todisteita, on vain Aron luuloja ja väitteitä. Kun sotatieteiden tohtori Saa-ra Jantuselta kysyttiin, onko Suomessa Venäjän valtion maksamia trolle-

ja, hän sanoi, ettei kukaan tiedä kysymykseen vastausta. Jantunen totesi myös, että trolleiksi on saatettu leimata ihmisiä, jotka vain ottavat kantaa asioihin.

Toimittaja Aron tutkimus-saana tekemä "löytö", että Suomessa olisi Venäjän valtion maksamia trolleja, on siis huuhaata. On hälyttävää, että todistamattomille väitteille, Venäjän vastaiselle propagandalle ja mielipiteen vapauden rajoittamiselle perustuva juttu palkitaan vuoden juttuna. Se osoittaa selvästi suomalaisen journalismin nykytilan. Skepsis ry jakaa vuosittain huuhaa-palkinnon ilmiölle, joka on täysin vailla totuus pohjaa. Se palkinto olisi kuulunut Venäjän trollit Suomessa -jutulle.

Venäjä-trolli -jahti ja sen pal-kitseminen on nostanut esiin huolen mielipiteen ja sananvapauden tilasta maassamme. Ihmisiä on leimattu ja heidän motiivejaan asetettu kyseenalaisiksi pelkästään eriävien mielipiteiden vuoksi. Tämä ei ole demokratiaa.

Marjaliisa Siira

Kuva: Heikki Männikkö

Tässä yxi trollitehdas Helsingin Arkadianmäellä, jossa monet hankkivat leipänsä trolloamalla USA:n, EU:n ja Nato:n hyväksi.

Siemenet Lähi-Idän nykykaokselle on kylvänyt imperiaalismi (2)

Jatkoa sivulta 6

ennen Suezin sotaa solmittu sopimus. Se osoitti kiistattomasti tuonkin vuonna 1956 käydyn sodan perustuneen kirjalliseen allekirjoitettuun, mutta tuolloin salaiseen asiakirjaan. Eli "Suezin kriisi" osoittautui etukäteen salaisesti sovituksi operaatioksi Egyptin presidentin Gamal Abdel Nasserin syrjäyttämiseksi. Tämä "Regime Change" toteutettiin nyt eurooppalaisvaltojen ja Israelin voimin.

Tällaisten asioiden paljastuttua osoittautuu, että kaikilla näillä salaisilla diplomaattisilla sopimuksilla on aina takajana suurvaltoja, jotka takavat sopimusten pitävyyden. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen tuli julkisuuteen vähän poikkeuksellisella tavalla myös tämä aiemmin mainittu Sykes-Picot-sopimus. Tämän salaisen sopimuksen yksi takaajavaltio oli Tsaarin Venäjä. Venäjällä tapahtui tunnetusti vuonna 1917 tsaarinvallan

Kuva: Heikki Männikkö

Israelin vastaisia protesteja järjestettiin maailmalla sen hyökättyä 12.7.2006 Libanoniin. Kuva 30.7.-06 Israelin lähetystöltä Helsingissä

kumonnut vallankumous ja tuoloin valtaan nousseiden bolshevikien kannalta oli hyvin hyödyllistä julkaista näitä Tsaarin Venäjän asiakirjoja. Salaisena solmittu Sykes-Picot-sopimus levitettiin hyvin laajalti Lähi-itään. Tämä sopimus aiheutti 1900-luvun ensimmäisen syvän pettymyksen. Lähi-idän kansat näkivät millaista peliä niiden selkien takana oli pelattu. Ihan samalla tavalla nämä erinäköiset myöhemmät salaiset operaatiot ovat paljastut-

tuaan aiheuttaneet jatkuvaa katuruuden kertymistä tällä alueella. Ja perinne joka sitkeästi jatkuu tänäkin päivänä ns. kaksoisstandarit (double standards), joihin tutkija avoimin silmin maailmaa tarkaillessaan törmää lähes päivittäin, luotiin viimeistään Sykes-Picot-sopimuksella.

Pertti Multasen luennosta toim. Heikki Männikkö (Jatkuu seuraavassa numerossa)

Hallintarekisterit tulee avata ja osakeomistukset julkisiksi

Hallintarekisterin salliminen suomalaisille ja osakeomistusten piilottaminen nousi loppuvuodesta puheenaiheeksi. Lauseen antajat vastustivat tätä Helsingin Sanomien mukaan 90 %:sti.

Esitystä osakeomistusten piilottamisesta perusteltiin kansainvälisellä kilpailukyvyllä, koska muualla ei ole Suomen kaltaista avointa käytäntöä. Olisi päinvastoin tehtävä esitys, että Suomen avoin käytäntö otetaan käyttöön muuallakin. Se olisi hyvän käytännön leviättämistä ja auttaisi veronkieron porsaanreikien selvittämistä. Se myös palvelisi sitä, että asioista on tietoa. Tietoa tarvitsevat pienosakkeenomistajat, tutkijat, kansalaiset ja niin edelleen, jotta voitaisiin toimia oikean tiedon pohjalta.

Otin tämän esille korruption vastaisen Transparency Internationalin Suomen yhdistyksen tilaisuudessa. Sain vastauksen ja sellaisen mielenkiintoisen tiedon, että G20-ryhmä olisi tämän suuntais-

ta esittänyt ja valmistelemassa. Saa nähdä, mihin se johtaa, mutta osoittaa kuitenkin, että avoimuuden lopettaminen ei olisi sen mukaista, mihin laajasti pyritään.

Avoimuuden tausta Suomessa ei ole tunnettua. Yrjö Enteen sotien jälkeen tekemä työ on tässä tärkeää. Hän selvitti, että Suomessa suuret finanssiryhmät KOP, SYP ja OP-ryhmä sekä valtion Postipankki toimivat siten, että niillä oli kullakin omassa valtiopiirissään muita yhtiöitä. Ennen selvitti yhtiöt ja mikä kuului mihinkin leiriin. Tätä työtä jatkoi osaltaan Timo Koste ja sitten Esko Seppänen, joka osti yhtiöiden osakkeita yhden kustakin ja kävi yhtiökokouksissa ja selvitti osakkuudet tarkkaan. Tämän työn seurausta on, että Suomessa on avoin käytäntö. Omistuksista tuli julkisia. Se oli seurausta siitä, että Suomessa oli tehty poikkeuksellisen hyvää työtä näissä asioissa. Suljetut hallintarekisterit olisivat tämän mitätöintiä.

Helsingissä 18.1.2016 Pekka Tiainen

Poliittista häveliäisyyttä

Johan Bäckman Publications julkaisi 2015 Matti Rossin kirjan Raunioista nousee Donbass. Sanomayhtiön pää-äänenkannattajassa julkaistiin vaivaantuneen oloinen arvio kirjasta. Sitä en yhtään ihmettele, sillä niin kiusallisia Rossin lainaukset ja kommentit Helsingin Sanomien Ukrainaa koskevista kirjoituksista kirjassa ovat.

Krimin liittyminen vaikea asia

Mutta kenen etua palvelee SKP:n sanomalehden häveliäs solidaarisuus porvarillisia toimittajia kohtaan? Tiedonantaja ei sentään suoraan tuomitse Venäjää ja Putnia Krimin kaappaajina, mutta varovainen vaiteliaisuus asian ympärillä täyttää annetun tehtävän. Vapaa läntinen tiedonvälitys pitää kommunistien omantunnon herkkänä puolustusasemissa kaikelle, mitä läntinen demokratia määrittää meidän syyksemme.

Presidentit Putin ja Nii-nistö

Vladimir Putin on Suomen Kansallisen kokouksen veljespuolueen Yhtenäinen Venäjä johtaja. Meillä ei vielä koeta kokoomusta vasemmistopuolueeksi, vaikka Sauli Niinistö käyttikin tunnusta Työväen presidentti.

Rossi kirjoittaa "Kun USA menetti Krimin": "Mutta

16.3.2014 tapahtui käänne, joka sotki amerikkalaisten suunnitelmat. Krimillä pidettiin kansanäänestys liittymisestä Venäjään. 83 prosenttia krimiläisistä äänesti referendumissa. 97 prosenttia äänesti liittymisen puolesta."

Vladimir Putinin kommentti 18.3.2014

"Järjestäessään kansanäänestyksen ja antaessaan itsenäisyysjulistuksensa Krimin korkein neuvosto on vedonnut Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan... Julistaessaan eroavansa Neuvostoliitosta Ukraina itse teki aivan saman asian, tekstiltäänkin lähes saman. Ukraina siis käytti tätä oikeutta, mutta krimiläisiltä se kielletään. Miksi?"

Jugoslavian hajotussotien yhteydessä Putin lainaa USA:n Kansainväliselle oikeudelle Kosovo-kuulemisten yhteydessä 17.4.2009 esittämästä kirjallisesta muistiosta: "Itsenäisyysjulistukset saattavat olla sisäisen lainsäädännön vastaisia ja näin usein tapahtuukin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kansainvälistä oikeutta olisi rikottu."

Kosovossa NATO hoiti kansanäänestyksen pommittamalla Serbiaa.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 25.3.2016

Opiskelija! Mistä tunnet ystävän?

Kuva: Heikki Männikkö

tivät äänestämättä.

200 edustajasta oli vain 57 edustajaa, jotka äänestivät koulutusleikkauksia vastaan. Leikkausten hyväksyjä oli 86. Puoltajia oli 56, eli he jotka jät-

Yhteensä leikkausten kannattajia oli 142 edustajaa. Nämä 56 "Juudasta" ovat niitä, jotka tulevat kaduilla toreilla ja ostoskeskuksista hymyillen vastaan, halaavat ja jopa suutelevat poskelle kertoen kuinka juuri he sinua puolustaa ja toimii sinun etujesi mukaan. Onhan eduskunnassa toki parikymmentä kestoedustajaa, jotka ovat poissa luottamusäänestyksistä. -PE-

Hävetkää valtiovalta - miksi Posti taas?

Suomessa vietetään osinkojuhlaa

Työnantajapuoli eli EK ja Kokoomus valittelevat Suomen työkustannusten kohoamista kilpailijamaihin verrattuna; silti suomalaiset yritykset maksavat Euroopan korkeimpia osinkotuottoja. Suomen osakemarkkinoiden ennakoitu osinkotuotto on tänä keväänä yli neljä prosenttia. Esimerkiksi upporikkaassa Norjassa osinkotuottojen odotetaan olevan noin 3,5 prosenttia ja Tanskassa vain puolet Suomesta. Samaa aikaan kun hallitus haluaa antaa yrityksille lisää taloudellisia helpotuksia, samaiset yritykset valmistautuvat maksamaan ennätysosingot omistajilleen. Miksi?

Postin pomon palkasta ja johtoryhmän tuloista

Kova on yt-Postin pomon palkka - johtoryhmäkin tienasi isoja kannustinsummaa vuonna 2015. Miksi? Menikö osa bonuksista Panamaan veroparatiisiyhtiölle? Odotellaan tietoa.

Miksi valtio mahdollistaa veronkierron ja sitten vie veronkieräjäien voittorahat kilpailukykyloikkaa ja säästöjä hokien kansalta tulouttaakseen nekin osinkojen kautta huijareille?

Postin palkka- ja palkkioselvityksen mukaan Heikki Malinen sai vuonna 2015 kokonaispalkkaa 501 000 euroa. Lisäksi Malinen sai lyhyen aikavälin kannustinpalkkioita 78 000 euroa. Hänen kuukausi- tulonsa oli vuonna 2015 noin 1 166 euroa kuukaudessa enemmän kuin vuonna 2014. Kuukaudessa Malinen tienasi noin 48 000 euroa. Miksi?

Postin johtoryhmään kuuluu Malisen lisäksi seitsemän muuta henkilöä. Muulle johtoryhmälle maksettiin yhteensä yli 300 000 euron verran kannustimia. Miksi? Koko johtoryhmä sai palkkaa ja palkkiota

Irwin Goodmanin laulu ”Haistakaa paska koko valtiovalta” kuvastakoon ahneutta. Ahneuden eli osinkojen ja valtion yritysten johtajien palkkojen maksimoimiseksi pidetään ammattijärjestöt hiljaisina ja annetaan sovussa niiden kanssa potkuja liiton jäsenille. Voidellaanko pois-potkittavien liiton jäseniä edustavat luottamusmiehet hiljaisiksi? Olisiko Postilaisten PAU:n kannattanut taistella työntekijöiden ja muiden liittojen tuella vai miksi näin kävi? Voideltiinko työntekijöiden etujärjestöä? Kysymyksiä vailla vastausta.

Kuva: Heikki Männikkö

SSS-hallituksen vastainen megaviikko päättyi 12.3.2016 joukkovoima- kansalaisjärjestön protestiin, jossa vaadittiin toimeentuloa sekä ihmis- ja perusoikeuksia kaikille Suomessa ja koko maailmassa. Protestiin osallistui 8000 ihmistä. Kuvassa osanottajia Suurkirkon rappusilla.

viime vuonna yhteensä lähes 2,7 miljoonaa euroa, mikä on yli puoli miljoonaa euroa enemmän kuin vuonna 2014. Senkö vuoksi postilaiset joutuivat vuoden 2015 lopussa Postin johdon mielipuolisten suunnitelmien kohteiksi, jotka torjuttiin postilaisten oman liiton PAUn ja mm. AKT:n tuen avulla.

Postilaisten kärsimysnäytelmä jatkuu vain - loppua ei näy

Posti on ollut viime vuosina lukuisia kertoja otsikoissa yt-neuvotteluiden ja työntekijöiden irtisanomisten vuoksi. Viimeisimpien tietojen mukaan Posti irtisanoo tuoreimpien yt-neuvotteluiden päätyttyä 181 henkeä. Työpaikkojen kerrottiin vä-

henevän yhteensä 682. Osa-aikaiseksi työ muuttuu 198 henkilöllä. Miksi nyt, heti vuoden 2016 helmikuun alusta julistettu ja irtisanomisneuvotteluja ei torjuttu tai haluttu torjua? Vuonna 2015 Postissa käytiin useita yhteistoimintaneuvotteluja ja henkilöstön määrä pieneni edellisvuodesta 1 691 henkilöllä. Miksi ei ollut työtaisteluita?

Onko Posti köyhä? Ei ole

Postin liikevoitto ilman kertaluonteisia eräiä kasvoi viime vuonna 25,4 miljoonaan euroon, kun se vuotta aiemmin oli 23,5 miljoonaa. Postin tulos nousi voitolle - se jakaa osinkoa 18 miljoonaa. Postin tulos oli hyvä, vaikka liikevaihto laski 11 prosenttia 1650 miljoonaan euroon.

Tulos ennen veroja nousi 43,3 miljoonaan euroon. Viime vuonna tulos oli 4,6 miljoonaa euroa tappiolle. Liiketulos oli 55,9 miljoonaa euroa. Postin henkilöstökulut laskivat 91,3 miljoonaa euroa eli 10,8 prosenttia edellisvuoteen verrattuna, joten yhtiökokoukselle ehdotetaan, että osinkoa jaetaan 18,0 miljoonaa euroa. Osakekeinottelijat eli valtio tai yksityiset, joille osingot jaetaan, varastavat kakusta isomman palan kuin olisi moraalinen mukaan kohtuullista. Valtio omistaa koko Postin osakekannan, joten ei ole fiksu potkia jengiä kortistoon ja tehdä sitten tiliä. Kansa joutuu kilpailukykyloikkaan näiden osinkojuhlien ja irtisanomisten maksumieheksi.

Mikä on kaiken tarkoitus?

Norminpurkutalkoot, joita johtaa Juha Sipilä, mies joka vastaa Postin

omistajaohjauksesta, tarkoittavat sitä, että uusliberalistista talouspolitiikkaa ajatushautomo Liberaan malliin ajava SSS/EK-hallitus laittaa vapaan kilpailun eetoksella Postin yksityistettäväksi ja sitten myytäväksi kansainvälisille sijoittajahuujareille.

Valtion yritykset ja omistukset, joita Sipilä kutsuu laiskaksi pääomaksi, vapautetaan suunnitelmien mukaisesti myyntiin ja myyntien tuotot sekä myöhemmät osingot ohjataan Panamaan tai vastaaviin veroparatiiseihin. Työllistävää tai investoivaa vaikutusta kaupolla ei ole eikä tule. Ei tässä tämän ihmeellisemmästä asiasta ole kyse.

Juhani Valo

Lähteet:
YLE, Talouselämä ja Iltalehti.

Vanhat vaikeavammaiset säästöleikkurin

Hallitus aikoo leikata 75 vuotta täyttäneiden vammaisten, muun muassa sokeiden, liikunta- ja kehitysvammaisten tukia. Ikärajaus muuttaisi esimerkiksi henkilökohtaisen avun, kuljetuspalvelut sekä palveluasumisen harkinnanvaraisiksi.

Hallitusohjelmaan pohjaava suunnitelma on osa niin sanottua norminpurkua ja kuntien tehtävien karsintaa. Perus- ja ihmisoikeuksia rikkova ikärajaus osuu ryhmään, jonka on vaikea saada äänensä kuulumaan.

Siirtyminen vammaispalvelulain tuesta sosiaalihuoltolain palvelujen piiriin tietäisi sitä, että kunnat muuttaisivat palvelut tarveharkintaisiksi. Pelkästään 75 vuoden ikä voi poistaa tärkeän palvelun. Jos ihmisellä on esi-

merkiksi vaikea kehitys-, näkö- tai liikuntavamma muun muassa hänen kuljetuspalvelunsa, henkilökohtainen apunsa tai palveluasumisensa loppuvat sellaisina kuin ne ovat olleet ennen 75-vuotispäivää. Myös esimerkiksi asunnon muutuskorjaustyöt ovat monelle vammaiselle välttämättömiä.

Ikääntyneet vaikeavammaiset jätetään lakiuudistuksessa vammaispalvelujen ulkopuolelle, vanhuspalvelu- ja sosiaalihuoltolain varaan. Palvelut riippuisivat kunnan taloudesta ja päättäjien asenteesta. Ikäraja 75 vuotta ei muuta vamman laatua millään lailla.

”Ihmeperantumisia tapahtuu harvoin”.

Kalevi Wahrman

Kiireellisiä toimia velkomisjärjestelmään

Pekka Tiaisen hyllyyn on kertynyt lisää kirjoja. Oikeustieteen tohtorin ja Helsingin yliopiston oikeusteollisen tiedekunnan pitkäaikaisena dekaanina olleen Jukka Kekkonen Kun aseet puhuvat (2016, Art House) vertaa poliittista väkivaltaa Espanjan ja Suomen sisällissodassa ja kuvaa laillisuuden haaksirikkoo. Esko Seppäsen Mistä Suomi vaikennee-kirjan (2016, Into Kustannus) luvut kuten ”Pankkimafia, maailman vaarallisin rikollisjärjestö”, ”Hallintarekisterit mittatilaustyönä veroporsaille” ja ”Verenimijöiden aatelia: perintäfirmat” kertovat sisällöstä. Pekka Tiaisen tässä julkaistava kertoo oikeuslaitoksen nykyisestä haaksirikosta velkomisessa sekä korjausmahdollisuuksista.

Vuonna 2015 ulosotossa oli 4,1 miljardia euroa. Se sama luku kuin valtion menojen vähennystarve, jonka hallitus on asettanut tavoitteeseen hallitusohjelmassa. Suuri osa ulosotettavasta summasta on viivästyskorjoja ja asianajajien palkkioita eikä varsinaista velkaa.

Vuoden 2015 lopussa oli ulosotossa 228 000 henkilöä, joista 203 000 oli yksityishenkilöitä. Vuonna 2015 oli ulosotossa 540 000 eri henkilöä, joista ihmisiä vajaa puoli miljoonaa ja loput oikeushenkilöitä kuten yrityksiä. Tämä luku on liki kaksinkertainen verrattuna vuoden lopussa ulosotossa olleisiin, koska vuoden mitaan tulee uusia henkilöitä ulosoton piiriin ja poistuu entisiä. Vuoden 2015 lopussa ulosotossa olleista oli pääasiallisen toimeentulon mukaan työttömiä 40 000, eläkeläisiä 33 000, opiskelijoita ja koululaisia 12 000, työssä olevia 100 000 ja miltei kaikki loput sellaisia, joiden toiminta ei ole selvillä.

Mikäli vuoden aikana ulosotossa olleista on työttömiä sama osuus kuin vuoden lopussa, työt-

tömiä oli ulosotossa vuoden 2015 mittaan noin 90 000 työtöntä. Todellisuudessa ulosotto kohdistuu työttömyyteen huomattavasti suuremmassa määrin, koska pääasiallisesti työssäolevissa on työttömyyttä kokeneita. Myöskin eläkeläisten pienituloisuus ja ulosotto on usein seurausta työelämäikäisestä työttömyydestä johtuvasta pienestä eläkkeestä.

Ulosottoloukku työn vastaanottamisessa estää työllistymistä

Ulosoton suojaisuus, josta ei ulosoteta on 678 euroa kuukaudessa. Kun palkka ylittää tämän, ylittävältä osasta menee pienissä palkoissa verojen jälkeen 2/3 ulosottoon. Vero ja ulosotto vievät tällöin liki kolme neljäs osaa lisätulosta. Kun bruttotulon noustessa asumistuet ja toimeentulotuet vähenevät, työhön meno ei lisää tuloja juuri lainkaan tai voi niitä jopa vähentää. Tämä on esimerkki ulosottoloukusta, jonka työttömät kohtaavat kuten myös ulosotossa olevat opiskelijat, jos haluaisivat lisätuloa.

Työnteolla ei saa tuloja lisää eikä velkakaan lyhene, kun viivästyskorot juoksevat. Suomen ulosottojärjestelmä on täynnä tällaisia epäkohtia. Mitä olisi tehtävä. Suojaisuuden korotus työmarkkinatukea korkeammaksi on tarpeellinen keino. Suojaisuuden tasokorotus esimerkiksi 100 euroa työmarkkinatukea korkeammaksi kuten 800 euroon tai suurempaan summaan helpottaisi ulosotossa olevien tilannetta merkittävästi. 100 euroa lisää käteen kuukaudessa on kymmenille tuhansille pienituloisille ulosotossa oleville paljon. Se myös mahdollistaa työhön pääsyn ja velan hoidon.

Ulosottoloma työtä vastaanottaessa, pankkiloma, velkamoratorio

Lisätapa saada helpotusta ulosottoloukkuun ja työllistymiseen olisi ulosottoloma siten, että työttömän päästessä työhön ulosottoa ei oteta ensimmäisen puolen vuoden tulosta. Se poistaisi kynnyksen ottaa työtä suuren työttömien joukon kohdalla eikä maksaisi yhteiskunnal-

le, koska tulisivat verotulot. **Pankkiloma ei ole uusi sana.** Franklin Roosevelt käytti tätä sanaa 1930-luvun laman hoitamiseksi New Deal-politiikan osana. Lainojen maksua lykättiin. Hän ei käyttänyt sanaa velkamoratorio kuten kilpailijansa, mutta se tarkoitti samaa asiaa. Pankkiloma oli positiivisempi ilmaisu.

Suomessakin 1930-luvun laman aikana talonpojat, joita uhkasi pakkohuutokauppa, saivat hakea puolen vuoden ja sitten vuoden ja pidempääkin velkamoratorioa, jonka aikana ei ulosotettu. Asia hoidettiin ulosottolain muutoksella. Myöskin otettiin käyttöön valtion obligatiot, joilla lyhytaikaiset velat muutettiin pitkäaikaisiksi.

Ulosottoloma tarkoittaisi enemmän vapaakuukausia ilman voudin harkintaa

Nykyisellään ulosottojärjestelmän keskeinen ongelma on, että ulosottoa maksimoidaan lisätulojen saamiseksi valtiolle, joka saa suuren osan ulosotosta sekä pankkien ja perintäyhtiöiden hyväksi. Tästä johtuu, että korjauksia ei saada tehtyä.

Tämä ulosoton maksimointijärjestelmä on johtanut 2010-luvulla myös kiihdytettyihin pakkorealisoointeihin. Niitä on ollut 2010-2015 30 000 kappaletta, joista puolet kiinteistöjä ja asuntoja. 1930-lu-

vun lamassa pakkorealisoitiin vuosina 1929-1936 16 000 tilaa, ilman velkahelpotuksia määrä olisi ollut olennaisesti suurempi. 1990-luvun pankkikriisissä halvalla tapahtuneet pakkorealisoinnit olivat massamaisia. Nyt ne ovat tulleet uudelleen kuvaan, mutta tätä tekevät ulosotoviranomaiset ja voudit.

Virheellisten velkatuomioiden korjaaminen

On näytetty toteen suoranaisesti virheellisiä tuomioita ja väärää velkomista. Tämä on paisunut jo massamaiseksi. Käräjäoikeuksilla on vuodessa 300 000 velkomisasiata, kuusi kertaa enemmän kuin vuonna 1995 tai runsas 10 vuotta sitten. Oikeusjärjestelmä on pahoin vaarantunut, kun virheellinen tuomitseminen on arkipäivää. Usein yrittäjät ovat väärin tuomioiden kohteena.

Nykytilanteessa ulosotolla lisätään maksukyvyttömyyttä lisäämällä ulosottoja ja viivästyskorkoja ja ajetaan pienituloisia ahdinkoon. Ulosotto maksimoi ulosottoa ja estää työllistymistä ja saa aikaan, että yhteiskunta joutuu maksamaan toimeentulotukia. Ulosotto- ja velkomisjärjestelmä edellyttää kokonaisuudistusta. Sitä ennen tarvitaan kiireellisiä korjauksia pahimpiin epäkohtiin.

Pekka Tiainen 16.4.2016

Tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa

Valtiolla "laiskaa pää-omaa"

Laiskasta pääomasta on tullut yksityistäjien suosikkihokema. Sekä omistajaohjauksen päällikkö Eero Heliövaara että pääministeri Juha Sipilä moittivat molemmat, että valtiolla on liikaa laiskaa pääomaa. Molempien mielestä miljardien omaisuus pitää sijoittaa nykyistä tuottavammin.

Maaliskuun lopulla ilmestyneessä Elinkeinoelämän valtuuskunnan analyysissä Laiska jättiläinen päätoimittaja emeritus Hannu Leinonen suosittaa, että valtio myisi yhtiöitään 20 miljardin euron edestä. Strategista omistamistakin voidaan rajusti vähentää, sillä valtion intressit voidaan taata sääntelyllä sekä pienillä osaomistuksilla.

Elinkeinoelämän valtuuskunta suosittelee mm. Postin ja VR:n yksityistämistä

Leinosen mukaan suurin osa myyntituloista, yli 11 miljardia euroa, tulisi valtion omistuksista pörssiyrityksistä, joilla ei hänen mielestään ole enää strategista merkitystä. Valtio voisi luopua kokonaan esimerkiksi Sammon, Stora Enson ja Metson omistuksistaan sekä myydä puolet Fortumin, Nesteen ja Finnairin omistuksista. Kantaverkko Fingridissäkään ei tarvittaisi enemmistöomistusta.

Myydä listamattomia kaupallisia yhtiöitään, valtio voisi Leinosen mukaan saada ainakin 2,7 miljardin euron tulot. Tähän yritysryhmään kuuluvat muun muassa Posti ja VR. Lisäksi valtio voisi saada noin 6,2 miljardia euroa yksityistämällä erityistehtäviä hoitavia yhtiöitä, kuten Veikkauksen ja Alkon sekä lentokenttäyhtiö Avian, Leinonen suosittelee.

Yksityistämisen perustelut ideologisia

Leinosen mielestä 20 miljardin myyntitulot kannattaisi käyttää digitalisaatioon ja muihin Sipilän porvarihallituksen kärkihankkeisiin. Julki-

Oikeistolaisen liberalistisen talousopin mukaan valtio ei saisi omistaa mitään. Korkeintaan pelastaa veronmaksajien varoilla konkurssiin menneet yksityisyrietykset ja niiden muututtua kannattaviksi luopua osuiksistaan. Varmat osinkotulot valtion kassaan, strateginen omistus ja huoltovarmuus eivät paina vaakakupissa mitään, kun pääomapiirien tuloja pyritään kasvattamaan entisestään mahdollisimman laajalla valtionyhtiöiden yksityistämisellä.

Kova uusliberalistinen markkinakapitalismi, EU-suuntaus ja kaiken yksityistäminen ovat yksi ja sama asia. Sitä vastaan tarvitaan laaja kansan yhteisrintama.

siin sosiaali- ja terveystalouteen käydyssä, 20 miljardia katoaisi yhdessä vuodessa ja koulutukselle rahat riittäisivät kaksi vuotta. Leinosen perustelut valtionyhtiöiden yksityistämiseen ovat selkeän ideologiset. Hänen mukaansa, nykyisenlaajuinen valtio-omistaminen syrjäyttää yksityistä yritteliäisyyttä ja alentaa koko talouden suorituskykyä, koska valtion yritykset ovat yksityisiä yrityksiä tehottomampia. Valtio-omistus on myös politisoitunutta. Kun yksityisten omistajien tavoitteena on tuotto niin valtio-omistajan tavoitteet määräytyvät poliittisesti. Pitäisikö valtionyhtiön maksimoida työllisyys, tasapainoinen alueellinen kehitys, omavaraisuus ja työntekijöiden asema, Leinonen kysyy.

Postipalveluja heikennetään ja työntekijöiden asemaa huononnetaan

Kapitalistien esikunnan neuvoja kuuliaisesti noudattava Sipilän por-

varihallitus on ilmoittanut kiirehti-vänsä raideliikenteen avaamista kilpailulle. Postimarkkinat avattiin kilpailulle postilailla jo vuonna 2011. Hallitus esitti maaliskuun alussa, että valtioneuvoston myöntämistä postitoimiluvista luovuttaisiin. Esi-tyksen mukaan jatkossa kirjelmä-tyksiä koskeva postitoiminta edellyttäisi vain ilmoitusta Viestintävirastolle. Nyt toimilupajärjestelmäs-tä luovuttaessa sanotaan madallet-tavan yksityisten yritysten alalle tu-lon kynnystä. Nykyisten toimilupa-ehtojen katsotaan estävän tai hidastavan postiyritysten alalle pääsyä ja toiminnan käynnistämistä.

Posti on VR:n tapaan ilmoittanut merkittävistä henkilöstövähennyksistä. Posti- ja logistiikka-alan unionin PAU:n mukaan, sillä tulee olemaan katastrofaalisia seurauksia kansalaisten postipalveluille ja yhtiön tulevaisuudelle. Yli 400 postilaisen vapaaehtoinen irtisanoutuminen on

järjestön mielestä osoitus Postin surkeasta henkilöstöpolitiikasta.

Postilaisilla on liikaa työtä

PAU:n Itä-Suomen aluejärjestön mukaan, alalta on vuosien saatossa hävitetty tuhansia työpaikkoja. Jo aikaisempien työntekijöiden määrän vähennysten takia työtä on liikaa työntekijämäärään suhteutettuna. Yliötöitä tehdään työpaikoilla lähes päivittäin. Postia jää jakamatta jakajien väsyttävä jatkuvaan ylityön tekemiseen. Työntekijämäärän vähentyminen tulee entistä enemmän näkymään postinsaajille postin saapumisen viivästymisenä.

Alihankinta ja vuokratyö ovat levinneet alalle kulovalkean tavoin heikentämään omien määräaikaisten postilaisten käyttöä. Ne vievät uusien työntekijöiden alalle tulon mahdollisuudet ja ajavat pikkuhiljaa ikääntyvän henkilöstön jaksamisongelmiin. Samalla, kun Posti sanoo etsivänsä

uutta liiketoimintaa, se luopuu jo olemassa olevasta liiketoiminnasta siirtämällä sitä omasta työstä pois alihankintaan.

Postikonttoriverkosto ajettu alas

Postinjakajien työtaakkaa on lisätty kasvattamalla reittikokoja kohtuuttomasti. Kun takavuosina esimerkiksi pohjois-savolaissa Sukevan taajamassa oli kolme postinjakajaa, niin tänä päivänä yksi henkilö jakaa postin taajamaan ja useille sivukylille.

Posti on ajanut alas perinteikkään ja toimivan postikonttoriverkoston myös Pohjois-Savossa. Huhtikuun alussa lakkautettiin lisälmen postikonttori ja sen myötä kaikki 5 työntekijää jäivät työttömiksi. Nykyisin Pohjois-Savossa Postin konttori toimii enää Kuopiossa. Postin palvelupisteet ovat siirtyneet asiamiesposteille, tai kuten nykyään halutaan sanoa kumppaniyrityksille R-kioskeihin ja marketteihin.

Valtionyhtiöiden yksityistäminen on lopetettava

Kaiken edellä kerrotun taustalla näyttää olevan pyrkimys postipalvelujen yksityistämiseen ja niiden muuttamiseen kapitalistisen voiton teon välineeksi. Kun palvelut on saatua ajettua tarpeen huonoiksi, on helpompaa niiden parantamista keppihevosenä käyttäen myydä Posti yksityisille kapitalisteille.

Toisin kuin EVA:n Lenonen ja pääministeri Sipilä suosittelevat, valtionyhtiöiden ja omaisuuden yksityistäminen on lopetettava ja sitä vastoin on kehitettävä ja perustettava yhteiskunnan omistamia yrityksiä työllisyyden, tasapainoisen alueellisen kehityksen ja huoltovarmuuden turvaamiseksi. Valtion yhtiöiden on lisäksi kannettava parempaa yhteiskuntavastuuta työllisyyden ja työntekijöiden aseman parantamiseksi. Vaatimuksen toteuttamiseksi tarvitaan laajaa yksityistämisen vastaista rintamaa.

Asko Julkunen

KUN TALOUSPOLIITTINEN SELITYSVOIMA HIIPUU

Olemme saavuttaneet taloudellisen "pitkän syklin" sen vaiheen, jolloin usko "leikkauksiin" ja mahdollisiin verohelpotuksiin hiipuu, niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Monetaristinen, inflaatioton aika tekee suurimmalle osalle kansaa entistä kipeämpää, köyhien- ja köyhtyvien määrä kasvaa, usko leikkausten jälkeiseen parempaan huomiseen horjuu. Mistä on kysymys kun talouspoliittinen selitysvaikutus hiipuu?

80-luvulla hyvinvointiyhteiskunta alkoi rakoilla kun ns. "verokapinat" alkoivat syödä pohjaa yhteiseltä hyvältä, yhteisöllisyydeltä. Oli helpompi puhua verojen kevennysten puolesta kuin koittaa selittää hyvinvoinnin pitkän tähtäimen merkityksellisyyttä ja sen ylläpitämää täystyöllisyyttä. Ilmiö koski koko teollistunutta maailmaa ja myös Suomea. Ay-liike ei enää puollustanut "sosiaalipaketteja" vaan alkoi hyväksyä verohelpotukset palkankorotuksiksi. Samoin työväenliike alkoi kirjaamaan ohjelmia välittömien etujen saannin merkityksen ja taistelun inflaatiota vastaan. Nämä olivat niitä tekijöitä, joita Keynes oli kirjannut 30-luvulla teorioihinsa hyvinvointivaltion perustaksi. Sen selitysvaikutus hiipui keskusteluun korkeista-

veroasteista vaikka vaikutukset olivat päinvastaiset kuin keskustelussa annettiin ymmärtää. Työllisyys ja hyvinvointi yleensä olivat korkeimmallaan maissa joissa veroaste oli korkein (mm, ILO).

Suomessa porvaristo arvosteli "holhousyhteiskuntaa" ja puhui yksilön vastuusta ja työväenliike myötäeli, ettei tästä mitään tule "jos toisillemme paitoja pesemme ja takkeja harteille auttelemme". Näin oli vahvojen teollisuusliittojen näkemys kirjattu työväenliikkeen yleiseksi houksi, verotuksen tuloja tasaava voima saatu näyttämään rasitteelta. Hyvinvointivaltion viimeisiltä puolustajilta oli selitysvaikutus viety helpoilla letkauksilla ja yli sukupolven rakennustyö, hyvinvointivaltio lähti purkautumaan.

Nyt seisomme "Ässähallituk-

sinemme" tämän syklin loppupäässä (toivottavasti) kun heidän tekemistensä selitysvaikutus alkaa hiipumaan. Ilmiö on yleinen teollistuneissa maissa, mutta koskettaa mainittuja rankemmin monia kehitysmaita, jotka ovat riippuvaisia teollistuneiden maiden menestyksestä ja kehitysavusta. Leikkauksista ja verojen kierrosta on tullut arkipäivää, joita hallituksen on vaikea selittää "hyvinvoinnin säilyttämiseksi" ja sotakoneen kasvattamiseksi. Veroparatiiseista on kasvanut ongelma inflaatiottomassa maailmassa, jotka tarjoavat turvan, mutta eivät suoja omistuksia inflaatiolta.

Tässä ei ole kysymys normaalista pitkästä syklisestä realitalouden maailmassa (Kondratjev, Korpinen) vaan ajasta, jossa arvopaperiomaisuus on kasvanut käsittämättömiin mittoihin. Perinteisten sykliden loppua on leimannut metallien ja muun realiomaisuuden arvonnousu, mutta nyt tuota arvopaperiden tai "bittien" arvoa tuskin näemme realiomaisuutena? Se on jollain tavalla romahtava arvoltaan, ikään kuin se olisi kätkenyt itseensä puut-

Porvaristo arvosteli "holhousyhteiskuntaa". Työväenliike vastaili "että ei tästä tule mitään, jos pesemme toistemme paitoja." Näillä letkauksilla vietiin selitysvaikutus hyvinvointivaltion puolustajilta. Muistakaamme, kun hallitusta haukumme, että ei ay-liike ja perinteinen vasemmista syytön tähän kurjuuteen ole. He hyväksyvät uusoikeistolaisen hallituksen toimet "kunhan se tehdään yhdessä"

tuvan inflaation, joka sitten kerralla purkautuu. Ehkä oire tähän suuntaan on se, että arvopaperiyhtiöt ovat entistä kiinnostuneempia maa- ja vesi- sekä mineraaliomistuksista, ehkä myös ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä omistuksista, jotka kaikki ovat realitaloutta.

Kuten jo lukuisat tutkijat ovat tällä vuosituhanella todenneet, että talous kasvaakseen tarvitsee taiseempaa tulonjakoa, mikä johtaa myös varallisuuden tasaisempaan jakoon. Tämä tutkijoiden käsitys on vieras hallituksellemme, mutta

myös arvopapereita omistaville tahoille sekä kansainvälisille päämajärjestelmille kuten EKP tai IMF, joiden päätösten selitysvaikutus on hiipumaan päin. Tämä ei yksin johdu siitä, että muutamat maailman johtavat ekonomistit ovat kyseenalaistaneet monetaristisen "siron-tateorian" vaan siitä, että kansat ovat – vuosikymmenten tauon jälkeen – ottaneet asian omakseen, heidän hyvinvoinnista on kysymys.

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.

Hyvää Vapunpäivää Suomen työkansalle!
Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. ry

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Kalevi Hölttä
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Korean ystävät
7.4.2016

Pekka Kotkasaari
Jorma Talikka
Reino Welling
Mirja Welling
Hannu Kautto
Tauno Tyllinen
Cilla Heiskanen
Tommi Lievemaa
Pasi Ranki
Juha Kieksi

Helsinki

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Bertta Laine
Ville Rahikainen
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Pörro
Marja-Liisa Siira
Hannele Salava
Leevi
Juhani Valo
Pipsa Valo
Kesäpuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Arska
Irja Kukkonen
Ari Kukkonen
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismen
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Veikko Väisänen
Senja Väisänen

Riitta Väisänen
Katariina Nurminen
Pave & Elviira
Pertti Leino
Jaakko Ahvola
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Paavon naapuri
Kaksi yhdessä
Keppikävelijät
Marja L.
Pekka Tiainen
Nimbe
Marja

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Pardian risteilyjengi

Pekka Sievänen
Liisa Westerholm
Kirsi Sjöroos
Mirja
Heltsu
Tarja Nordenstedt
Marjo
Pertti Salmi
Pertti Leino
Jaana Nurmi
Soile Takala
Vuokko Liukkonen
Heikki Männikkö

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Ulla Hämäläinen
Juha Kärki
Hilja Pietiläinen
Lauri Paronen
Unto Nikula

Tuusula

Esko Koivisto
Esa Koivisto
Markku Nieminen

Porvoo

Aune Manelius

Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Raimo Järvelä
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Kaija Siippainen
Hannu Hämäläinen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Vera Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Jarmo Vikman
Reino Intovuori
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Mauri Rintala
Kirsi Ruohomäki
Helena Tuomaala
Eeva Eloranta
Silja Mölkänen
Teuvo Hämäläinen
Jouko Luoto
Unto Sarjomaa
Eila Nieminen
Risto Lajunen
Raimo Paavola
Timo Turunen
Työtön osaston tukija
Osaston kannattaja
Niko Suojama

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Timo Lehtimäki
Heikki Laaksonen
Esa Haaristo
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva
Dima Búdnik

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Valkeakoski

Kai Huhtala

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Pentti Möttönen
Martti Satri
Risto Koivula
Ville Rantanen
Simo Suominen
Seppo Helle
Tero Heino
Minna Mentala
Wille
Anna Qvist
Ruben Mikkonen
Jaakko Tervo
Max Anttila
Marja Alanko-Toivanen
Farzad Yousefi
Dara Harrad
Tapio Rantamaa

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi

Marja Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Wanha Seppä
Leipäpappi

Jämsä - Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Juha Rönkkö
Erkki Kauppinen
Yrjö Huttunen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Raimo Ruttonen
Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto

Oulu

Paavo Junttila

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mikko Anttila
Hannu Kukkonen
Heikki Rajamäki
Jorma Talikka
Riitta Vainionpää
Pentti Katainen
Aune Jakola

Nyt kaikki opiskelemaan marxilaisuutta. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta. Heikki Männikkö Helsinki

Joka hallitsee historian, se hallitsee nykyisyyttä. Viljo Heikkinen, Lapinlahti

Suomi irti Nato-sopimuksista! Alas porvarihallitus! Asko Julkunen, Sonkajärvi

Loppu SSS-hallituksen kurjistamispoliitikalle. Peruspalveluiden alistaminen markkinoiden armoille on torjuttava. Suomen on irtauduttava Nato-yhteistyöstä ja USA:n liekanarusta. On palattava puolueettomuuspolitiikkaan. Tommi Lievemaa, Espoo

Vapun vletto

Helsingissä Taistelevan Työväenliikkeen Vappujuhla Narinkatorilla

Aloitamme vapunvieton koontumalla klo 9.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan Punakaartilaiden muistomerkillä. Tilaisuuteen pyydetään tuomaan järjestöliput mukaan. Helsingin työväenjärjestöjen yhteinen vappumarssi kokoontuu klo 10.00 alkaen Hakaniemen Torilla. Työväenjärjestöjen vappumarssi lähtee klo 11.00 perinteistä reittiä (Siltasaarenkatu- Pitkäsilta- Unioninkatu- Pohjoinen Esplanaadi- Mannerheimintie). Lasipalatsin luona erkanemme Narinkatorille Helsingin Työväen Vappujuhlatoimikunnan Taistelevan Työväenliikkeen vappujuhlaan. Narinkatorin juhlassa puhuvat Heikki Keto-harju (SKP), Markku Nieminen (Kansan äänen järjestöt) ja Nozar Nazari (Iranin kommunistit). Esiintyvät Ritva Sorvali ja Iranin kommunistien ohjelmaryhmä Morrian. Tilaisuuden juontaa Tiina Sandberg.

Kansan äänen Vappujuhla Hermannin kerholla.

Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Hermannin Naiset järjestävät vappumarssin ja yhteisen Taistelevan Työväenliikkeen vappujuhlan jälkeen perinteisen vappupaamisen Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Juhla alkaa klo 14.00. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunu nro. 6:lla. Pois jäädään Hauhonpuiston pysäkillä. Tilaisuudessa tarjolla hyvä vappupulounas, järjestöväen ohjelmaa, puheita ja kahvipöytä. Puhe: Markku Nieminen. Venäläisiä romansseja ja kansanlauluja esittää Inessa Watson. Varatkaa kuusi euroa vappulounasta varten. Kanta-Hämeen Kommunistien ”pitkä vappumarssi” Kommunistien kunniakäynnit Toverihaudoille Lauantaina 30.4.2016: Kokoontuminen Idänpään toverihaudalla Hämeenlinnassa klo: 10.30, jossa ensimmäinen kunniakäynti, josta siirtyminen omilla autoilla ensin Toverihaudalle Vanajan kirkolle klo:11.00; Janakkalan kirkolle, jossa klo:11.30. Renko kk n. 12.45, josta Lammin Konnarille, jos

sa kunniakäynti n.13.30; Tuulos, Syrjäntaka n.14.00; Valkeakosken naiskomppanian hauta, Hauho, Mustila, n. 14.30 (puhe); Hauho, Vihniö, n. 15.15; Hauho, Alvettula, n. 15.30; Hauhontausta (Kilintie) n.16.00; Tyrväntö kk hautausmaa n. 16.30; Hattula uudenkirkon hautausmaa, n. 17.00. (tauko 30 min. Abc-Hlinna) Kalvola kk Hautausmaa, n.18.00. Kettumäen toverihauta n.18.30; Kaupunginpuisto (Pyövelinmäki) n. 19.00; Ahveniston sairaalanmäen hauta n. 19.15; Ahveniston hautausmaan päähauta n. 19.30; Ahveniston rotkohaudat 3 kpl n. 20.00. Hämeenlinnan Vappu Vappupäivänä Työväen Vappumarssille järjestäytyminen klo 12.30 Maaherranpuistossa, Hämeenlinnassa. Työväen yhteinen vappujuhla Hämeenlinnan torilla klo:13.00 Kuopion Vappu STP:n vapputilaisuus Kuopion torilla 1.5. klo 9.35. Puhujana puheenjohtaja Juhan Tanski. Kunniakäynti pu-naisten muistomerkillä Kuopion vanhalla hautausmaalla 1.5. klo 11.

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS!

Naisten oikeuksia puolustamaan

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuus pidettiin Hermannin kerholla 9.3.2016. Esiin nousivat maailmanrauhan ja toimeentulon kysymykset. Globaalinen uusliberalismi kurittaa kansoja ja ihmisiä. Edelleen maailman naiset joutuvat kokemaan kehityksen kielteiset ilmiöt ensin ja voimakkaammin. Puheenvuoron aiheesta käytti fil. tri. Eeva Kaukoluoto. Tilaisuuden helmenä Inessa Watson esitti venäläisiä romansseja ja kansanlauluja. Julkaisemme Eeva Kaukoluodon esitelmän lyhennettynä.

Ei voida yliarvioida Sosialistisen internationaalisen Kööpenhaminassa 27.-28.8.1910 perustaman kansainvälisen naistenpäivän ja sen yhdistämisen naisliikkeen merkitystä taistelussa ihmiskunnan rauhan ja yhteiskunnallisen kehityksen puolesta. Työ lapsikuolleisuuden, köyhyyden ja nälän voittamiseksi sekä lasten- ja tyttöjen koulunkäynnin mahdollistamiseksi on naisten johdolla toteutettu maailmanparannusohjelma.

Rahamaailmassa vastustajia riittää

Kaikki eivät katso tätä kehitystä hyvällä. Näistä keskeisin on maailmaa hallitseva 1000 miehen rahaeliitti, finanssinyrkki, kaikkialle maailmaan tappokoneensa pystyttänyt Nato. Ne ovat synnyttäneet nuorten miesten kuoleman partioita, joita kapitalistit, kärjessä USA aseistavat. Euroopassakin äärioikeistolaiset ja fasisitiset järjestöt ottavat maalitauluikseen naisten oikeuksien murskaamisen sekä ihmis- ja perusoikeuksia puolustavien poliitikkojen ja tutkijoiden vaientamisen.

Kansainvälisenä Naisten vuotena 1975 YK vahvisti naistenpäivän vieton. Se sai nimen ”Yhdistyneiden kansakuntien naisten oikeuksien ja kansainvälisen rauhan päivä.” Kööpenhaminan konferens-

siissa yli sadan 17 maata edustavan sosialistinaisen joukossa olivat myös kansanedustajamme Ida Aalle-Teljo, Hilda Herrala, Aura Kiiskinen, Hilja Pärssinen ja Miina Sillanpää. Heillä oli merkittävä rooli maamme naisten ja lasten oikeuksien puolustamisessa.

Sotaa vastaan yhteiskunnallisen edistyksen puolesta

1900-luvun alku oli kansallisvaltioiden nousun, työväen ja naisten yhteiskunnallisen heräämisen aikaa. Toisen maailmansodan jälkeen toteutettiin laajalti hyvinvointivaltion rakennuspolitiikkaa. Tänäpäin hallitsevat harjoittavat hyvinvointivaltioiden purkamista. Elämme tulo- ja terveyserojen nopean kasvun aikaa. Köyhyys, ruoka- ja vesipula työntävät ihmisiä kauheisiin tekoihin toisiaan vastaan. Naisten osaamista, ymmärrystä ja voimaa tarvitaan sotien, konfliktien ja väkivallan kitkemiseksi maailmasta.

Kysymyksiä naisjärjestöjen näkymättömyydestä

Työ naisten taloudellisen ja sosiaalisen riippumattomuuden puolesta on ajankohtaista Suomessakin. Naisliikkeiden panosta tarvitaan kilpailukykykysymyksen arvioinnissa ja

Eeva Kaukoluoto

naisalojen puolustamisessa. Naisten oikeuksia puolustava liike lepää kuitenkin ”ruusuksen unessa”. Voivatko puolueiden naisjärjestöt pysytellä puolueettomana hallituksen vaatiessa pakkolaeilla pienipalkkaisia palvelualojen ja julkisen sektorin naisia uhrautumaan suurituloisten kilpailukykyyn nostamiseksi. Missä ovat Naisten puolustajat Kuntaliiton miesten troikan kuristaessa pienipalkkaisia naistyöntekijöitä?

Tuleeko Suomen vuoro?

Markkinafundamentalistien voiton myötä USA omaksui maailmanheruusroolin. Bush nimesi ”roistovaltiot”, joista ensimmäisen, Irakin CIA-valheilla ryyditetty pommitus käynnistyi 13 vuotta sitten. Maan infrastruktuuri tuhouttiin ja satoja tuhansia tapettiin. Maa on edelleen kaaoksessa asejoukkoiden armoilla. Libyan vuoro joutua pommitusten kohteeksi tapahtui viisi vuotta sitten.

Tätä edelsi kuukausia kestänyt Gaddafin demonisointi. Sekä Husseinin että Gaddafin eläimellinen teurastus videoitiin ja näytettiin medioissa. Afrikan kehittynein maa pommitettiin kivikautteen. Syyrian vuoro oli neljä vuotta sitten. Myös

Naistenpäivänä tapahtumassa keskusteltiin yhteiskuntasopimuksen vaikutuksesta asemaan. Eniten huolestutti sotahaukkain toiminta.

tämä kiehtovan kaunis maa on hävitetty perikadon partaalle. Täälläkin sotavalta aloitti maan johtajan demonisoinnin ja vallasta syöksemisen vaatimuksella ja jatkoi aseistamalla kasvattamansa terroristiryhmät. Ukrainan tuho käynnistettiin vaiheittain ja räjäytettiin sisällissodaksi kaksi vuotta sitten CIA:n organisoimista Maidanin tapahtumista, joissa Puolassa koulutetut tarkka-ampujat tappoivat satoja miehenosoittajia.

Kaikki ainekset kelpaavat naapurimme Venäjän johtajan demonisointiin ja kansan halventamiseen. Jos haluat sotaa, aloita kohdemaan johtajan demonisoinnista. Jatka johtajan, kansan ja maan mustamaalaamista. Etene varovasti ja suunnitelmallisesti. Massojen silmissä suuren valheen riittävä toistaminen tekee siitä uskottavan.

Keskustellessani nuorten naisten ja pienten lasten äitien kanssa olen kuullut heidän kasvavan pelkonsa ja huolensa omasta ja lastensa tulevaisuudesta. Miksi valtio pelottelee kansalaisiaan ja antaa USA:n sotakoneen harjoitella Suomen maaperällä ja Venäjän rajan

pinnassa?

Leikkauspolitiikasta ”feministiseen” politiikkaan

Tällä hetkellä näemme edessämme yhteiskunnallisen aktivoitumisen, jonka on synnyttänyt hallitsijoiden aivan kohtuuttomat vaatimukset, joihin kansakunta ei ole massiivisen manipuloinnin edessä suostunut vajoamaan. Ei ole alistuttu leikkauspolitiikalle eikä kestävyysvajemantroille. Vaadimme ”Feminististä politiikkaa”. Se eroaa ratkaisevasti hallituksen kilpailukykypolitiikasta. Sen päälinja perustuu naisten erityisroolin ymmärtämiseen ihmisyhteisöjen ylläpidossa ja kehittämisessä nyky-yhteiskunnalle välttämättömillä hoiva- ja hoito- sekä kasvatus ja kulttuurityön aloilla, jotka syntyvät maassamme hyvinvointivaltion rakennusvaiheen aikana. Se on täysin vastakkaista hallituksen ajamalle leikkaus- kilpailukyky- ja varustelupolitiikalle. Näiden politiikkojen rautakourat kuristavat erityisesti pienipalkkaisimpien julkisen sektorin naisten kurkkua. Tarvitaan vaihtoehto ja me teemme sen.

Toimitti: Heikki Männikkö

”Olen kokenut itseni aina arvokkaaksi työläiseksi”

Olen työkyvyttömyyseläkkeellä, mutta toimin yhä osa-aikaisena siivoojana tullaakseni toimeen ja siksi, että pidän tästä työstä. Lisäksi haluan ”olla kartalla” siivoojien asemasta ja nähdä, mihin asiat kehittyvät. Toimin siivoojan virassa 80-luvun lopusta 90-luvun puoleen väliin. Asuin työsuhteasunnossa ja olin osana työyhteisöä. Elämä ei tuntunut selviytymiseltä. Työympäristö vaikutti hyvinvointiini merkittävästi. Hyvät ajat eivät kestäneet pitkään. 90-luvulla alkoi siivouspalvelujen kilpailutus ja ulkoistaminen. Yllättäen ilmestyi konsultti koululle ja virka muuttui silmänräpäyksessä pompotukseksi. Voitte kuvitella, miten vaikeaa oli liikkua paikasta paikkaan, kun ei ollut varaa ajokorttiin eikä autoon.

Jouduin muuttamaan työn perässä Helsinkiin. Työskentelin monissa eri siivousyrityksissä. Elämä tuntui jatkuvalla selviytymisellä. Terveysteni alkoi reistailla. Olen ollut ahkera ja tehnyt työni hyvin, mutta ajan puutteen vuoksi jouduin tekemään huonoa jälkeä. Asiakkaiden tyytymättömyyttä siivoojat joutuvat siksi kestämaan jatkuvasti.

Siivoojan voimavarat kuluetaan loppuun

Sitten tapahtui yksi elämäni käännekohta. Jouduin asunnottomaksi. Minulle tämä kokemus oli herättävä. Aloin aktivoitua siivoojien asemaa edistääkseni. Naisten asuntolassa tutustuin muihin siivoojiin, jotka eivät tulleet palkallaan toimeen. Aloin ymmärtää matalapalkkatyöntekijöiden tilannetta laajemmin. Silloin alkoi selvitä, että työnantajat kuluttavat työntekijöiden voimavarat vastuuttomasti loppuun. Työntekijöiden sanotaan olevan laiskoja. Siivooja joutuu kuitenkin työnantajaa miellyttämään repimään nollasopimuksilla työtunteja, joita siivousalalla ei löydä tarpeeksi. Suuret yritykset saattavat antaa tunnin työvuoroa tai pari tuntia aamulla ja pari illalla. Näin pelataan tauot pois ja työy-

teisön ulkopuolisena siivooja juoksee paikasta toiseen.

Oikeutta siivoojille-liike silta liittojen suuntaan

Silloin tutustuin Suomen Oikeutta siivoojille-liikkeen perustajaan, Jarmo Äsnabryggiin. Aloimme toimia yhdessä siivoojien oikeuksia edistääksemme. Otimme yhteyttä siivousfirmoihin, ammattiliittoihin ja mediaan. Kävimme tapaamassa laiva- ja metrosiivoojia. Järjestimme PAM:in kanssa seminaareja. Kampanjoimme v. 2007 siivoojille 10 euron minimipalkkaa. Se ei ole sitä vielä, mutta nykyisillä elin- ja asumiskustannuksilla kampanjoimme 12 euron minimipalkkaa. Toimiessani Oikeutta siivoojille-liikkeen puheenjohtajana monet siivoojat soittivat ja kertoivat ahdingostaan. Neuvoinkin heitä olemaan yhteydessä liittoon, sillä vain virallista tietä työolosuhteisiin liittyviin laiminlyönteihin oli mahdollista puuttua. Toimimme silloin ammattiliiton ja siivoojien välillä ja painostimme PAM:ia ajamaan siivoojien asiaa.

Oikeutta siivoojille-liike ei ole kasvanut Suomessa. Tilanteelle on monia syitä. Siivousala on useille läpikulkuala. Toinen syy saattaa ol-

Helsingin Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ry:n aktivisteja 2.4.-16 Narinkkatorilla kuplateltan edustalla.

la kielimuuri. Siivousalalla on paljon ulkomaalaistaustaisia työntekijöitä, joita emme ole pystyneet tavoittamaan. Lisäksi siivoustyö on raskasta. Moni ei jaksakaan epämääräisen työpäivän ja sossun luokalla juoksemisen jälkeen toimia. Tilanne on työnantajille edullinen.

PAM ei tue siivoojia tarpeeksi

Painotan kahta asiaa. Liittojen tukea Oikeutta siivoojille-liikkeelle, esimerkiksi tilojen ja tulkkauspalvelujen muodossa. Tämä edistäisi yhteisöllistä toimintaa. Oikeutta siivoojille perustettiin v. 1985 Detroitissa, jossa se oli paikallisen ammattiliiton kampanja. Näin se voisi toimia myös Suomessa. Mielestäni PAM, jonka jäsen yhä olen, ei ole huomioinut yhteiskunnallisia rakennemuutoksia tarpeeksi. Oikeutta siivoojille-liike voisi olla liitosta riippumaton, mutta sen tukema. Tällöin ammattiliitto toimisi portaana ruohonjuuritason vaikuttamiseen. Toinen asia on ammattialojen solidaarisuus. Sii-

voojat tarvitsevat tukea myös muiden alojen työntekijöiltä. Nuorempien työläisten perustama ammatitiosastojen yhteistyöverkosto kuulostaa hyvältä. Tässä on menty työväenliikkeen juurille ja toivon heille menestystä.

Eläke ei riitä toimeentuloon

Siivoustyön lisäksi olen ”sekatyöläisnaisena” tehnyt muitakin matalapalkkatöitä. Tässä ihmetyttää, kun tekee pitkän uran raskasta työtä, uhraa terveytensä eikä kykene vanheminaan arvokkaasti, eli ei tule kunnon toimeen. Elämä tuntuu eläkkeelläkin epävarmalta. Huonoista työoloista huolimatta olen kokenut itseni aina arvokkaaksi työläiseksi. Sitä tunnetta eivät päättäjät voi minulta viedä, vaikka leikkauksillaan kaikkensa yrittävät. Kaikista taloudellisista ongelmista huolimatta saan voimaa, kun huomaan, että ihmiset yhdistyvät ja tukevat toisiaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Siivoojain työ on uusliberalismin aikana muuttunut raakaiksi pompotukseksi. Siivousalueita ja oheistehtäviä on jatkuvasti lisätty. Minimipalkka ei edelleenkään yllä yli 10 euroa/tunti. Työstä kertyvällä eläkkeellä ei tahdo elää. Ylikansalliset siivousfirmat rikastuvat. Helsingin sosiaalinen oikeudenmukaisuus ry. (HSO) järjesti la. 2.4.-16 Narinkkatorilla siivoustyötä käsittelevän tapahtuman. HSO:n kuplateltassa esitettiin Martta Tuomaalan siivoustyötä käsittelevä lyhytelokuva ”Oikeus olla hiljaa”. Tilaisuudessa puhui mm. aktivisti Kirsti Kangas. Julkaisemme toimituksen lyhennelmän hänen puheenvuorostaan.

Suomen Oikeutta Siivoojille-liikkeen aktivisti Kirsti Kangas. Hän myös käytti oheisen puheenvuoron.

Johtopäätöksiä Suomen Kommunistien lähihistoriasta, osa 5

Tämän kirjoitussarjan edellisessä osassa (KÄ 1/16, osa 4) käsiteltiin: (1) nykyisen ns. ”Uuden SKP:n” poliittista linjaa, strategiaa ja taktiikkaa sekä suhtautumista marxilaisen toimintalinjan keskeisimpiin kysymyksiin; (2) Tehtiin vertailua KTP:n ja SKP:n välillä. Tässä osassa käsittelemme NKP:n merkitystä Suomen kommunistisen liikkeen kriisekehityksessä sekä Kommunistien Liiton asemaa, teoreettista linjaa ja toimintastrategiaa. Lopussa esitämme kirjoitussarjan loppuarvion.

Osallistuimme yhteisellä listalla SKP:n mandaatilla myös EU:n parlamentin vaaliin. Ajatus oli, että vaalien jälkeen aletaan kehittää yhdessä maahamme laajaa punavihreää yhteisrintamaa. Vaalimainonnassa tuli listasta käyttää nimeä ”Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle”-lista. Kaikissa yhteyksissä SKP ja Tiedonantaja puhuivat vain kuitenkin SKP:n listasta. Suunnitelmille kansanrintaman kehittämisen aloittamisesta he sanoivat ”aprillia”. Tällaista petosta osasimme kyllä odottaa, mutta yhteistyön kehittämiseksi meidän oli pakko katsoa myös tämä ”kortti”.

NKP:n osuus puoluekehityksen ”jarrumiehenä”

NKP:n osuus Suomen kommunistisen liikkeen kehityksessä oli merkittävä. NKP:n teoreettinen linja 60-80 luvuilla oli peruskysymyksissä varmasti oikea, mutta poliittisen käytännön tasolla NKP ei tarkastellut kansallisten kommunistien puolueiden tilannetta pelkästään ideologisesta näkökulmasta. Kaikissa yhteyksissä NKP tarkasteli asioita ideologian ohella politiikan näkökulmasta, eikä halunnut kommunistiseen liikkeeseen ”erimielisyyksiä”, jotka vaikuttivat epäsuotuisasti Neuvostoliiton politiikkaan tässä maassa. Siksi asetettiin etusijalle yhtenäisyys ilman, että siihen aina löytyi yhteistä ideologista perustaa. Tällainen asenne oli vahingollista siksi, että se kahlsi kommunistisessa liikkeessä ideologista keskustelua ja arviointityötä. Se johti kommunistisissa puolueissa käytäntöön, että uskallettiin toimia vasta, kun saatiin NKP:ltä lupa. Suomessa NKP:ltä hakivat neuvoa kommunistien molemmat osapuolet. Tiedonantajaliikkeen suhde NKP:een oli lähes kriittikön. Se korotettiin ideologian kategoriaksi (kanonisoiittiin). Esitettiin teesi, että NKP ”ei voi erehtyä” tai kykenee tarvittaessa korjaamaan virheensä. Siksi sitä ei voi arvostella. Tästäkin syystä Tiedonantajaliik-

keessä ei kyetty tekemään oikeaa arviota NKP:n sosialismin vastaisesta linjasta siinäkin tilanteessa, kun Gorbatschovilaisen politiikan päälinjat olivat täysin ilmeisiä. Meillä oli hyvin tuttua ”NKP-kortin” käyttö, joka merkitsi keskustelun tukahduttamista sillä perusteella, että NKP ei hyväksy tätä. Syyt, jotka johtivat NKP:n kehityksen ajautumisen sivuraiteelle, estävät meitä edelleenkin tekemästä oikeita päätöksiä. Sidonnaisuus NKP:een vielä, kun sen ideologinen rappio oli selvä, vahvisti luokkakantaisten keskuudessa keskustalaisia ja kolmaslinjalaisia asenteita sekä jarrutti kommunistien organisoitumista.

Kommunistien liiton asema ja paikka

Kommunistien Liiton perustaminen oli välttämätöntä, koska marxilais-leniniläisille ei löytynyt enää paikkaa Suomen puolue-elämässä. Järjestö perustettiin 14.9.2002 ”Kommunistit ry.”-nimellä. Myöhemmin nimi muutettiin Kommunistien liitto ry.:ksi. Perustamiskoukussa annettussa tiedotteessa todettiin: ”Uuden järjestön kritiikkinä SKP:n suuntaan on, että puolue antoi 1980-luvulla periksi marxismileninismistä. KTP:n suuntaan kritiikki oli puolueen eristäytymispyrkimys työväenluokasta. Yhteistyö sopii heille vain aatteellisesti saman-

mielisten kanssa”. Kommunistien Liitto on toiminnassaan suuntautunut puolustamaan suurpääoman vastaisen kansanrintaman kehittämistä sekä kommunistisen liikkeen eheyttämistä marxilais-leniniläiseltä perustalta. Kansanrintamapolitiikasta Kommunistien Liiton asiakirjoissa todetaan mm: ”Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työtekevä kansanosan toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:n uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Tällainen rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä ja tieteelliseen yhteiskunta-analyysiin kykenevää kommunistista puoluetta, joka kykenee toimimaan laajan kansanrintaman moottorina ja olemaan yhteistyössä kaikkien niiden tahojen kanssa, jotka näkevät suuren rahan vallan etujensa vastaisena ja vastustavat monopolien ylivaltaa”. Kommunistien yhteistyöstä todetaan mm: ”Yhteistyön kehittäminen SKP:n, KTP:n, Kommunistisen nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä on välttämätöntä yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen organisoimiseksi maahamme”.

Kommunistien Liiton toiminnallisista periaatteista

Kommunistien Liiton toiminnallisina lähtökohtina ovat seuraavat periaatteet: (1) Tarvitaan itsenäinen kommunistinen järjestö, joka perustaa toimintansa työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen marxismi-leninismiin ja kykenee tältä perustalta arvioimaan oman ajan yhteiskuntakehityksen tilaa, suuntaa kohti sosialistista tulevaisuutta. (2) Tarvitaan laaja yksityisiä kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä edustava joukkoliike, jossa kaikki demokraattiset voimat toimivat tasa-arvoisina yhteisen päämäärän puolesta, joka suuntautuu kansan etujen mukaisen demokraattisen vaihtoehdon rakentamiseen nykyiselle uusoikeistolaiselle politiikalle. 3) Tarvitaan tieteellisesti perusteltu näkemys siitä, että demokraattiset saavutukset voidaan pysyvästi turvata vain suuntaamalla kehitys sosialistiselle kehitysuralle.

Ennen Kommunistien Liittoa olivat joukkojärjestö ja sanomalehti

Suomessa ja Euroopassa suurporvariston toimet ylikansallisen EU:n perustamiseksi merkitsivät samalla uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan läpimurtoa. Kommunistit olivat organisoimassa vuodesta 1991 ”EU:n Vastainen Kansanrintama”-joukkojärjestöä. Kevästä 2002 lähtien tästä järjestöstä kehittyi uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan vastainen kansalaisjärjestö, jossa myös Kommunistien Liiton jäsenet laajasti toimivat. Tämän järjestön organisoimana perustimme v. 2002 Kansanääni-sanomalehden. Sen ensimmäinen numero ilmestyi 25.4.2002. Kansanääni-lehdellä on siitä saakka ollut tärkeä asema uusliberalistisen politiikan vastaisen toiminnan organisoimisessa sekä marxilaisen maailmankatsomuksen kehittämisessä.

Työ Muutosvoimat Suomi-liikkeessä

Kommunistien Liitolla on selkeitä näyttöjä siitä, että sen piirissä uskal-

taa ottaa askeleita uusliberalistisen politiikan vastaisen yhteisrintaman kehittämiseksi. Kommunistien Liiton jäsenet olivat vuosina 2002-2004 mukana Muutosvoimat Suomi-liikkeessä, joka v. 2003 järjestäytyi puolueeksi ja keräsi rekisteröitymiseen tarvittavat 5000 kannattajakorttia. Tässä liikkeessä olivat mukana mm. pienet puolueet: Vapaan Suomen liitto rp., joka edusti EU:n vastaista demokraattista porvaristoa, sekä punavihreitä arvoja edustava Vaihtoehtoväki rp. Lisäksi mukana olivat EU:n Vastainen kansanrintama ry. sekä kommunisteja edustava KTP:n Helsingin piirijärjestö ry. Kommunistien Liittoa ei silloin vielä ollut virallisesti rekisteröity. Muutosvoimat Suomi-järjestö rakens yhteisen demokraattisen suurkapitalistien ja EU:n vastaisen tavoiteohjelman ja järjestön sisäinen yhteistyö oli hyvä. Vaalimenestystä ei kuitenkaan tullut. Tässä vaiheessa teimme yhteisen arvion, että tämän kaltainen laaja suurkapitalistien vastainen joukkoliike, jossa olivat edustettuna ideologialtaan työkansaa sekä demokraattisia porvarillisia arvoja edustavat voimat, ei ollut vielä toimiva. Muutosvoimat Suomi-liike ei purkaantunut riittävästi vaan sovussa. Sovimme, että yhteistyö tulevaisuudessa jatkuu. Näin myös on tapahtunut.

Suomen Työväenpuolueen organisoiminen

Uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan 1990-luvulla tapahtuneen voiton jälkeen ”perinteiset” työväenpuolueet - Sosialidemokraatit ja Vasemmistoliitto - säilyttääkseen yhteiskunnallisen asemansa, hyväksyivät uusoikeistolaisen talouspolitiikan periaatteet. Siksi nostimme esiin ajatuksen uudesta työkansaa edustavasta yhteisrintamasta. Vuodesta 2004 teimme liittolaistemme kanssa valmisteluja tällaisen yhteistoimintajärjestön Suomen Työväenpuolueen perustamiseksi. STP perustettiin v. 2006. Sen organisoimisessa olivat keskeisesti mukana jo edellä mainitut punavihreä Vaihtoehtoväki rp., EU:n Vastainen kansanrintama ry., sekä Kommunistien Liitto ry. STP rakennettiin erilaisten työkansaa edustavien järjestöjen ja kansalaisten liitoksi, joka pyrkii yhdistämään työkansaa edustavat voimat yhteistyöhön poliittisen ja demokraattisen vaihtoehdon luomiseksi nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle. STP:n tavoitteena on saada aikaan muutos nykyiseen uusliberalistiseen politiikkaan, palauttaa valta suurelta pääomalta takaisin kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle sekä toteuttaa työtekeväle kansalle välttämättömiä sosiaalisia ja taloudellisia uudistuksia.

Yhteisrintaman kehittäminen on vaikeaa

Tänään poliittinen tilanne synnyttää lukuisan määrän erilaisia ryhmiä ja organisaatioita, jotka kukin osaltaan hakevat ratkaisua nykyiseen kriisiin. Yhteistä näille liikkeille kuitenkin on, että ratkaisua haetaan uusliberalistisen politiikan puitteet säilyttäen. Ei nähdä, että ratkaisun aikaansaamiseksi tarvitaan poliittinen muutos. Tämän vaiheen ylittäminen on vaikeaa siksi, että muutos, jossa uusliberalismin tilalle pystytetään vaihtoehtoinen politiikka, on vallankumouksellinen ja synnyttää aivan uuden tilanteen. Vaihtoehtoliikkeis-

sä toimii tänään väkeä useista eri puolueista, jotka kuitenkin hyväksyvät nykypolitiikan raamit. Kommunistien Liitto tekee selvitystyötä, jolla ihmiset saadaan ymmärtämään muutoksen välttämättömyys ja irtaantumisen uusliberalismia säilyttävistä organisaatioista.

Kommunistien Liiton ideologinen työ

Kommunistien Liitto katsoo, että tärkein työväenluokkaa ja kommunistista liikettä yhdistävä tekijä on marxilainen filosofia ja tieteellinen maailmankatsomus. Se antaa työväenluokalle yhtenäisen arvomaailman ja näyttää kapitalisminvastaiselle luokkataistelulle pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelämään oikein ajan kysymyksiä. Työväenluokalta puuttuu tänään yhtenäinen maailmankatsomus. Sitä ei ole vuosikymmeniin päivitetty vastaamaan nykyajan tieteen saavutuksia. Siksi Kommunistien Liitto edistää ja toteuttaa marxilaisen maailmankatsomuksen opiskelua, tutkimista ja levittämistä ihmisten keskuuteen.

Ei osapuolivoittoon vaan ideologiseen yhtenäisyyteen.

Aiemmin esitimme, että toimintataktiikassaan SKP näkee itsensä demokraattisen rintaman runkona, johon kiinnitetään erilaisia kansanliikkeitä ja joita ohjataan SKP:n toiminnan kautta. SKP:ssä myös nähdään Kommunistien Liiton, STP:n ja KTP:n kanssa toteutettu yhteistyö tätä kautta. KTP:n osalta toimintataktiikka vastaa vasemmistokommunistien 1920-luvun suoran rintamahyökkäyksen taktiikkaa, jonka he tänään kiteyttävät teesiin: ”Ensin eroon EU:sta ja sitten kansallistamisen ohjelman kautta sosialismiin.” Kommunistien Liiton toimintataktiikka rakentuu siten, että samanaikaisesti kehitetään laajaa uusliberalismin vastaista yhteisrintamaa (”leipärintamaa”) sekä tietoista marxilaista puoluetta. ”Leipärintaman” tavoite on kehittää poliittinen ohjelma ja laaja joukkovoima uusliberalismin ja EU:n kaatamiseksi. Siinä murrosvaiheessa, kun uusliberalistinen politiikka kumotaan, tehdään jo työtä uuden yhteiskuntapolitiikan kehittämiseksi ja varmistetaan, että suurporvaristo ei enää koskaan voi nousta valtaan.

Historiallinen materialismi ja luokkataistelun kokemus osoittavat, että tällaisen kehityslinjan kautta suurpääoman diktatuurista siirrytään porvarillisen demokration kautta sosialistiselle kehityslinjalle. Kokemus myös osoittaa, että nämä kehitysvaiheet voivat olla pitkiä tai lyhyitä, rauhallisia tai myrskyisiä. Jokainen vaihe tuo omat tehtävänsä, jotka on kyettävä ratkaisemaan kussakin kehitysvaiheessa. Ennakkoon niitä ei voi määritellä. Näihin syihin perustuen Kommunistien Liitto ei tavoittele kommunistien keskuudessa dominoivaa asemaa, vaan ideologian ja tavoitteiden yhtenäisyyttä.

Maailman kommunistisen ja työväenliikkeen uudet tehtävät

Kommunistien Liitossa käydyssä keskustelussa olemme todenneet, että Suomessa tapahtunut kommunistisen- ja työväenliikkeen kehitys heijastaa muuallakin maailmassa tapahtunutta kehitystä.

Jatkuu sivulla 14

Kerran oli DEVA. Se voisi olla vieläkin täyttämässä ison yhteiskunnallisen aukon. Tarkka lukija huomaa, miten ”uusi ajattelu” teki tuloaan.

Kommunistien liitto osallistui kansainväliseen seminaariin Mexico Cityssä

Meksikolainen Partido del Trabajo (PT) eli Työn puolue järjesti 10.3. - 12.3.2016 kansainvälisen seminaarin otsikolla "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". PT järjesti seminaarin jo 20. kerran Meksikon pääkaupungissa. Osallistujina oli noin 400 PT:n jäsentä sekä noin 300 eri kommunisti- ja vasemmistopuolueiden edustajaa ulkomailta. Muista maista tulneiden suuri enemmistö oli Latinalaisen Amerikan maista, joista oli läsnä useampiakin maakohtaisia kommunisti- tai sosialistipuolueita. Muualta maailmasta oli lähinnä kommunistipuolueiden edustajia sieltä täältä, muun muassa Kiinasta, Venäjältä, Kanadasta ja Egyptistä. EU-maista olivat läsnä isot vasemmistopuolueet, Die Linke Saksasta ja Syriza Kreikasta sekä Espanjan kommunistipuolue. Seminaarissa oli kyse kollektiivisesta oppimisprosessista ja voimaantumisesta, vastarinnan muotojen jakamisesta, kokemusten käsittelystä sekä solidaarisuudesta yhteisten vasemmistolaisten arvojen pohjalta. Kommunistien liitto osallistui seminaariin jo seitsemännen kerran. Tänä vuonna KL:oa edusti Marjaliisa Siira, joka esitti seminaarissa alla olevan puheenvuoron. Kansan Ääni palaa seminaarin antiin myöhemmissä numeroissaan.

Hyvät toverit

Kommunistien liitto haluaa esittää toverilliset terveiset kaikille seminaarin osanottajille. Osoitamme nämä terveiset erityisesti järjestävälle puolueelle, Meksikon Työväenpuolueelle. Haluamme myös vilpittömästi kiittää mahdollisuudesta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta"-tapahtumaan.

Eurooppaan suuntautuu täällä hetkellä Lähi-idästä, Pohjois-Afrikasta ja Keski-Aasiasta voimakas maahanmuutto. Tämä johduttaa kapitalistiblokkien pyrkimyksistä varmistaa itselleen näiden alueiden taloudelliset ja yhteiskunnalliset resurssit. Tämän politiikan nimi on uusliberalismi. Globaalilla tasolla se pyrkii hallitsemaan ja varmistamaan mahdollisimman suuret markkina-alueet ja taloudelliset voimavarat. Kansallisella tasolla, kuten Suomessa se pyrkii ihmisten elintasoa alentamalla lisäämään mahdollisimman paljon voittojaan.

Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä Yhdysvallat ja EU toteuttavat tätä politiikkaa vaihtamalla näiden maiden hallituksia itselleen myönteisiksi. Ensimmäisessä demonisoidaan näiden maiden johtajat. Tämän jälkeen organisoidaan maahan erilaisia oppositioryhmiä, jotka pyrkivät uusliberalistisiin perustein jakamaan näiden maiden kansallisuusomaisuutta. Näille ryhmille annetaan sitten sotilaallinen tuki. Näin ohjataan maa sekasortoiseen tilaan. Sen jälkeen kuvaan tulevat ääri-islamilaist järjestöt, jotka nekin ovat USA:n ja sen liittolaisten synnyttämiä. Tällaisessa sekasortoisessa sotatilanteessa tavalliset ihmiset ovat pakotettuja lähtemään kodeistaan pakosalle.

Tätä politiikkaa Yhdysvallat Nato-liittolaisineen kohdistaa tänään myös Venäjään ja lähestyy sitä sotilaallisesti niin lähelle kuin mahdollista. Se tukee Venäjän naapurimaiden äärioikeistolaisia jopa selkeän fasisistia hallituksia. Suomenkin poliittikot ilmoittavat heidän tarkoituksenaan olevan muuttaa Venäjän hallitus omalle politiikalleen myönteiseksi.

Suomea koskien asia, jolla on yleisempää merkitystä, on maamme liittolaisuus läntisten sotilasorganisaatioiden kanssa. Ennen toista maailmansotaa meillä oli tilanne, jolloin hallitus ja sotilashenkilökunta tekivät liiton Saksan kanssa. Saksa

toi maahan eduskunnan tietämättä 200000 sotilasta. Tänä eduskuntamme tietämättä solmittiin Nato/USA:n kanssa vastaavanlainen "Isäntämaasopimus", joka oikeuttaa Naton joukkojen maahantuloon. Juuri nyt USA tuo itäiseen Suomeen harjoituksiin miehistöä, panssarikalustoa ja ilmavoimia. Sodan vaaran osalta Suomi on tässä mielessä hyvä indikaattori. Maallamme on yli 1000 km raja Venäjän kanssa. Se raja on myös EU:n ja Venäjän raja. Se oli myös Hitler-Saksalle ja sen liittolaisille Neuvostoliittoa vastaan tehtävässä hyökkäyksessä pohjoinen raja, jonka varustaminen oli välttämätöntä Neuvostoliiton vastaisessa hyökkäyksessä. Sama syy ajaa USA:ta Nato-liittolaisineen tänään Suomeen.

Käytännössä Suomen hallitukset ja sotilasviranomaiset ovat tehneet Nato:n kanssa niin paljon erillissopimuksia, että Suomi on Nato:n jäsenmaa. Virallisesti emme ole Naton jäseniä, koska kansan enemmistö vastustaa tätä ja poliittikot eivät uskalla vahvistaa Naton jäsenyyttä virallisesti. Ei ole vaikea päätellä, että todellinen suursodan vaara on kasvanut. Ja syykin on sa-

Marjaliisa Siira esittää Suomen puheenvuoron

ma kuin 75 vuotta sitten. Se on kapitalistien tarve laajentua ja ottaa haltuunsa koko maailma.

Nyt herää kysymys. Missä meillä on rauhanliike, jota tänään tarvitsemme? Meillä löytyy erilaisia heikkoja rauhan ja ympäristön puolesta kamppailevia liikkeitä. Mutta useinkaan ne eivät näe sodanvaaran todellista aiheuttajaa, eivätkä tästä syystä kykene tekemään tehokasta sodanvastaista työtä. On myös niin, että välttämättä ei löydy niitä voimia, jotka uskaltavat kotimaissaan vastustamaan kapitalistien käsissä olevaa julkista tiedotusta. 80 vuotta sitten, kun kävi ilmeiseksi Saksan hyökkäysaikeet muuta maailmaa kohtaan, kommunistiset ja työväenpuolueet organisoivat fasisminvastaista kansanrintamaa sodan ja fasismin torjumiseksi. Silloin

ei kyetty torjumaan sotaa. Eri puolilla Eurooppaa kyettiin organisoimaan yhteistä fasisminvastaista rintamaa. Tämä oli käännekohta koko työväenluokkaa yhdistävälle liittolaispolitiikalle.

Huolimatta siitä, että sosialismin kehitys on välillä kärsinyt vakavia vaikeuksia, on yhteisrintamataktiikka säilyttänyt paikkansa. Sodan ja fasismin torjumisen lisäksi on meillä tänään useita kysymyksiä, jotka on yhdessä voitettava, esimerkiksi ihmiskunnan köyhyys, elintarvikekysymykset, ilmastomuutos ja ympäristökatastrofin uhka. Arviomme mukaan

näiden kaikkien yhteinen nimittäjä tänään on uusliberalismi. Vaikka sodanvastaiset tai ympäristöliikkeet toimisivatkin erikseen erillisinä organisaatioina, yhteinen ensi vaiheen tavoite tulee olla uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan kaataminen. Vasta sen kautta kyetään lopullisesti ratkaisemaan muutkin ongelmat esimerkiksi sodan ja rauhan kysymykset.

Tarvitsemme yhteistä työväenliikkeen strategiaa ja taktiikkaa, joka rikkoo kapitalismin rajat. Se edellyttää tänään yhteistä marxilaista yhteiskunta-analyysiä. Tulee päivittää marxilaista filosofiaa huomioiden uusimmat tieteen ja yhteiskuntakehityksen saavutukset. Kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee voimakas, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Miksi verovaroja tuhlatetaan kuvaruutuoksekselle?

Ylen TV1 esitti torstai-iltana 17.3.2016 hyvin negatiivisesti värityneen dokumentin nimeltä "Hajoava Venezuela", joka laukoi todennäköisiksi Venezuelan bolivaarisen tasavallan kiristyneestä yhteiskunnallisesta tilanteesta. Toimittaja Pertti Pesosen sepitelmän mukaan: "Venezuela ajautuu kohti täyttä humanitaarista katastrofia, presidentti puhuu olemattomasta taloussodasta. Väkivalta lisääntyy, ruoasta ja lääkkeistä on huutava pula."

Yleisradion oikeistoa tukeva avarakatseisuus pyrkii löytämään omassa kansallisessa viestinnässään Suomen oikeistohallituksen uusliberalistisista kurjistamistoimista vaikka väkisin jotain positiivista. Saman sisältöinen avarakatseisuus on ulottettu käänteisesti koskemaan myös vasemmistohallituksia, jotka pyrkivät kohentamaan omien maidensa pienituloisten ja vähäosaisten ihmisten perusturvaa ja elintasoa. Heille ei heru koskaan myötätuntoa. Toimittaja Pesonen haluaa osoittaa omaa kansallista tietään kohti sosialismia pyrkivän bolivaarisen vallankumouksen pelkäksi haihatteluksi. Mikä sopii suomalaisten kurjistamiseen, sopii myös venezuelalaisten kurjistamiseen – suosittelee siis uusliberalismia. Minusta tällainen edustaa ylimielistä kulttuuri-imperialismia.

Venezuelan v. 2015 parlamenttivaalit olivat imperialismin ja vastavallankumouksen pahin isku bolivaariselle vallankumoukselle. Bolivaarinen hallitus myöntää tehneensä virheitä. Katastrofaalinen vaalitulos on luonut kasvavaa epäsymmetriaa vasemmistohallitukselle, jota se joutuu kohtaamaan parlamentin ta-

holta. Venezuelassa parlamentaarinen päätäntävalta kuuluu oikeisto-oppositiolle ja valtiollinen toimeenpanovalta kuuluu vastaavasti perustuslain mukaan presidentin johtamalle bolivaariselle hallitukselle. Valtion tuloja kasvattavaa progressiivista verotusta ja pankkien kansallistamista on vaikea saada voimaan, jos parlamentin enemmistö vastustaa tätä. Nykyisessä tilanteessa 21. vuosisadan sosialismi ja uusliberalistinen kapitalismi ovat ajautuneet törmäyskurssille. Maassa käydään tällä hetkellä armotonta taistelua yhteiskunnallisesta vallasta. Venezuelan liike-elämän sateenkaarijärjestö Fedecamaras haluaisi purkaa välittömästi maan edistyksellisen työvoimallain. Pesonen ei kerro sanallakaan tästä. Yhteiskunnallinen analyysi taitaa olla liian vaativa taitolaji hänelle.

Osa oikeisto-opposition johtoa ja heidän tukijansa ovat uusliberalismin kannalla. Heidän tahdonsa toteutuminen tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan leikkaamista, itsenäistä keskuspankkia, korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hin-

Matti Laitinen

tasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokurssin kelluttamista, pääomien valvonnan poistamista ja hallituksen läpinäkyvyyttä. Tämä politiikka johtaisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten tuhoutumiseen ja sitä todennäköisesti seuraavaan sisällissotaan. Tämän seurauksena olisi humanitaarinen katastrofi. Dokumentista päätellen toimittaja Pesoselle on tärkeämpää, että porvariston kotirouvat ja muut ns. paremmat ihmiset saavat jonottamatta kahvinsa, bakelsinsa ja kaihoamansa ylellisyytteen.

Minua jäi kummastuttamaan, miksi Ulkolinjan toimittaja Pertti Pesosen kuvaruutuokseksessa ei pyydetty Venezuelan laillisen hallituksen asiantuntijoilta min-käänlaista lausuntoa maan yhteiskunnallisesta tilanteesta? Bolivaarisen vallankumouksen kannattajia ei myöskään osunut vahingossakaan puolustamaan vallankumousta, vaikka heitä lienee yli 15 miljoonaa ihmistä. Pertti Pesonen marssitti sen sijaan kameransa eteen oikeisto-oppositiota kannattavia, jonottamiseen kyllästyneitä porvareita sekä kaksi oikeistoa nuolevaa, tuntematonta ekonomistia.

Onko bolivaarinen hallitus vastuussa öljyn maailmanmarkkinahinnan romahduksesta? Onko se vastuussa Venezuelassa rehotavasta mustasta pörssistä? Harjoittaako se salakuljetusta tai julkista

Venezuelan ystävät muistuttivat 19.4.-16, miten paikalliset kapitalistit ja imperialistit uhkaavat romuttaa Venezuelan yhteiskunnalliset saavutukset. Heitä kiinnostavat vain maan rikkaiden luonnonvarojen haltuunotto. Tilaisuuden järjesti Hands Of Venezuela - Finland.

väkivaltaa? Onko se vastuussa maan yksityiskauppojen kiskurihinnoista? Valtio takaa kaikille kansalaisille tasavertaisesti halpojen peruselintarvikkeiden saannin. Hamstraajat pyrkivät ostamaan kauppojen hyllyt välikäsien kautta tyhjiksi ja myymään ostoksensa tuplahintaan. Kysymys ei ole Venezuelan bolivaarisen tasavallan sosialistisen hallituksen kyvystä ja halusta ratkaista yhteiskunnassa ilmeneviä taloudellisia ongelmia, vaan kysymys on maan oikeisto-opposition halusta kaataa maan laillinen hallitus kaikin mahdollisin keinoin. Minkään valtion ei tarvitse hyväksyä oman voimassa olevan perustuslakinsa tietoista rikkomista.

Pesonen ei vaivautunut myöskään selvittämään uusliberalisti-

sessä mainoselokuvassaan Venezuelan yhteiskunnallisten ongelmien todellisia syitä. Jos nämä seuraavassa esittämäni syyt eivät ole talouden tuhoamiseen pyrkivää sodankäyntiä, niin mitä ne sitten ovat? Venezuelassa on sovellettu ns. neljännen sukupolven sotia kuten talous-, diplomatia- ja mediasotia yhtä hyvin kuin väkivaltaisista toimista laillisesti ja laittomasti sisältäen jopa puolisoita hallituksen joukkojen suorittamia kansanjohtajien murhia ja yhteiskunnan horjuttamista. Lisäksi kansallinen ja kansainvälinen pääoma keinotteli bolivaarisen hallituksen taloudellisilla varoilla, aiheutti kauppoihin-

Jatkuu sivulla 19

Puoskaripuhdistus Nobel-komiteassa?

Kirjoitin Kansan Äänessä 2a/2015 edellisen vuoden 2014 biotieteiden Nobel-palkinnosta John O’Keefelle sekä May-Britt ja Edvard Moserille aivojen muka ”erikoisneuroneille perustuvasta ”GPS”-paikannuslaitteesta” otsikolla ”Biotieteiden Nobel 2014 herättää kysymyksiä, ei vain sen uutisointi”. Perustelin, että kyseinen ”löytö” palkitujen olettamine toimintaperiaatteineen ei ole totta, eivätkä Karolinskan Nobel-komitean perustelut palkinnolle ole paikkansa pitävän ja kehittyvän lääketieteen ja eläintieteen mukaisia. Kirjoitin aivan samansisältöisen kommentin myös palkinnosta tiedottaneeseen USA:n hallitusta lähellä olevan Scientific American 10/2014 -tiedelehden juttuun otsikolla ”Nobel Price in biosciences 2014 arguments, true or false?”.

Kansan ääni 2a/2015 muistutti myös Nobel-palkintojen usein läpinäkyvästä poliittisuudesta esimerkkeinä Ahtisaaren ja Obaman rauhanpalkinnot, joille ei näytä katetta löytyvän jälkikäteenkään. Kun nyt olen näin pitkälle ollut oikeassa, voin sanoa ääneen senkin, että en usko täysin myöskään vuoden 2012 Shinya Yamanakan Nobelia ”kypsien solujen palauttamisesta kantasoluiksi”, joista siis yksilö voitasiin vaikka kloonata. On yksi asia saada solu toimimaan kantasolun tapaan ja toinen asia, että se todella olisi sitä mainitussa määritelmällisessä mielessä.

Karolinskan kantasolut: väärä mies ja vääränlainen pilottihanke

En vastusta kantasolututkimusta, mutta en usko sillä toisaalta olevan käyttöä käyttäytymisessä enkä myöskään immuunijärjestelmässä, johon liittyy viimeisin, Paolo Macchiarinin tiedehuijaus, joka johti Nobel-komitean sihteeri Urban Lehn-dahlin sekä Karolinskan rehtori Anders Hamstenin potkuihin. Edelleen tamperelaisena pidän oikeana ratkaisuna, että Tampereen yliopistot ovat tässä asiassa Karolinskan eivätkä esimerkiksi Helsingin yliopiston yhteistyökumppaneita, sillä HY ei ainakaan tunnetusti korjaa virheitään dynamiitillakaan (”rotumurha” ym. ”peilineuroonit” jne.).

Helsingin Sanomat julkaisi 16.2. Mikko Puttosen asiallisen oloisen kirjoituksen Macchiarinin väärinkäytöstapauksesta. Macchiarinin idea oli lupaavantuntuinen kantasolupilottihanke, keinohenkitorvi, jossa proteesin päälle kasvatettasiin kantasoluista potilaan oikea limakalvo. Henkitorven limakalvon päätehtävä on sen toiminta immuunipuolustuksessa: pöpöjen ja niihin verrattavien hiukasten torjuminen ja vastus-

tuskyvyn hankkiminen ilmeneviin haasteisiin tuossa suhteessa. Tähän liittyy kuitenkin ideanakin ainakin yksi heikkous: nuo pääominaisuudet eivät yleensä ole geenissä eivätkä siten kantasoluissakaan, vaan ne ovat kudoksessa käytännössä hankittuina.

Hesari ei olisi Hesari, ellei se myös vähintäinkin sa-lailisi...

Toimittaja Puttonen kirjaa Macchiarinin uran vaiheet Karolinskassa: hänet palkattiin v. 2010 kantasolutehtäviin. Vuonna 2011 hän asentaa ensimmäisen keinohenkitorven ja julkaisee tämän Lancet-lehdessä. Proteesin saajan tila huonee, mutta Macchiarini raportoi edistyksestä ja ”paranemisesta”, kunnes potilas kuolee. Vuonna 2014 neljä kollegaa valittaa Macchiarinin valehdelleen hoitojen tuloksista, 8:sta potilaasta 6 on kuollut. Potilaiden sanotaan myös olleen liian hyväkuntoisia koepotilaiksi, ja heille oli annettu väärä kuva hoidon tuloksista ja odotuksista. Ulkopuolinen selvitysmies Uppsalan yliopiston professori Bengt Gerdin vahvisti epäilyt aiheellisiksi, mutta instituutin johto (Lehndahl) sivuutti selvitykset. Poliisi alkoi kuitenkin tutkia kuolemia. Tähän asti Macchiarini oli suvereenisti hallinnut joukkotiedotusta asiassa. Hän teetätti mm. kirjan itsestään amerikkalaisella toimittajalla Benita Alexanderilla, jonka kanssa lupasi mennä naimisiin. Mutta kriittinen ruotsalainen TV-dokumentti poksautti nyt kuplan. Macchiarinin työsuhde jätettiin jatkamatta tammikuussa 2016.

Muut tiedotusvälineet kuin Hesari eivät ole kirjoittaneet tai puhuneet asiasta toistaiseksi mitään Suomessa. Hesarin ”välistäve-to” on tarkoitettu tölväykseksi Tam-

pereen yliopistoille niiden tapellessa määrärahoista pääkaupunkiseudun kilpailijoiden kanssa. Sellaiset tölväykset ovatkin aina ehdottoman tervetulleita, suuntaan ja toiseen! Mutta Hesari ei olisi Hesari, ellei se valehtelisi tai jättäisi ainakin ehdottoman olennaisia seikkoja kertomatta! Tässä tapauksessa ainakin kaksi seikkaa (lisää) on aivan olennaisia myös rikostutkimuksen ja diagnoosin kannalta.

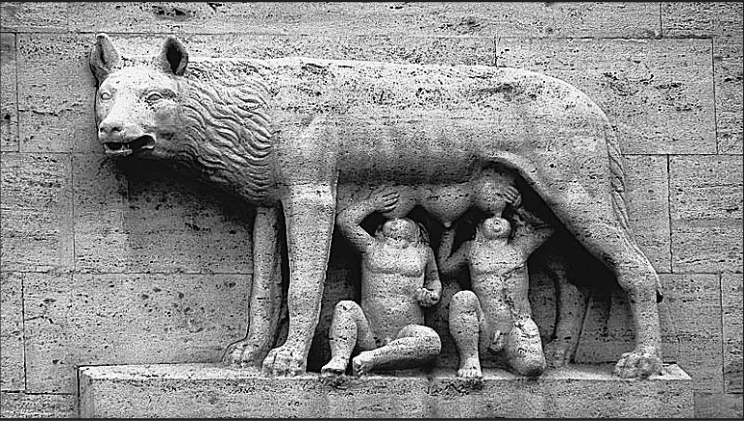
”Supertohtori” oli ennen Nobel-komitean leipiin tuloaan kertaalleen pot-kaistu eläkkeelle Italiassa!

Keuhkotohtori Macchiarini oli potkaistu jo kertaalleen eläkkeelle toisessa EU-maassa väärinkäytösten ja mielenterveysongelmien takia (koska muuten olisi tullut linnaa eikä eläkettä!)! ”EU:n sisäisellä valvonnalla” ei siis ole mitään virkaa! Tämä kertoo myös, että Nobel-komitea haki väkeä (tähän?) tehtävään, johon sillä (tai muillakaan...) ei ollut keitään päteviä työkykyisiä hakijoita! Varmaan ”tieteellinen tulos” oli päätetty, sille oli vain löydettävä ”sankaritekijä”! **Ja juuri tuo Nobel-komitea siis jakoi vuosien 2012 ja 2014 epäillyt ”hörhönoopelit”!** Tammikuussa 2014 Paolo Macchiarini julkaisi kustantamo Elsevierin Biomaterials-lehdessä seitsemän muun tutkijan kanssa, joista yksi muukin oli Karolinskasta, yksi Venäjältä ja loput Italiasta, artikkelin ”Rotan soluistaan erotettua aivojen soluväliainerakennelmaa mallintavia kennos-toja sähkökehrätystä gelatiinista kudossuunnittelua varten”!

Aivotkin piti siis kasvattaa kantasolusta...

Se hönttä ja Komitea ”kehittelivät” siis suunniteltavia keinoaivoja kantasoluista! Taustalla ovat ehkä sydänlihaksen kantasolututkimukset, joissa solusta puhdistettuun väliainematriisiin on onnistuttu kantasoluista kasvattamaan toimiva sydänlihas. (Sen neuronit on siirretty muualta.)

Ruotsalainen nobelisti Arvid Carlsson on vaatinut Karoliiniseen instituuttiin ”suursiivousta”. Tapaus uhkaa hänen mieltään tahrata lääketieteen Nobel-palkinnon maineen. Carlsson itse jakoi vuoden 2000 Nobelinsa dopamiin-

Kuva: Wikimedia

Taru kertoo naarassuden pelastaneen ja imettäneen heitteille jätetyt kaksospojat Romuluksen ja Remuksen, jotka sitten perustivat Rooman. Historia tuntee tapauksia eläimen hoitamista ihmisistä ns. ”Mowgleista”. He oppivat eläimeltä käyttäytymismallit ja myöhemmin ihmisten joukossa heidän on hyvin vaikea enää oppia ihmisten malleja. Marxlainen tiede ymmärtää tämän hyvin. Pelkät aivot eivät tee meistä ajattelevaa ihmistä, vaan ihmiskunnan hankkima tieto, joka oppimisvaiheessa ihmisille siirretään. Siksi aivojen kasvattaminen kantasoluista vaikuttaa utooppiselta, koska samalla tulisi kyetä ”kasvattamaan sinne yhteiskunnassa siirretty tieto.” Oppimisen siirto tuskin on mahdollista. Kirjoittaja toteaaakin. ”On yksi asia saada solu toimimaan kantasolun tapaan, ja toinen asia, että se todella olisi sitä mainitussa määritelmällisessä mielessä.” Kantasolutekniikalla muodostetun henkitorven yhteydessä todetaan: ”Tähän liittyy kuitenkin ideanakin ainakin yksi heikkous: nuo pääominaisuudet eivät yleensä ole geenissä eivätkä siten kantasoluissakaan, vaan ne ovat kudoksessa käytännössä hankittuina.”

ta ehkä kautta aikojen pahimman ”hölynpölynoopelistin” Eric Kandelin kanssa. Tämä muka ”selvitti pavlovilaisen ehdollistumisen mekanismin banaanikärpäselä” polttamalla sähköiskulla (eli muka ”epämielilyttävällä ärsykkeellä”) sen alkoholireseptorin aksonin, jolla itikka löytää ruokansa, jolloin se muka ”lakkaa pitämästä alkoholista”. Kyllä se siitä ”pitää”, mutta ei löydä. Uusi reseptori ottaa tehtävän ja yhdistää pääganglioon taas tuon ruoan hajun. Tämän Kandel tulkitsi ”pavlovilaisen ehdollistumisen palautumiseksi”: ”viina rupesi taas maittamaan”.

Jotakin olisi tehtävä kansainvälisesti tieteen hyväksi

Tarvittaisiin YK:n Yleiskokouksen alainen tieteellisesti ja demokraattisesti johdettu, julkisesti tieteellisesti

kritisoitavissa oleva Maailman tiedeakatemia mm. kansainvälisen oikeuden ja talousyhteistyön tarpeisiin. Nobel-komitea on historiallisista syistä asemaansa noussut sattumatoimija. Kansainvälisessä oikeudessa uskotaan nykyään eniten USA:n National Institute of Healthia (NIH), joka ei ole yliopisto vaan valtiollinen tutkimuslaitos. Sekin on täysin kansallinen laitos. Nämä kaksi näyttäisivät nyt olevan ”sodassa”, jossa Nobel-komitea edustaa ns. ”eurotiedettä”, josta pitäisi EU:ssakin päästä takaisin oikeaan tieteeseen.

Risto Koivula, DI, väitöskirjantekijä, Tampere

PS: Suosittelen luettavaksi tai katseltavaksi: Liza Marklund: ”Nobelin testamentti”, murhameno Nobel-komiteassa...

Sodat eivät loppuneet Neuvostoliiton tuhoamiseen

”Kuka kontrolloi menneisyyttä, kuka tulevaisuutta, mutta kuka kontrolloi nykyisyyttä, sillä on kaikkivalta menneisyyteen” (George Orwell).

Suomen kouluissa opetetaan länsimaista historiaa. Toisen maailmansodan Euroopassa ratkaisi USA:n ja Ison Britannian joukkojen maihinnousu Normandiaan. Tässä tulkinnessa neuvostojoukkojen marssi Stalingradista Euroopan halki kohti Berliiniä on kai joku vaatimaton episodi koko Eurooppaa hallinneen natsisaksan kukistamisessa. Todellisuudessa ”kansainväliselle yhteisölle” USA:lle ja Iso Britannialle tuli kiire saaliinjaolle ennenkuin neuvostojoukot valtaavat koko Saksan.

Japanin kukistuminen kerrotaan atomipommien ansioksi. Kun USA päätti kokeilla uutta asetta eläviin ihmisiin. Japani oli jo siinä vaiheessa luhistumisen partaalla. USA:n lentopommit olivat tuhonneet kymmeniä kaupunkeja Japanissa. Neuvostojoukot ajoivat japanilaiset Kiinasta ja muista itä-Aasian maista.

Toinen syy eikä vähäisem-

pi käyttää atomiasetta oli näyttää Neuvostoliitolle ydinaseen antamaa sotilaallista ylivoimaa. Kesti vuosia ennenkuin Neuvostoliitto mursi tämän ylivoiman kehittämällä oman ydinaseen ja ohjuksset. Sodat eivät loppuneet Neuvostoliiton tuhoamiseen. Venäjä ilman kommunisteja on yhä ”kansainvälisen yhteisön” tähtäimessä.

Sodista ei päästä hävittämättä kapitalismia. Porvariston ideologit ovat kaukana edellä ns. vasemmistoa, joka tyytyy toistelevaan porvaristoan huutoa Stalinin vainoista ja totalitarismista. Siinä virressä ei ole muuta kuin vainoa ja teloituksia. Neljäntoista länsivallan hyökkäys Neuvostovenäjälle ja siitä alkanut ns. kansalaissota ja sen kaikki uhrit ovat bolshevikien syytä siitä riippumatta kuka tappoi ja tuhosi aiheuttaen nälänhätää ja kurjuutta. Tämän politiikan jatkoa on Neuvostoliiton ja sosialismin historian vääristely, jota porvaristo jatkaa kaikissa ”riippumattomissa” tiedotusvälineissä ja oppikirjoissa.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja 12.4.2016 Lapinlahti

Johtopäätöksiä Suomen Kommunistien lähihistoriasta, osa 5...

Jatkoa sivulta 12

Kun me Suomessa kansallisella tasolla suuntaudumme yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen kehittämiseen, niin katsomme, että kansainvälisesti kommunististen ja työväenpuolueiden tulee suuntautua uuden yhtenäisen kapitalismin- ja imperialismin vastaisen luokkataistelutaktiikan kehittämiseen sekä teoreettiseen ja ideologiseen selkiinnyttämiseen. Tässä työssä Kommunistien Liitto pyrkii yhteistyöhön kaikkien niiden voimien kanssa, jotka myös näkevät tämän tehtävän välttämättömyyden

On palattava marxismi-leninismiin

Suomen kommunistisen liikkeen vaiheet heijastavat hyvin kommunistisen liikkeen kokemuksia. Eu-

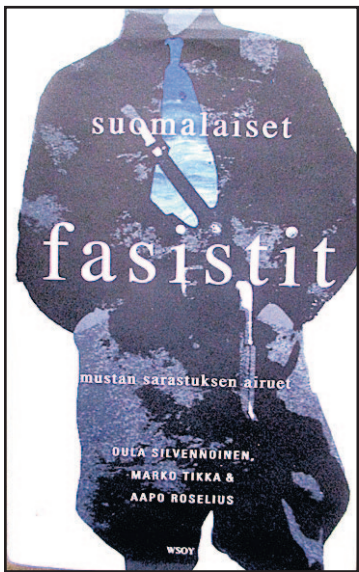
roopassa löytyy lukuisia kommunistisia puolueita ja ryhmiä, kuten meillä KTP ja SKP. Näille on yhteistä se, että ne tukeutuvat jossain muodossa neuvostoaikaiseen perinteeseen yrittäen näistä lähtökohdista ratkaista nykypäivän ongelmia. Esitetään yksinkertainen malli sille mikä reaalisosialismissa epäonnistui ja tähän perustuen linjataan omia näkemyksiä. Tulisi nähdä, että Brezhnev ja Gorbatshev ajan taktiikat eivät kestäneet uudessa luokkataistelutilanteessa ajan koetta. Tänääänkin Euroopassa yksikään kommunistinen puolue ei ole kyennyt merkittävään etenemiseen. Kuinka moni puolue on yrittänyt tehdä tilanteesta marxilais-leniniläistä analyysia? 80-luvulla esitimme, että kolmaslinjalaisuus tulee torjua marxilais-leniniläisen kritiikin kautta. Lopputulos oli, että luovuttiin marxilaisesta yhteiskuntatieteestä. KTP:n yhteydessä yritykset arvioida liittolais-

politiikkaa marxilais-leniniläisistä lähtökohdista torjuttiin vasemmistolaisin äänenpainoin.

Neuvostoliiton hajoamisen yhteydessä esitimme ongelmien olevan syvällä luokkataistelutilanteessa. Kommunististen ja työväenpuolueiden neuvostoaikainen luokkataistelutaktiikka ei enää toimi uudessa luokkataistelutilanteessa ja tästä johtuen ongelmiin tulee hakea ulospääsy marxilaisen yhteiskuntatieteen avulla. Tämä kaikki on tänäänkin kommunisteilta tekemättä. Meidän tehtävänä on vuosikymmenten kriisikehityksen jälkeen dialektiseen ja historialliseen materialismiin sekä marxilaiseen taloustieteeseen perustuen saattaa maailmankuvamme tieteellisesti ajan tasalle. Vain tältä perustalta voimme luoda työväenluokalle uskottavan luokkataistelutaktiikan. Yksinkertaisesti on palattava marxismi-leninismiin. **(KÄ/KL)**

SUOMALAISET FASISTIT (I)

WSOY:n kustantamana ilmestyi tutkijoiden Oula Silvennoisen, Marko Tikkan ja Aapo Roseliuksen suomalaista fasismia käsittelevä teos "Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen airueet". Oheisessa artikkelissa Matti Laitinen arvioi teosta. Kansan ääni julkaisee arvion kahdessa osassa, joista toinen osa tulee kesäkuun numerossa (3/2016)

Fasismien yhteinen aate- ja kokemuspohja

Oula Silvennoinen, Marko Tikka ja Aapo Roselius esittävät perusteellisesti kirjassaan "Suomalaiset fasistit" käsityksen, jonka mukaan kaikki sotien välisen aikakauden fasistiset liikkeet kumpusivat samasta, yleiseurooppalaisesta aate- ja kokemuspohjasta. Sen ydin ei ollut perinteisessä oikeistolaisuudessa vaan antiliberalismissa ja kansallismielisyydessä. Suomalaista fasismia on ollut tapana peitellä ja vähätellä sen todellista merkitystä. Poliittisen ja taloudellisen eliitin sisäpiirissä sillä on ollut kuitenkin merkittävä asema. Maamme fasistisia perinteitä tarkasteltaessa ei ole mikään ihme, että Suomi toimi Natsi-Saksan sotilaallisena liittolaisena II maailmasodassa.

Suomalaisen fasismien etujoukko

1. maailmansodan jälkeisen maailman peri juoksuhaudoissa aikuis- ja verkostoitunut nuorten miesten joukko, joista muodostui tulevien fasististen liikkeiden etujoukko. Suomessa sisällissodan jälkeen valkoiset sotaveteraanit kokivat isänmaan pettäneen heidät. He alkoivat kehittää yhteiskunnalle fasistisia ratkaisumalleja. He kaipasivat vahvaa kansakuntaa ja kansallista valtiota, joka olisi poliittisesti, etnisesti ja uskonnollisesti yhtenäinen. Suomessa fundamentalistisella herrännäisliikkeellä oli suuri vaikutus kotimaisten fasistien parissa. He kuvittelivat totaalisen – uskonnolliset ja moraaliset puitteet ylittävän – valtion kansalaisiin kuuluvan valtiolle.

"Suomalaisille olivat tarjolla Tarton rauhansopimuksen solmimista edeltäneet heimosodat – lähialueen konfliktit Itä-Karjalassa, Inkerinmaalla ja Virossa... Ne tarjosivat osallisuutta kokemukseen, joka kasvatti fasististen liikkeiden tulevan jäsenistön. Suomalainen sota-

Historioitsija Oula Silvennoisen mukaan fasismi voidaan määritellä lyhyesti väkivaltaan valmiiksi kansallismielisyydeksi. Hänestä "vaatimus yhtenäisestä, vahvasta ja puhtaasta kansakunnasta vie suvaitsemattomuuteen." Natsien kansallissosialismi oli totalitarismia, jolle oli ominaista kutsumuskohtalo, nationalismi, rasismi, juutalaisvastaisuus, vasemmistovihamielisyyden, johtajan ehdoton yksinvalta, kaikkialle ulottuva ja monopolisoitu valtioideologia, kansalaisten valvonta ja alistaminen sekä teollistettu murhaaminen. Natsi-Saksalla oli oma sosiaalidarvinistinen moraalikäsitelmänsä, jota se toteutti tinkimättä. Suomalaiset fasistit uskoivat samoihin periaatteisiin.

sukupolvi taottiin maailmansodan, sisällissodan ja heimosotien ahjossa, ja siitä tuli ympäristön vaihtelevuudesta huolimatta häiritsevästi eurooppalaisen esikuvansa kaltainen." (Suomalaiset fasistit, s. 69–70).

Fasistien ydinjoukkoon lukeutui mm. sivistyneistön suomalaisuusaktivisteja, Saksassa koulutettuja ja sotineita jääkäreitä, valkoisia sorakuoppamiehiä, heimosotureita, suojeluskuntaintoilijoita ja Akaatemisen Karjala-Seuran jäseniä. Punaisten jahtaamiseen, kuulusteluihin, vankileirien vartioimiseen ja lahtaamiseen osallistuminen yhdisti tuhansia valkoisia.

Suomalaisten fasistien tavoitteet

Suomessa "fasistien tavoitteet olivat kuitenkin pitemmällä kuin kommunismin hävittämiseksi. He halusivat tuhota kaikenlaisen puoluepolitiikan, ensin kommunistit, sitten sosialidemokraatit, sitten "vetelät" maltilliset porvaripuolueet ja Maalaisliiton kaltaiset "luokkapuolueet". Tässä ajattelussa suomalaiset radikaalit eivät eronneet eurooppalaisista aatetovereistaan. Demokratian, parlamentarismien ja puolueiden hävittäminen oli välttämättömäksi ymmärretty ensimmäinen ehto kansallistaloudellisen yhtenäisyyden." (Suomalaiset fasistit s. 19–20) He olivat myös valmiit käyttämään päämääriensä toteuttamiseen väkivaltaa.

Finnlands Lebensraum (Suomen elintila) oli v. 1941 julkaistu Suur-Suomi-aatetta tukeva propagandateos, jonka kirjoittajina toimivat maantieteilijä Väinö Auer, historioitsija Eino Jutikkala ja kansatieteilijä Kustaa Viikuna. Saksankielinen teos painettiin Helsingissä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjapainossa. Sen kustansi berliiniläinen Alfred Metzner Verlag. Kirjan tarkoituksena oli osoittaa tieteellisesti Itä-Karjalan ja Inkerinmaan kuuluvan maantieteellisesti, historiallisesti ja kulttuurillisesti Suomeen ja ne pitäisi voitettua sodan jälkeen liittää muodostettavan Suur-Suomen osaksi. Tutkija Ohto Mannisen mukaan aloite kirjaan tuli presidentti Risto Rytiltä. Kirjoittajat valitsi Valtion tiedotuslaitoksessa työskennelleiden tutkijoiden joukosta pääministeri Jukka Rangell yhdessä poliittisen sihteerinsä L. A. Puntilan kanssa. (Lähde: Wikipedia)

Piilo- ja julkifasismi

"1920-luvusta tuli kansallismielisen radikalismien suuri vuosikymmen. Sen aikana syntyi radikaali järjestökenttä, toimintatavat vakiinnuttivat muotonsa ja suomalainen fasismi suoritti esiinmarssinsa... Valkoisista valkoisista Suomi kiihtyi puolustusasemiin. Se linnoitautui vapaus- ja yhteiskunnan militarisoimistavoitteiden taakse suojeluskuntiin ja Lotta Svärdiin." (Suomalaiset fasistit, s. 111–112)

Kirjoittajien mukaan avoin fasismi muodosti Suomessa vain pienen osan fasismien todellisesta vaikutusvallasta. Piilofasismilla oli sen sijaan vahvat vaikutuskanavansa yhteiskunnassa. "Merkittävimmät ja laajapohjaisimmat fasistiset liikkeet, Lapuan liike, Isänmaallinen Kansanliike (IKL) ja Vapaussodan Rintamamiesten Liitto (v. 1940 Rintamamiesliitto), sanoutuivat koko olemassaolonsa ajan pontevasti irti fasismista ja kansallissosialismista samalla kun käytännössä tekivät fasistista politiikkaa.

Mäntsälän kapinasta jatkosodan loppuvaiheisiin ulottuvan runsaan 10 vuoden ajanjakson aikana Suomessa ehti toimia kolmisenkymmentä kansallissosialistista yhdistystä ja ilmestyi viitisen toista samanmielistä sanoma- ja aikakauslehteä. (Suomalaiset fasistit s. 22 ja 250)

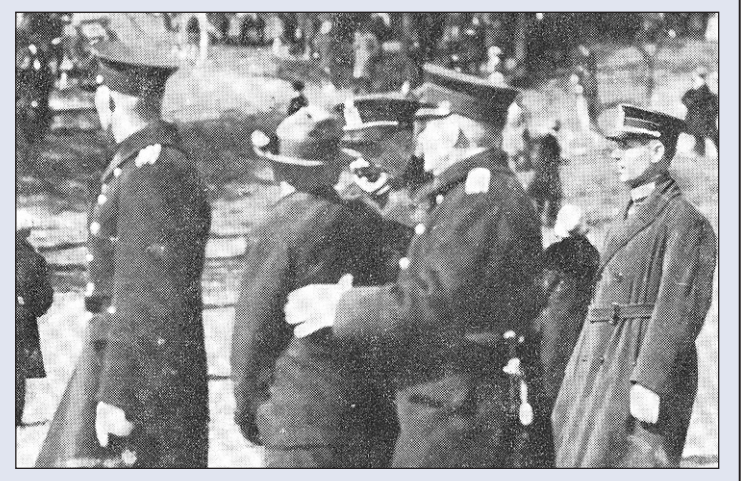
Suomalaisen fasismien vaihtokanavat

Suomeen perustettiin myös avoimia natsijärjestöjä kuten Suomen Kansallissosialistinen Työjärjestö, Suomen Kansallissosialistinen Kansanpuolue, Kansallissosialistien Järjestö ja Suomen Kansallissosialistinen Liitto. Silvennoisen kumppanien mukaan "kansallismielisten radikaalien isänmaallisuus oli nimittäin aivan omanlaatuistaan, eikä sen sisältö mitenkään eronnut ja poikennut muualla Euroopassa fasisteiksi ja kansallissosialisteiksi kutsutuista aatekumppaneista." (Suomalaiset fasistit s. 23)

Kommunismien vaaran tultua ensin murskautui Suomessa fasistien toimesta sitä seuraisi ratkaiseva yhteenotto Neuvostoliiton kanssa. Ryssävihan kylvön tärkeimpinä kansalaisten kasvatuksellisia kanavina toimivat Suojeluskuntajärjestö, Lotta Svärd, suojeluskuntapojat ja pikkulotat.

Suojeluskunta järjesti vuosittain useita tuhansia valistustilaisuuksia, joihin osallistui 750 000 – 1 250 000 kansalaista. Vuodesta 1925 alkaen se propagoi aatteitaan Hakkapeliitta-lehden välityksellä. Vuonna 1927 siihen liitettiin oheistoimintoina Suojeluskuntain Kauppa Osakeyhtiö (SKOHA), Suojeluskuntain Ase- ja konepaja Osakeyhtiö (SAKO) sekä Suojeluskuntain Kustannus Osakeyhtiö. Järjestöön kuului v. 1938 yli satatuhatta jäsentä, jotka edustivat kaikkia yhteiskuntaluokkia. Maa oli jaettu 22 suojeluskuntapiiriin. Valtio tuki organisaation toimintaa 1930-luvulla vuosittain 30–50 miljoonalla markalla. Suojeluskunnan vaikutuspiiriin kuului arviolta lähes 400 000 kansalaista.

Kevään 1929 aikana huhuttiin fasistisesta vallankaappauksesta Suomessa. Virkamieslakko pelotti valtiovallan edustajia ja poliittista vasemmistoa. Lakko olisi lamauttanut valtion ja sen väkivaltakoneis-

Virkavaltatuki voimakkaasti fasisteja 30-luvulla. Vasemmistotyöläisiltä kiellettiin Vapunpäivän vietto omissa juhlissaan v. 1930. He osallistuivat Mäntymäellä sosialidemokraattien vappujuhlaan. Tällä Armas Äikiä nousi puhujakorokkeelle ja poliisien vastustuksesta huolimatta kykeni väkijoukon vahvan saartorenkkaan turvin pitämään lyhyen puheenvuoronsa. Kuvassa poliisit ja ohra samassa vappujuhlassa pidettävät erään työläisen. Kuva "Kipinästä tuli syttyä" kirjan kuvitusta.

ton. Kenraali K.M. Walleniuksen johtaman armeijan esikunnan oletettiin olevan vallankaappauksen puolella. Fasistien pelättiin käyttävän tilaisuutta hyväkseen. Tehtailija Rafael Haarla kävi Helsingissä tapaamassa sisäministeriä Kivimäkeä ja vaati ayliikkeen lakkauttamista oikeusteitse. Hallitus huolestui tästä ja hajotti eduskunnan.

Fasistiverkosto

Vapaussodan Rintamamiesten Liitto (VSRL) järjestäytyi v. 1929 valtakunnalliseksi liitoksi. Siitä tuli merkittävä äärioikeiston taustavaikuttaja, jolla oli vahvat siteet AKS:an, Lotta Svärdiin ja Suojeluskuntaan. Siihen kuului v. 1939 yli 200 paikallisyhdistystä, joissa oli yli 20 000 jäsentä. Liiton kova ydin koostui tiukan linjan aktivisteista, jotka halusivat muuttaa yhteiskuntaa fasististen ihanteidensa mukaisesti. Sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pohjois-Hämeen suojeluskuntapiirin päällikkö, jääkärimajuri Onni Purhonen. Hankkeen keskeisenä rahoittajana ja ideologina toimi kauppaneuvos Rafael Haarla. Liiton rinnalle perustettiin myös naisjaosto Vapaussodan Rintamamiesten Naisliitto.

VSRL:n keskeisenä päämääränä oli kumouksellisten – siis ainakin kommunististen ja sosialidemokraattisten – järjestöjen toiminnan vastustaminen ja toiminta niiden kieltämiseksi kokonaan. Liitto esitti yhdeksi keinoksi kunnallisen ja valtiollisen vaalivan muuttamista niin, etteivät kommunistit pääsisi eduskuntaan ja kunnanvaltuustoihin. Se halusi myös turvata valkoisen työmiehen työrauhan ja vaalia

valkoista kulttuuria. Liitossa uskottiin valkoisten armeijan veteraanien pystyvän johdattamaan yksipuoluejärjestelmän kautta maan uuteen tulevaisuuteen. VSRL asetettiin toimintakieltoon keuhkokuumeella v. 1932. Se vetäytyi julkisuudesta.

VSRL aloitti syksyllä 1939 epäviralliset vierailunsa Natsi-Saksaan. Valtiovaltamme hyödynsi liiton palveluksia ja suhteita natsiisiin.

Fasismi tunkeutui kaikkialle yhteiskuntaan

Valkoisen Suomen ydinpiireissä valitsi 1930-luvun alussa laaja tyytymättömyys vallitsevaa oikeistolaisesta yhteiskuntajärjestystä vastaan. Fasisteilla oli kannattajia yhteiskunnan kaikilla tasoilla: armeijan upseeristossa, Suojeluskunnassa, virkamiesportaassa, teollisuuspiireissä sekä miehissä että naisissa. Edes presidentti Ståhlbergin ja kansanedustajien kyyditykset ja Mäntsälän kapina eivät heikentäneet äärioikeiston kannatusta ja vaikutusta. Suojeluskunta oli Silvennoisen ja kumpp. mukaan joko virallisesti ja epävirallisesti mukana lähes kaikissa oikeistoradikaalien hankkeissa. Sen maanlaajuinen organisaatio mahdollisti lakkojen murtamisen, rintamamiesliikehännän, kyyditykset, talonpoikaismarssin Helsinkiin ja Mäntsälän kapinan. Viranomaisille kapina oli kinkkinen juttu, koska sillä oli useita tukijoita vallan huipulla. Epäonnistuneesta vallankaappaus-hankkeesta Mäntsälän miehet selvisivät ihmeen vähällä, kun sitä vastoin kommunisteille lankesi pitkiä vankilatuomioita hyvinkin vähäpätöisistä operaatioista.

Matti Laitinen

Onko Suomi itsenäinen?

Tämä outo kysymys on noussut monen suomalaisen mieleen viime aikojen uutisia seurattaessa.

Amerikkalaiset sotilaat ovat itse kutsuneet itsensä sotaharjoituksiin Rissalan kentälle, siis lähelle Venäjän rajaa. Suomalaispoliitikot hallituksessa ovat ilmitse ymmärksinä. Soinikin kertoi saaneensa tiedon vasta tänään. Eduskunnan kyselytunnilla hän kielteli ja kaarteli kuin kollikissa kuumaa puuroa.

Ilmeisesti kenraalit Suomessa määräävät ketä kutsutaan tai kuka saa itsensä kutsua Suomeen. Elämme todella -30 luvun toisintoja. Naapurit yritetään ärsyttää kaikin tavoin. Jenkkihävittäjien saapuminen on sieltä ronskimmas- ta päästä. Historia ei ole opettanut kulkemaan hiljempää, että ei kannata verta kaivaa nenästään, ellei

ole lihaksia tarpeeksi. Presidentti Niinistö voisi vielä pelastaa Suomen kenraalien mokalta. Niinistö ilmoittaisi Yhdysvalloille - sotaharjoitus ei käy nyt eikä tulevaisuudessa.

Kehitellään suunnitelmaa toispuolisesti. Jospa Venäjä ilmoittaisi kutsuneensa muutaman tuhatta sotilasta harjoittelemaan Helsingin valtausta? Nouisiko suuri hahlo? Suomen suurin uhka ei ole turvapaikanhakijat, vaan oikeistolainen hallitus sekä myötälilijät ja nuolijat armeijan ja poliisien piirissä.

Suomalaisporvari nukkuu jo huonosti. Poliisi haluaisi konekiväärejä ja kranaatteja terroristeja varten. Eiköhän niitä tarvita suomalaisten mielenosoittajien kurittamiseen. Kansalaisten pinna on katkeamassa.

Reino Welling
Jämsänkoski

”Menneisyys otettiin takaisin” (I)

Vuoden 1989 vastavallankumous DDR:ssä, kapitalistisen sekasorron paluu ja sitä seurannut romahdus, tieteellinen maailmankatsomus ja Kreikan kansan taistelu monopolien diktatuuria vastaan johti vuoropuheluun Margot Honeckerin kanssa.

Margot Honecker syntyi 1927. Hän oli opetusministerinä DDR:ssä (1963 – 1989) ja Erich Honeckerin leski (1912 – 1994). Erich Honecker oli SED:n pääsihteeri ja valtion päämies vuodesta 1971 – 1989. Margot Honecker ei ole aikaisemmin antanut lausuntoja lehdistölle, sen jälkeen kun hän lähti vapaaehtoiseen maanpakoon Chileen.

V. 2014 lokakuussa julkaisi kreikkalais-makedonialainen uutistoimisto ANA-MPA alla olevan haastattelun voimakkaasti lyhennettynä. Pitkä versio oli tarkoitettu lehden tilaajille. Sittemmin saksalainen Junge Welt julkaisi marraskuussa 2015 laajemman version. Ruotsin kommunistien lehti Riktpunkt julkaisi n:o 10:ssä (2015) Margot Honeckerin haastattelun kääntämällä Junge Weltin artikkelin ruotsiksi. Riktpunktista artikkelin Kansan äänelle suomensi Wäinö Pietikäinen.

-Mikä johti vuoden 1989 tapahtumiin? Miten koitte henkilökohtaisesti puolisonne kanssa tapahtuneen?

Jos tarkoitatte, mitä syksyllä 1989 tapahtui ja erikoisesti DDR:ssä, niin sen katson DDR:n osalta vastavallankumoukselliseksi ja siitä voisi kirjoittaa useita kirjoja. Kirjoja on jo kirjoitettu useita ja siihen ei voi vastata lyhyesti. Mutta voidaan sanoa: Oli olemassa objektiivinen yhteys sisä- ja ulkopolitiikassa. Kilpavarustelu Reaganin hallituskaudella antoi tuloksia ja sai Neuvostoliiton asevarustelulla talouden tuhon partaalle.. Seuranut talouspoliittinen rasitus sai arvaamattomia sosiaalisia seuraamuksia. Sosialistisen leirin johtava maa ei enää kyennyt kantamaan vastuuta sisä- ja ulkopolitiittisesta kehityksestään. Neuvostoliitto yritti hallita tilannetta reformeilla, aluksi hyvin onnistuen. Mutta seurauksena oli, että n.s. ”uudistajat” ottivat taloudellisen ja poliittisen kontrollin haltuunsa, mikä vei maan taloudellisesti raunion partaalle ja teki neuvosto-yhteiskunnasta epävakaisen. Ja siten uhrattiin kaikki neuvosto-yhteiskunnan saavutukset. Kyseessä ei ollut pelkästään läntinen riemu, vaan läntisten maiden tukemat uudistajat riemuitsivat myös DDR:n naapurimaissa.

Osana sosialistista yhteisöä ei DDR voinut jäädä globaalisen kehityksen ulkopuolelle. Jo 80-luvulla kävi selväksi, että myös DDR:n tulee uudistua talouspolitiikassaan. Oli puutteita tavarantoiminnan ja yhteiskunnassa, jotka johtivat tyytymättömyyteen. Emme oppineet aina tekemään kotiläksyjä perusteellisesti. Osiltaan kyvyttömyys johtui omasta saamattomuudesta, mutta myöskin jarrutettiin ulkopuolelta.

Vaikuttaa siltä, ettemme onnistuneet tarpeeksi selvästi osoittamaan tekemiämme edistysaskeleita verrattuna kapitalistiseen yhteiskuntaan, joka on riippuvainen riistosta, sorrosta ja sodasta. Joillekin tämä johti harhaluuloon, että runsas tavarantoiminta on yhdistettävissä sosialistisiin tavoitteisiin. Erich Honecker totesi useissa puheenvuoroissaan, että kapitalismin ja sosialismin yhteensovittaminen on yhtä vaikeaa kuin tulen ja veden yhdistäminen.

Kuinka koimme tämän henkilökohtaisesti? Olimme huolestuneita tulevaisuudesta, kuinka kaikki ne ihmiset, jotka olivat mukana rakentamassa tätä rauhaa rakastavaa demokraattista tasavaltaa. Kaikki jotka olivat käyneet vaikean tien raunioista, fasisisesta sodasta ja natsien ideologiasta... Miehe-

ni poistettiin eroamisen jälkeen kirkasta julkisista tehtävistä. Luovuin itse DDR:n opetusministerin tehtävistä hiukan ennen hallituksen eroa.

-Miten selitätte ”DDR:n kansalaisten kapinan” niin kuin sitä lännessä nimitettiin?

Kyseessä ei ollut ”kapina”. Vaikka oli mielenosoituksia, niin työläiset kävivät töissä, lapset kävivät koulua, sosiaalinen elämä toimi. Useimmat ihmiset, jotka menivät kadulle 1989, halusivat osoittaa tyytymättömyytensä ja heidän tarkoituksensa oli saada parannuksia DDR:ssä, ei valtion hävittämistä. Myöskään oppositio, joka kokoontui pääasiassa kirkkoissa, ei halunnut tuhota valtiota, mutta heidän joukoissaan oli vihamielisiä voimia, sitä ei voi kieltää. Länsi-Saksa onnistui manipuloimaan erimieliset ja saamaan johtavaan asemaan DDR:n parantamisessa. Ensiksi huudettiin ”Me olemme kansa”, sitten toinen ääni kellossa ja huudettiin ”Olemme yhtä kansaa”. Oli löydetty instrumentti, jota oli haettu DDR:n perustamisesta saakka: vapauttaa saksalaiset idässä. On huomattava, että länsivallat jakoivat Saksan kapitalistien tuella ja poliitikkojen myötävaikutuksella. Sittemmin julistettiin Suur-Saksa. Tämä oli vastoin Potsdamin konferenssin päätöstä, jossa vaadittiin yhteistä demokraattista Saksa.

Kaikki edistysaskeleiksi saksalaiset halusivat antifasistista demokraattista Saksa. Emme koskaan luopuneet tästä tavoitteesta, mutta emme saavuttaneet sitä. Seurauksena oli, että DDR perustettiin. Saksalainen imperialismi vahvistui ja DDR:ää sabotoitiin kaikin tavoin. V. 1989 he näkivät mahdollisuutensa likvidoida DDR, se toinen Saksa. Se kesti 40 vuotta. Valtion tuhoaminen onnistui vasta Neuvostoliiton avulla.

Mikä syytytti ruutitynnäriin, langan, oli pakolaisvirta Länsi-Saksaan. Länsi-Saksa edisti kaikin tavoin tätä pakolaisvirtaa. Osiltaan emme olleet ajoissa ymmärtäneet helpottaa matkustamista. Jo ennen 1989 oli kansalaisia mennyt länteen. Erikoisesti hyvin koulutettuja värvättiin länteen. Länteen muuttajilla oli erilaisia syitä. Tietysti kulutustavaroiden runsaudella ja matkustusvapaudella oli oma merkityksensä. Lännessä sanottiin, että kansa äänesti jaloillaan. Vuoden 1989 jälkeen on kolme miljoonaa ihmistä muuttanut länteen, vaikka koko Saksassa pitäisi olla sama poliittinen järjestelmä. Voi vain kysyä miksi? DDR:ssä ei ollut verilöylyjä, ei sisällissotaa, ei kurjuutta. Siis sellaisia tekijöitä kuin nykyiset pakolaisvirrat ei ollut olemassa kuten Afrikassa ja Lähi-Idässä on kyse.

Margot Honecker oli merkittävä poliittinen vaikuttaja ja toimi DDR:n opetusministerinä vuosina 1963-1989

-Lännessä tätä kutsutaan ”rauhanomaiseksi vallankumoukseksi”, mutta kuinka ”vallankumous” voisi olla mahdollista sosialismissa?

Niin kuin minä asian ymmärrän, on vallankumous syvälle käyvä sosiaalinen prosessi, jossa kansa on saanut tarpeekseen riistosta ja sorrosta. Taantumuksellinen imperialismi aiheutti vallankumouksellisen kehityksen 1917 Venäjällä. Vastaavasti 1945 Neuvostoväyhykkeellä antifasistiset demokraattiset voimat tekivät vallankumouksen. Kapitalismin valta kumottiin. Mitä sittemmin on tapahtunut, on vastavallankumous, jossa tuotantovälineet ovat vaihtaneet omistajaa.

Haluan tässä painottaa, että DDR oli olemassaolonsa aikana rauhan tae Euroopassa. DDR ei koskaan lähettänyt poikia ja tyttäriään sotimaan. Vastaavasti Länsi-Saksa on ollut USA:n ja NATO:n mukana verisissä sodissa ympäri maailmaa. Ranskalainen sosialisti Jean Jaures (1859 – 1914) totesi, että ”kapitalismi pitää sisällään sodan uhrin kuin pilvet pitävät sisällään sadetta”. Kapitalismi ei pidä pelkästään sodan uhkaa, vaan se koskee myöskin fasismin vaaraa. DDR poisti sodan ja fasismin uhan. Länsi-Saksasta tuli kapitalistinen. 1990 DDR pakotettiin järjestelmään, joka on Saksan historiassa aiheuttanut niin paljon vahinkoa. Palattiin entisiin kuvioihin. Ei kai silloin voi puhua ”vallankumouksesta”?

Berliini oli Demokraattisen saksan pääkaupunki. Tältä näytti DDR:n pääkaupungin keskusta n. 20 vuotta sitten. Keskustan aluetta symboloi silloin televisiomasto.

-Kuinka ymmärrätte Michail Gorbatschovin merkityksen asian yhteydessä?

Joitakin vuosia sitten Gorbatschov piti luennon Ankarassa, jossa hän totesi päämääränsä jo 1985 olevan kommunismin hävittäminen. Asiaa voi olla erilaisia mielipiteitä. Totuus on kuitenkin, että hän tuhosi Neuvostoliitossa ja muissa sosialistisissa maissa suurin uhrauksin saavutetut edistysaskeleet. Maailma ei ole tullut paremmaksi Neuvostoliiton hävittämisen jälkeen. Veriset sodat ja terrori ovat jokapäiväistä nykyisin. Historia ei tule olemaan armelias Gorbatschoville.

-9 marraskuuta 1989 murtui ”antifasistinen suojavalli” Berliinin muuri. Länsivallat juhlivat tapahtuman 25-vuotismuistoa ja ”saksalaisten yhtenäisyyttä”. Oliko muurin rakentaminen v. 1961 motivoitu vai oliko se virhe?

Muurin rakentaminen oli välttämättömyys, sillä muutoin olisi tullut sota. Jännitystilaa koski koko maailmaa, USA käyttäytyi aggressiivisesti. USA:n hyökkäys Sikon lahdella Kuubaa vastaan oli mennyt köpelösti. Toisen maailmansodan päättymisestä saakka oli Berliinin kysymys kytentynyt koko ajan ja DDR joutui jatkuvien provokaatioiden kohteeksi. Vedoten idästä tulevaan uhkaan USA aloitti kilpavarustelun. Hrushov ja Kennedy neuvottelivat Wienissä kesäkuussa 1961 Saksan rauhansopimuksesta, atomiaseriisunnasta ja Länsi-Berliinin kysymyksestä. Se johti riitojen syvenemiseen, äänenpainot kovenivat molemmin puolin, oli

lukuisia sotaharjoituksia, sodan uhka leijui ilmassa. Siksi rajan sulkeminen tuli ajankohtaiseksi.

Kyseessä ei siis ollut DDR:n puolelta johtuva toimenpide. Kaikki johtui Saksan käymästä imperialistisesta sodasta. Vyöhykerajat olivat liittoutuneet kesällä 1945. Länsi-Saksa perustettiin 23.5.1949 ja niin oli Saksan jako tapahtunut ja demarkaatiolinjat vahvistettiin. Näin ollen oli Neuvostoväyhykkeestä muodostunut valtionraja.

Kyseessä ei kuitenkaan ollut normaali valtakunnan raja. Länsi-Saksa ei koskaan hyväksynyt rajanvetoa. Raja oli Varsovan liiton raja ja NATO:n itäraja. Kaksi johtavaa sotilasmahtia kävivät kylmää sotaa. Vyöhykerajat kulkivat keskellä Berliiniä, kun voittajavaltiot olivat jakaneet kaupungin neljään vyöhykkeeseen 1945. Vyöhykerajat olivat kuitenkin avoimia. Siellä kähistiin jatkuvasti ja laskun maksoivat berliiniläiset ja DDR. Varsovan liiton Poliittinen neuvosto päätti kesällä sulkea länsirajan Berliiniin ja Länsi-Saksaan välttääkseen sodan syttymisen pitäen tarkoituksen mukaisena siten estää Kolmas Maailmansota.

Muurin rakentaminen aiheutti sen, että rintamalinjat selkiintyivät NATO:n ja Varsovan liiton välillä ja siten loi mahdollisuuksia liennytyspolitiikalle. Eurooppasopimus allekirjoitettiin Helsingissä 1975, myös DDR allekirjoitti sopimuksen. Kyseessä oli luoda turvallisuusjärjestelmä Euroopalle. Neuvostoliiton romahdus ja NATO:n ja USA:n vaikutusvallan kasvu Itä-Euroopassa on tuhonnut kaiken.

Riktpunktista käänsi Wäinö Pietikäinen

Vaarallisia ministereitä

Siitä ei hyvää seuraa, että entinen puolustusministeri ja nykyinen perussuomalainen puolustusministeri johtavat Suomen ulkopolitiikkaa. Jos Suomen ja Venäjän rajasta tulee Naton raja, olisi se uhka Suomelle ja tietäisi rajumpaa kalustoa myös meitä vastaan. Se olisi erittäin vaarallista meille Nato-maana ja lopettaisi luottamuksellisen ystävyystoiminnan maittemme välillä.

Naton olemus

Nato-maahan ei ole hyökätty, mutta moneenko maahan Nato on hyökännyt? Luepa Naton laajentumishistoria: 700 tukikohtaa eri puolilla maailmaa. Vain niitä, jotka lähtevät kostamaan Naton ja Amerikan hyökkäyksiä ja joilta on mennyt läheisiä hyökkäyksissä, sanotaan terroristeiksi. Ei koskaan Natoa.

Nato ei ole rauhan järjestö, eikä sitä pitäisi siksi luulla. Ei

Pääministeri sekä puolustusministeri perustavat turvallisuuden aseisiin ja Natoon. Heidät tulee vaihtaa ministereihin, jotka tietävät, miten rauhaa ja ystävyyttä naapuriin rakennetaan. Se ei tapahdu niin, että otetaan ystävyystoiminnasta ja lisätään asevarusteluun ja uhitteluun. Eikä niin, että annetaan samalla naapurille viesti, että tehkää tekin samoin. Muutoin täältä tullaan taas kerran.

Nato on torjuttava kaikissa olosuhteissa

seuraavaan hallitukseen sota-aseita ministereitä eikä edes eduskuntaan. Pidetään Suomi rauhaa rakastavana maana. Se on paras turvatakuu.

Kaksi ministeriä on sekoittanut sisä- ja ulkopolitiikan. Seuraa

van hallituksen pitää korjata tilanne, mutta arvet ja epäluulo säilyvät pitkään. Mutta uhittelut pois.

Esko Rintala Uusikaupunki

Suora linja - uusi psykoterapian hoitokerta

Valitut kysymykset heijastavat viranomaisten huolenaiheita

Tavanomaisesti tässä tilaisuudessa on pyritty ratkaisemaan kaksi tehtävää - selvittämään, mikä asia askarruttaa eniten väestöä ja antamaan valtion päämiehelle mahdollisuus esittää muka vapaassa muodossa mielipiteensä häntä kiinnostavista kysymyksistä. Viime vuosina maassa puhjenneen kriisin vuoksi tilaisuuden luonne on vähän muuttunut - suora linja on muuntunut eräänlaiseksi psykoterapian hoitokerraksi, jonka kuluessa vt. presidentti kehottaa kansalaisiaan olemaan harmistumatta ja kehtämään vielä vähän. Sanalla sanoen nykyään joudutaan käsittelemään eräitä kärkeviä kysymyksiä.

Ensimmäisissä suorissa linjoissa maan tilanteen ollessa suhteellisen hyvä, jonkinlainen improvisointi oli sallittua, mutta nykyään se on poissuljettu asia. Kysymykset valitaan huolellisesti. Äskeisessä "showssa" lehdistöön pääsi jopa vuotamaan yksityiskohtia siitä, miten Moskovan lähiössä sijaitsevassa Poljany-pensionaatissa harjoitellaan kysymyksen esittämistä tilaisuuden osanottajien kanssa (mainittuun tiedon julkaisemisen jälkeen Rosbusinessconsultingin hakukoneen kotisivulla sen omistajan miljardööri Prohorovin yrityksissä alkoi täysin satunnaisesti kotietsinnät ja se tapahtui nimenomaisesti Putinin suoran linjan aikoihin).

Tästä syystä suorassa linjassa esitettyjen kysymysten perusteella voidaan päätellä, mitkä asiat askarruttavat Venäjän viranomaisia ja mistä he katsovat tarpeelliseksi tiedottaa kansalaisilleen ja omille ulkomaisille yhteistyökumppaneilleen.

Presidentti puhuu "kaunistelua totuutta"

14. huhtikuuta pidettiin Putinin jo 14. suora linja. Täytyy tunnustaa, että sen pääsankari oli loistava. Hän oli hyväkuntoinen, vastaili varman päälle esitettyihin kysymyksiin eikä etsiskellyt sopivampia sanamuotoja. Erityisesti kun huomioidaan se, mikä tuntui mahdolltomalta, että ensimmäisen kerran tilaisuuksien historiassa hän yhdessä tapauksessa tunnusti tehneensä virheen ja toisessa tapauksessa pyyteli anteeksi ihmisiltä, joille ei ollut ajoissa maksettu palkkaa. Toisaalta blogien ja nettifoorumien kirjoittelun perusteella show ei vaikuttanut parhaalla tavalla ihmisiin. Tälle asialle ei voidakaan mitään - maan objektiivinen tilanne on sellainen, ettei sitä voida kiillottaa millään keinoilla.

Perinteisesti vt. presidentti aloitti esityksensä Venäjän tilastokeskuksen Rosstatin yleisistä tilastoista, joilla ei ollut juurikaan tekemistä todellisuuden kanssa. Tähän kuuluivat myytit asuntotuotannon saavuttamista ennätyksellisistä tuloksista (mutta kysytään, kuka voi rakentaa ennätystahdissa mitään kriisin aikana ja kuka ostaa kyseiset asunnot?), alhaisesta työttömyysasteesta, BKT:n mitättömästä supistumisesta (kuulemma vain 3,7 % v. 2015, kun asiantuntijan ja Tilastokeskuksen entisen johtajan Vasili Simcherakin arvio on 33 %) jne.

Esityksensä tässä osiossa herra Putin teki vielä yhden virheen, joka on todistettavissa, kun kävisee Venäjän Keskuspankin kotisivul-

Joka vuosi herra Putin järjestää ns. suoran linjan, jossa eri väestökerrokset voivat esittää hänelle kysymyksiään. Aina tämä tilaisuus kestää 3-4 tuntia, jona aikana Putin ehtii vastata noin sataan kysymykseen. Kysymyksiä esitetään huomattavasti enemmän - virallisten tietojen mukaan nyt niitä esitettiin noin kolme miljoonaa. Suurin osa ei ole kysymyksiä vaan valituksia - kansalaiset toivovat korkeimman instanssin ratkaisevan heidän henkilökohtaiset ongelmansa, kuten esimerkiksi talon korjauksen tai palkan maksamisen.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Suomen asemalla Leninin aukiolla 7.11.-15 taistelevien ammattiliiton joukkokokouksessa puhui Pietarin satamatyöläisten ammattiliiton edustaja Anzor Lomtadze, joka kertoi heidän taistelevan uusista työehtosopimuksista. Puheenvuorossaan lentoalan ammattiliiton edustaja Igor Morozorov kertoi suunnitteilla olevasta lakosta. Sosialismin aika muistetaan. Vaihtoehtoa nykymenolle ideoidaan myös sieltä.

la. Kyseessä on Venäjän Federaation Vararahasto, jonka arvo oli Putinin mielestä vuoden 2014 alussa 385,5 miljardia dollaria, mutta todellisuudessa - 509,6 miljardia dollaria. Se ei ole pysynyt entisellä tasolla, kuten vt. presidentti väittää, vaan on merkittävästi supistunut. Luullakseni presidentin avustajat ovat tässä saattaneet hänet pahaan välikäteen.

Yksityistämisiä ja leikkauksia kiihdytetään

Putin arvioi talouden näköaloja pidettyvän optimistisesti - talouden rakenne on parantunut, teollisuustuotanto vain kasvaa, kuten lisääntyy korkeateknologisten tuotteiden vienti. Ilmoittaessaan Venäjän hallituksen toimivan ammattimaisesti ja lähiajan talousstrategian laatiminen uskotaan tunnetulle liberaalille herra Kudrinille, niin mielestäni monet tilaisuuden osanottajat eivät yhtyneet presidentin optimismiin. Niiden, jotka yhä sinisilmäisesti pitävät Putinia jopa uutena Stalinina, olisi hyödyllistä kuulla hänen lausuntojaan yksityistämisen tulevaisuudesta. Se on hänen mielestään toteutettava, jopa markkinoiden supistumisen oloissa eli hinnalla millä hyvänsä.

Mitä tulee Putinin vastaamiin muihin kysymyksiin, niin päähuomio kiinnitettiin sosiaalisiin kysymyksiin, jotka erityisesti askarruttavat väestöä: palkanmaksujen viivästyminen, hintojen ja kunnallisten palvelumaksujen kasvaminen yms. Valitettavasti vastaukset näihin kysymyksiin tuskinpa ilahduttivat yleisöä.

Uralilaisen farmarin lausueksa tyytymättömyytensä siitä, että hallituksen Strategia 2020 - ohjelman mukaan Venäjän maaseudulla suljetaan 436 koulua, yli 300 sairaalaa ja 215 lasten päiväkotia, oli Putinin reaktio hyvin omaperäinen. Vt. presidentti lupasi (eikä se ole ensimmäinen kerta) kiinnittää tähän huomioita lisäämällä pehmeästi, että jottain optimisointia tässä asiassa tarvitaan (sanalla sanoen leikkauksia tullaan jatkamaan joka tapauksessa).

Hintojen kasvu hirvittää ihmisiä

Viime aikoina huomattavasti lisääntyneen palkanmaksujen viivästyksen yhteydessä - ympäri maata ihmisille ei makseta kuukausiin palkkoja

- käsiteltiin ainoastaan konkreettisia tapauksia. Yleisiin syihin ei herra Putin puuttunut. Eräässä tapauksessa hän lupasi "jollain tavoin auttaa". Toisessa aivan huutavassa tapauksessa, jossa Kuriilien saariston asukkaille ei ole maksettu palkkoja ja heitä pidetään orjien asemassa, reaktio oli tiukempi. Putin antoi Päävaltionsyöttäjälle toimeksiannon ryhtyä tutkimaan kysymystä, vastaako Sahalinin alueen valtionsyöttäjä hänen ammatilleen asetettuja vaatimuksia, vaati saattamaan tilanteen järjestykseen ja - ennekuulumatonta! - pyysi anteeksi kärsineiltä ihmisiltä.

Elintarvikkeiden hintojen kasvusta Putin sanoi, että osittain se on "omien käsien aikaansaannoksen tulosta" vastasanktioista USA:ta ja EU:ta vastaan, jotka muka auttavat Venäjän maataloutta nousemaan vanhemmin jaloilleen ja itse asiassa kehotti kansalaisiaan kehtämään. Tästä seuraa, että valtio ei tässä asiassa voi eikä halua tehdä mitään. Samat sanat lausuttiin lääkkeiden hinnoista - ne tulevat kasvamaan. Kyse on kuulemma siitä, että kotimaisia lääkkeitä valmistetaan ulkomailta hankitusta raaka-aineista, joiden korvaaminen kotimaisella raaka-aineella on olemassa vain paperilla. Tämä pitää paikkansa useimmissa tapauksissa. Eräänlaisena helmenä - vastauksessa kysymykseen, missä hän joutuu säästämään eniten näinä vaikeina aikoina vt. presidentti vastasi, että "ajassa". Oletettavasti monet ihmiset eivät ymmärrä tätä vitsiä eivätkä pidä sitä säädylisenä.

Ehdotukseen pysäyttää kunnallisten maksujen kasvu ja muistutukseen, että Neuvostoliiton aikoina ne pysyivät vuosikymmeniä vakaina, herra Putin vastasi pitkäveitelisellä lauseella: "Neuvostoliiton aikoina kyseinen ala oli ""voimakkaasti alirahoitettu"", asuntokanta oli luhistumaisillaan ja rahaa tuhlatiin usein epätarkoituksenmukaisesti muihin tarkoituksiin. Asiantuntijoiden arvion mukaan nykyinen asuntokanta on huonommassa tilassa mitä se oli Neuvostoaikana sen ollessa muka luhistumaisillaan. Tässä yhteydessä kunnalliset maksut ovat kasvaneet mielikuvituksellisesti ja jatkavat kasvuaan. Esimerkiksi oma perheeni käyttää kunnallisiin maksuihin (asumme samassa asunnossa kuin 30 vuotta sitten) noin 500 kertaa enemmän rahaa, kuin v. 1986.

Sergei Skvortsov

kun taas keskipalkka Venäjällä on kasvanut ainoastaan 65 kertaisesti.

Vastaukset politiikan osalta horjuvia

Venäjällä rehottavasta korruptiosta, Putin ei puhunut paljoakaan. Kaikki rajoittui mainintaan "Panaman mapeista", joista mahdotonta vaieta kokonaan. Putin tunnusti, että kyseinen aineisto on totuudenmukainen, mutta ilmoitti sen olevan provokaatio. Esimerkiksi tapauksessa, joka liittyy hänen ystävänsä muusikko Rolduginiin, kaikki tienatut rahat oli käytetty musiikkisoihtimien ostamiseen. Mutta kyseessä ovat sadat miljoonat dollarit ja on epäselvää, mistä muusikko oli hankkinut alkuperäisen pääomansa. Lisäksi "Panaman jutussa" mainitaan vielä 11 venäläisen nimeä, mutta mitään tutkimuksia heidän suhteen ei ole aloitettu. Toisaalta nimenomaan Putin vaati jo useiden vuosien ajan suorittamaan offshore-alueiden pääomien palauttamisen Venäjälle.

Ensimmäisen kerran pitkstä aikaa vt. presidentti käsiteli politiikan ongelmia. Vaaleista hän esitti loistavan maininnan, että "kukaan ei epäile vaalilautakuntien työn tehokkuutta ja objektiivisuutta". Ilmeisesti sadat tuhannet ihmiset, jotka vv. 2011-2012 osallistuivat mielenosoituksiin vaalivilppiä vastaan, eivät merkitse yhtään mitään. Kysymykseen kansalliskaartin perustamisesta, jonka lähes kaikki ihmiset mm. tämän artikkelin kirjoittaja yhdistävät pyrkimykseen hajottaa tehokkaammin protestiseciintymisiä, Putin vastasi, että ratkaisun perustana on välttämättömyys "asettaa erikoisvalvontaan aseiden liikkuminen maassa" eli luisti vastaamasta kysymykseen.

Ulkopolitiikka keskeisessä osassa Venäjällä

Ulkopolitiikan kysymyksiä oli nyt paljon ja vastaukset olivat yleisesti ottaen rauhoittavia. Eräs nurkkapatriootti kysyi "ketä vastaan vielä olisi kohdistettava isku Venäjällä kielletyn ISIS:in lisäksi". Tähän Putin vastasi vitsikkäästi, että on iskettävä "tietttömyyttä ja leväperäisyyttä vastaan". Siinä tapauksessa myös "meidän Asevoimista tulee todella voitattomia ja maailman parhaita".

Obamaa Putin nimitti "kunnolliseksi, voimakkaaksi ja vastuuntuntoiseksi ihmiseksi" toteamalla positiivisen työn USA:n kanssa Syyrian tilanteen ratkaisemiseksi sekä ilmoitti valmiudesta jatkua työtä USA:n uuden presidentin kanssa.

Turkkia nimitettiin "meidän ystäväksemme" ja Turkin kansaa "meille ystävälliseksi kansaksi". Kun Turkin lisäksi alettiin puhua myös Ukrainasta, Putin ilmoitti valmiudesta "ojentaa avunannon ja ystävyden kättä" jokaiselle, joka sitä tarvitsee.

Putin puhui paljon Donbasin tilanteesta mainitsematta sanaa "Novorossija" ja korostaen tarkeyttä täyttää Minskin sopimukset,

joiden perusteella Donetsk ja Luhanskin tasavallat pysyisivät laajoina autonomioina Ukrainan puitteissa. Ensimmäinen kerta mainittiin suostumuksesta ETYJ:n aseistettujen työntekijöiden läsnäoloon demarkaatiolinjalla, mikä tuntuu avaavan mahdollisuuksia rauhanturvajoukkojen perustamiselle alueelle.

Paljon puhuttiin myös Ukrainasta. Nyt Putin ei toistellut teesiään, että v. 2014 tapahtunut valanvaihto oli Lännen inspiroima ja totesi realistisesti, että "kriisi, joka alkoi siellä tunnetusta sopimuksista EU:n kanssa...oli vain vallanvaihdon väline". Edelleen Putin totesi, että "Ukrainassa oligarkit olivat ja pysyvät edelleen vallassa" (mikä on aivan oikein, mutta myös Venäjällä on aivan samanlainen tilanne). Teesinsä vahvistamiseksi hän viittasi uudelleen "Panaman arkistoihin", joita oli aiemmin nimittänyt provokaatioksi: "siellä maan johtohenkilöt ovat itse miljardöörejä ja liikemiehiä ja istuvat offshore-alueilla". Päätteeksi hän toivotti menestystä Ukrainan uudelle hallitukselle lausumalla toiveen, että "se tulee toimimaan pragmatistisesti...oman kansansa hyväksi, eikä nojaudu mihinkään fobioihin joidenkin ulkomaalaisten etujen hyväksi".

Propagandan sijaan tulee muuttaa politiikkaa

Kokonaisuudessaan kaikki tämä oli kiinnostavaa, mutta tuskin edistää suoran linjan päätehtävän täyttämistä - valtiovallan ja Putinin arvovallan kohentamista. Kuten jo kirjoitin, Putinin vastaukset kysymyksiin (myös silloin, kun hän ei luistanut vastauksista asetettuihin kysymyksiin) eivät tyydyttäneet monia ihmisiä. Maan tilanne huononee. Jos maan ykkösmiehellä ei ole suunnitelmaa taistelusta kriisiä vastaan ja hän vain kehottaa kansalaisiaan kehtämään kertomatta kuinka kauan vielä olisi kestävä, niin ihmiset eivät pidä sellaisesta tilanteesta.

Siksi kyseisiä suoran linjan ohjelmia seuraa entistä pienempi määrä ihmisiä ja kysymysten sävy, elleivät ole suoria vetoomuksia avun saamisesta, muuntuu entistä kovemmaksi. Ymmärrettävästi Putinille näitä kysymyksiä ei suoraan esitetä, mutta niistä voi päätellä seuraamalla juoksevaa tekstiä, jossa esitetään ajoittain kysymyksiä muodossa: Koska te ryhdytte auttamaan omaa maatanne? Koska Venäjällä loppuu korruptio? jne.

Lukuisat avunpyyntövetoumukset johtuvat siitä, että ihmisillä ei ole kenen puoleen kääntyä ongelmiseen - hallintojärjestelmä polkee paikallaan eikä toimi. Myöskään kyseisten suorien linjojen aikana Putinin antamia toimeksiantoja usein ei täytetä. Jos jollekin on lahjoitettava koiranpentu tai nukke, se ei ole ongelma. Jos Vostotsynin avaruuskentän rakentajille jo vuosi sitten luvattua palkkaa ei ole maksettu vielääkään ja henkilö, joka suunnitelli protestin esittämistä tämän kertaisen suoran linjan aikana, pidätettiin viideksi vuorokauksi keksityn tekoosyn perusteella, niin mitä sitten? Ja yleensäkin valtiovallan arvovallan romahdusta ei voida enää pelastaa minkään propagandan avulla - pitää muuttaa politiikkaa.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) ssiteeri 18.04.2016

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Toistaako historia itseään?

Vuonna 1940 alkoivat Natsi-Saksan sotajoukot saapua Suomeen. Heidän pois häätämisensä ei ollutkaan yksinkertainen asia. Suomalaisia kaatuneita oli tuhannen kieppeillä ja haavoittuneita rutosti enemmän. Lappi tuhoettiin siinä sivussa vetäytymisen aikana. Lapin hävitys on edelleen maksamatta.

Nyt ovat jenkki-sotilaat kutsuneet itse itsensä kylään, presidenttikin lu-ki asiasta kuulemma Hesarista. Jenk-ki-sotilaiden käyttäytyminen maail-malla oikeuttaa käyttämään heistä piru-nimitystä, sillä ”kun pirulle an-taa pikkusormen menee koko käsi.” Tätä eivät nykyistä Suomea johtava äärioikeistosta ja kenraaleista koos-

tuva juntta tunnu ymmärtävän. Kun suomalaiset ja jenkit harjoitteliivat sotaa Venäjää vastaan Suomen alueella, on Venäjällä mielessä he-tti, että ”joko taas Suomea käytetään astinlautana hyökkäyksessä Venä-jää vastaan.” Venäjä tietenkin vas-taa provokaatioon, mutta miten sitä ei taida kukaan suomalainen tietää.

Meillä on nyt kuuluisa SSS -hallitus. Lyhenne voidaan tulkita Suuri Suomalainen Sirkus. Suurim-man osan hallituksen tekemisistä voi laskea tietämättömyyden ja tyh-myyden piikkiin. Ulkopoliittinen tu-lella leikkiminen on vaarallista.

**Reino Welling
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta**

Mies ilman ristiä

Vaaraslahden kylässä Pielavedel-lä asui aiovammaisen sotave-teraani Martti Jauhiainen. Sodan jälkeen hän toimi teurastajana ja teuraskarjan ostajana. Hänen ker-rottiin olleen Mannerheim-ristin ritari. Tätä tietoa ei oikaistu hänen elinaikanaan. Hänelle kyllä esitet-tiin tätä kunnianosoitusta.

Aiheena oli, että Jauhiainen oli kah-den sotilaan kanssa suosaarekkeel-la tuliasemassa. Tulituksen kove-tessa kaverit lähtivät käpyjä kerää-mään, mutta Jauhiainen sai luodin, joka meni silmän vierestä sisään ja tuli ulos niskasta. Martti sekosi ja eli omissa maailmoissaan. Hänellä oli runsaasti Dekartjev-pikakivää-rin lippaita. Hän jatkoi kolme vuo-rokautta tulitusta, kunnes kaverit noutivat hänet hoitoon. Yrjö Jylhä kirjoitti sota-aikana runon ”**Mies il-man ristiä**”. Jauhiainen tuskin olisi voinut ansiorististä paremmin, mut-ta hän olisi invalidina ansainnut pa-remman kohtelun. Kommunistit us-koivat, että sotasyylliset saadaan maksajan paikalle, mutta toisin kävi.

Oli nitäkin, jotka oppivat so-dasta jotain. Anton Laukkanen pe-

lasti 1944 konekivääritulun alla ryö-mien haavoittuneen kaverinsa. Siitä ”puupaukkuherrat” päättivät palkita hänet alikersantin arvolla ja kunnia-merkillä. Anton lähetti merkit takai-sin. Hän oli saanut tarpeekseen fa-sismista ja sodasta. Hän perusti ky-lään TUL:n nyrkkeilyjaoston, sillä myös aikuiset oikeistolaiset seipäin kävivät kylätappeluita. Anton perus-ti myös työläismatriitti-järjestön tar-jotakseen apua työtapaturmissa. Si-i-nä sivussa hän tutki asekatkentäju-tuja. Paikkakunnalle kätkeettiin yh-den konekiväärikomppanian aseet. Anton oli saanut jo ”äidinmaidos-ta” humanismia. Äiti oli Punakaartin sanitääri Kemissä 1918. Monet muis-televat sotaa ihaillen. Sotaveteraani-en lehti kertoi Jauhiaisesta, että hän kohotti päätään ja siten haavoit-tui. Se ei pidä paikkaansa. Luodin rata osoittaa Jauhiaisen olleen haavoit-tuessaan makuulla.

Veteraanien tulisi muistelmis-saan todeta, että ovat jotain oppi-neet, että ei enää lyötäisi päätä Kar-jalan mäntyihin. Ei koskaan sotaa ei-kä fasismia!

**Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismien Vastainen työ**

Kun arvet eivät umpeudukaan

Suomessa(kin) nato-kiimaiset kirjoittelijat pyrkivät romantisoimaan mielikuvaa sodasta. Esimerkiksi Lasse Lehtinen ei ole esittänyt väit-teittensä tueksi ainuttakaan asiakirjaa, joka todistaisi Neuvostoliit-ton aikanaan vaatineen Suomelta ehdotonta antautumista. ”Kan-naksen läpijuoksun” jälkeen ei tosin muuta vaihtoehtoa ehkä olisi ollutkaan. Kun olen kuunnellut määräni sodan runtelemia miehiä, en ihmettele, että jenkki-sotilaita menehtyy nykyisin enemmän itse-murhiin kuin taistelukentillä. Heillä lienee käytännön kokemusta nato-kumppanuudesta?

Sotilaspoliisi

Entinen työtoverini kertoi olleensa yhdessä elämänvaiheessaan sotilas-poliisi. Hän oli myös joutunut mu-kaan teloitettavaan tuntemansa per-heenisän. ”Isänmaallinen” naapuri oli ilmiantanut tämän sotilaskar-kurin, vaikka he olivat olleet työka-vereita. Sodan jälkeen hän ei enää voinut toimia poliisina, vaan vaihtoi sekä asuinpaikkakuntaa että leipä-puuta. Teloitetun perheen jokapäi-väinen tapaaminen oli liikaa. Se ei antanut yön eikä päivän rauhaa. So-dan jälkeen oli ilmiantajakin päättä-nyt päivänsä kaulakiikussa. Kertoja sanoi yhä joutuvansa paniikkiin, jos jossain väkijoukossa näkee liikaa te-loitettua muistuttavan henkilön.

Eräs rakennusmies kertoi, ettei koskaan käy harjannostajai-sissa. Syynä on hernesoppa. Rinta-malla silmille roiskahtaneet kaverin aivot muistuttivat erehdyttävästi hernesoppaa tai hernesoppa entisiä aivoja. Lankkaamiseen meni pa-ri viikkoa. Sitä ennen eväs muistut-ti liikaa kaverin aivoja. Ja se haju...

Toinen mies kertoi, miten hän

peittyi veljensä suoliin kranaatin räjähdettyä sopivan lähellä sem-moista jälkeä tehdäkseen. Aluksi hän joka kerta nukahdettuaan nä-ki painajaista velipojan suolien re-pimisestä päältä. Nukkuminen pelotti ja hirvitti. Ajan kuluessa painajaiset helpottuivat, mutta eivät ole kokonaan loppuneet.

Suojeluskuntaupseeri

Vein kerran hautajaiskutsun jo edes-mennelle toverille. Kutsutun silmät kostuivat kyynelistä, kun muistelot kiertyivät rintamatapahtumiin. Naapuri oli erään hyökkäyksen aikana ampunut häijyn suojeluskuntaup-seerin. Olihan siitä tullut kovat kuu-lustelut, mutta kaveria ei kavallettu. Eipä tainnut tapahtuma oikeasti ko-vin paljon ketään vaivatakaan.

Sama soturi kertoi edelleen, miten kerran lomareissulla tämän ampujan tavattuaan ja iltaa istut-tuaan he lähtivät tarkastelemaan, oliko hautausmaalle ilmaantunut tuttujen hautoja. Ainakin yksi oli. Löytyi nimittäin edellä mainitun upseerin hauta. Ampuja kusi hau-dalle. Siihen loppui kertojan käyn-

Kuka löisi turpiin ja ketä ?

Jartsev on jo eläkkeellä. Sota-ai-kaa hän ei kokenut, mutta tallen-si sukulaisten ja kyläläisten sota-jutut pääkoppaansa. Aikoinaan Jartsevin työpaikalle otettiin nuo-ri insinööri, joka osoittautui jo sil-loin äärioikeistolaiseksi ”Odinin soturiksi”. Kerran kahvitunnilla tämä ”sotu-ri” sanoi Jartseville: ”Jos veteraanit kuulisivat juttusi Neuvostoliitosta ja

sodasta, vetäisivät he turpaan”. Jart-sev vastasi kertomalla kokemuksia lapsuudestaan. 50-luvulla toivuttiin sodasta ja kyllillä rakennettiin. Kent-täsirkkelit ja rakennusmiehet siirtyi-vät paikasta toiseen. Välillä korjattiin heinää ja viljaa sekä nostettiin peru-noita. Mutta vapaa-ajoilla puhut-tiin politiikkaa ja sotajuttuja. Nämä miehet olivat kaikki sotaveteraane-ja. Valtapuolueet olivat Maalaisliitto

nit hatausmaalla.

Suojeluskuntakersantti

Työpaikallani oli myös entinen suo-jeluskuntakersantti, kutsumanimel-tään Vasisti-Veikko. Veikon ruoka-tuntitjutut olivat mahtavia - näytti kuin Ural olisi edelleen siintänyt ker-tojan silmissä. Menomatkan juttu-jahan ne ja ne päättyivät usein vas-tauksetta jääneeseen yleisökysy-mykseen tulomatkasta. Karski mies - sankariainesta - kertoi myös, miten uskovaiset pohtivat taivaaseen pää-syään. Hänpä poika taputteli vain konepistooliaan ja ilmoitti, että hä-nellä on avaimet taivasten valtakun-taan rinnuksellaan. Taivaaseen pyr-kijät loppuivat siihen paikkaan.

Kun Veikosta sitten löytyi pa-halla mallilla ollut syöpä, oli hä-nen loppusuoransa vaikea. Hänen piti pyydellä anteeksi heiltä, joita oli huonosti kohdellut. Lista oli pitkä ja osa tietysti jo anteeksipyyntöjen ulottumattomissa. Itkuksi pisti kars-kin miehen jälkikäteen.

Toimin luottamusmiehenä varsin pitkään ja siinä asemassa jouduin ja pääsin näitä tarinoi-ta kuulemaan. Toivottavasti kuun-teleminen auttoi edes hetkeksi. Kaukopartiomiesten kertomukset ovat mielenkiintoisella tavalla var-sin samanlaisia Suomessa kerrottu-jen desanttitarinoitten kanssa. Eh-käpä niistä vielä joskus muistellaan oma juttunsa.

**Joensuussa 18.3.2016
Pauli Eskelinen**

Riisto ja luokkayhteiskunta

Tämä ei tarkoita sitä, että nämä ih-miset olisivat laiskoja ja joutilaita. Päinvastoin he ovat erittäin toi-meliaita. ”Kapitalistit eivät ole tyh-jänpäiväisiä jaarittelijoita. He ovat toiminnan miehiä. He tietävät, et-tä vallankumouksen ja vastavallan-kumouksen peruskysymys on val-takysymys.” (J. Stalin, Teokset 3, si-vu 208). Kapitalistien valta perus-tuu omistusoikeuteen. Jotkut de-maritoverit väittävät, että sillä ei ole väliä, kuka omistaa tuotantolai-tokset. Vain palkalla on merkitys-tä. En tiedä, horjuttavatko nykyi-set joukkoihtisanomiset, joita sa-notaan YT-neuvotteluiksi, tätä us-koa. Omistajan vallassa on, mihin hän käyttää omaisuuttaan.

Riisto

Työläisen tulo muodostuu työpal-kasta, sillä hän omistaa vain työ-voimansa. Työkyky ja osaaminen vaihtelevat, mutta hänellä ei ole muuta myytävää kuin työvoimansa, kyky tehdä työtä. Riisto on marxilaisen kansantaloustieteen ter-mi. Se käsitetään usein vain näl-käpalkaksi, mutta palkan pienuus tai suuruus ei määritä sitä. Riiston

Sanomalehdissä näkee otsikoita luokkayhteiskunnan paluus-ta. Onkohan se ollut vuorotteluvapaalla, jos se nyt tekee paluuta toimeensa. Ihmisten kuuluminen johonkin yhteiskuntaluokkaan määräytyy sen mukaan, mistä he saavat toimeentulonsa. Kapita-listit ja heidän ideologinsa, puoluetoimitsijat, työnantajajärjestöjen johtajat, sanomalehtien, television ja radion toimittajat saavat elan-tonsa osaksi liikevoitosta, työläisten ja toimihenkilöiden maksamat-toman palkan osasta. Toinen osa heidän elannostaan muodostuu yleisistä verovaroista. Valtio maksaa hallitsevan luokan vallan yl-läpitämiseen puolue- ja lehdistötukea. Radion ja television tehtävä on porvarillisen ideologian levittäminen.

aste tarkoittaa sitä, minkä osan työ-läisen työllä luodusta uudesta arvosta saa työläinen palkkana ja paljon-ko kapitalistin omaisuus kasvaa.

Jos kapitalistin osuus ei kas-va moneen vuoteen, hän on pian entinen kapitalisti. Ilman työläisen työstä nipistettyä osuutta kapita-listien tileille ei kertyisi miljoonia ja miljardeja kulloisenkin ajan rahayksikköjä. Pienyrityksiä johtavat omistajat, mutta suuryhtiöiden joh-dossa ovat palkatut johtajat. Mo-lemmissa tapauksissa he saavat työstään palkkaa.

Marx ja Engels loivat käsit-teen proletariaatin diktatuuris-ta kapitalismista sosialismiin siir-tymisen välivaiheen hallinto-na. Venäjällä toteutettiin vallanku-

mouksen jälkeen tätä marxilaista hallintoa. Muuten ei olisi voitu ta-kavarikoida ja siirtää kapitalistien omaisuutta ja tilanherrain maatilo-ja valtion haltuun. Venäjän bolshe-vikkipuolueen perustaja ja vallanku-mouksen johtaja Lenin kuoli nuore-na, terroristin ampuma myrkytet-ty luoti aivoissaan. Jossittelu siitä, miten Venäjä olisi kehittynyt hänen johdollaan, ei muuta menneisyyden tapahtumia.

Proletariaatin diktatuuri ja demokratia

Leninin jälkeen bolshevikkien joh-toon nousi Stalin vuosia kestäneen suuntataistelun jälkeen. Eivät ne muutkaan vallankumoukselliset johtohenkilöt olleet mitään pehmo-

ja. Häviölle jääneet halusivat viedä maailmanvallankumouksen ilosano-maa välittämättä Venäjän kohtalos-ta. Neuvostoliitto rakennettiin Stali-nin johdolla siksi valtioksi, jonka me tunsimme. Stalinin jälkeen uudet johtajat kehittivät leniniläistä op-pia valtiosta kukistetun porvaristo-luokan kurissa pitäjältä koko kansan valtioksi. Suomessa kuten useissa muissakin Euroopan valtioissa luo-vuttiin proletariaatin diktatuuri -kä-sitteestä. Diktatuuri oli kuulemma saanut Saksan kansallissosialistien mukana demokratiaan sopimatto-man sävyn.

Demokratiaan kuuluu myös väkivaltakoneisto: vankilat, poliisi ja armeija. Jokainen demokratia on hallitsevan luokan valtaa, diktat-uuria. Kaikki lait ovat hallitsevan luo-kan lakeja. Sen omia tarpeita varten laadittuja ja kaikkia koskevia kuten verolait, joita ainoastaan tietyn va-rallisuusmäärän omaavat voivat so-veltaa tarpeidensa mukaan.

Porvariston diktatuuri

Nykyisessä demokratiassa, porvaris-ton diktatuurissa, vallanpitäjät jou-tuvat harvoin turvautumaan avoi-

ja SKDL. ”Odinin soturin” leuka lok-sahti auki hänen kuullessaan, että lähes kaikki olivat samaa mieltä so-dasta, isänmaasta ja Saksasta kuin Jartsev tänään.

Tämä veteraanien joukko pois-tui nopeasti hoidon puutteessa keskuudestamme. Media kertoo toisenlaisten veteraanien juttuja. Ne poikkeavat paljonkin totuudesta.

”Jartsev”

meen väkivaltaan tahtonsa to-teuttamiseksi. Jatkuva mielipide-muokkaus hoitaa asian tehokkaas-ti, huomiota herättämättä ja hal-valla. Ratkaiseva enemmistö ihm-i-sistä omaksuu porvarillisen ideolo-gian ”luonnollisena”, ainoana ”jär-kevänä” tapana ymmärtää meitä ympäröivää maailmaa.

Pakkolait ja niiden vastai-nen taistelu ovat tämän päivän muotiviisaus. Ammatillisten kes-kusjärjestöjen johtajat ovat joko tietoisesti tai tiedostamatta omak-suneet täysin tämän porvariston heittämän syötin. On vaikea keksiä älyttömämpää kiistakapulaa. Olisivatko vapaaehtoiset lait sen vastakohta, kun SAK:n johto on jo ennakolta suostunut työläisten palkan alennuksiin? Sitähän kapi-talistit ja hallitus tahtovat. Kun vielä poistetaan eläkkeiden in-deksipuolitus, niin eläkkeetkin pienenevät alenevien palkkojen tahtiin.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 8.2.2016**

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 60 e, Eira Kärki 30 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siipainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Kai Kontturi 100 e, Larmo Lehtola 10 e, Matti Järvinen 2 e, Viljo Heikkinen 10 e, Pentti Möttönen 3 e, Lauri Paronen 8 e, Veikko Väisänen 4 e, Kesäpuutarhuri 11, Leipäpappi 6, Reino Welling 9 e, Esko Koivisto 74 e, Ari Sulopuisto 6 e ja Tarja Männikkö 33 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Natoa vastaan voitonpäivänä 9.5.2016

Maanantaina 9.5.2016 tulee 71 vuotta, kun aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat asiakirjan ehdoista antautumisesta. Verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria vaatinut sota päättyi. Sodan aiheutti suurokapitalistien imperialistinen pyrkimys jakaa maailma uudelleen. Antautumissopimus oli perusta seuranneelle rauhanpolitiikalle.

Tänään kuitenkin monet ylikansal-

liset kapitalistipiirit kannattajineen hamuavat uudelleen jopa aseiden avulla alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan loppu-tulos halutaan unohtaa ja kääntää päinvastaiseksi. Näin on tapahtunut useissa Euroopan maissa. EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi.

Meillä Suomessa kehitetään avointa Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet estottomasti toittavat. Kaiken tämän varjolla hyväksytään Ukrainassa natsimieliset toimet. Suomessa tilannetta käytetään kansalaisten mielipiteiden kääntämiseen Nato-jäsenyyden kannalle. Tätä meidän tulee vastustaa.

Voiton päivänä maanantaina 9.5.2016 klo 16.00 lähtien kokoonnumme yhteiseen Rauha-Ystävyyksi-Ei Fasismille- kansalaistoimikunnan koollekutsumaan Voitonpäivän tilaisuuteen Maailmanrauhan patsaalle Helsingin Hakaniemessä. Hyväksymme siellä yhteisen medialle ja päättäjille osoitetun Voitonpäivän vetoomuksen. Tilaisuudessa kaikilla on mahdollisuus käyttää lyhyt puheenvuoro.

Tervetuloa.

Järjestävä toimikunta.

Miksi verovaroja tuhlaamaan kuvatuotus.. ?

Jatkoa sivulta 13

pulaa tavaroista ja romahdutti öljyn maailmanmarkkinahinnan. Öljyn hinnan sukellus kohdistui pahiten Venäjään, Venezuelaan ja Iraniin. Kuinka ollakaan, Venezuelan oikeudenmukainen sosiaalipolitiikka on rahoitettu öljyvientituloilla. Alihinnoitetun öljyn käytön voimakkaan kasvun maksaa kuitenkin viime kädessä koko ihmiskunta ympäristön saastumisena ja ilmastomuutoksen nopeutumisenä. Lopuksi vielä USA:n presidentti Obama julisti Venezuelan 6.3.2015 valtioksi, joka uhkaa sen kansallista turvallisuutta.

The Morning Starin 4.3.2016 julkaiseman artikkelin mukaan Hinterlaces'in tekemän mielipidetiedustelun mukaan merkittävä enemmistö venezuelalaisista vastustaa uusliberalistisia ratkaisuja maan talousongelmiin. Vastaneista 79 % tukee hallituksen tavoitteita taloudellisesta suunnittelusta ja joidenkin suuryritysten kattavasta sosialistisesta yhteistyöstä. He eivät hyväksy hallituksen työskentelyä ylikansallisten suuryhtiöiden kanssa, jos nämä eivät noudata reilun pelin sääntöjä. Gallupin mukaan enemmistö venezuelalaisista tukee myös hallituksen sellaisia talouteen kohdistuvia päätöksiä kuten maataloustuotteiden, lääkkeiden, bensiinin hinnankorotukset ja maan valuutan devalvoiminen. Tiedustelu suoritettiin 11.-17.1.2016 ja siihen osallistui 1 200 henkilöä. Hin-

terlaces on v. 2004 perustettu yksityinen venezuelalainen yhtiö, joka on erikoistunut mielipidetiedusteluihin ja markkinoiden tilannekohtaisiin analyysiin sekä niiden strategiseen konsultointiin. Kas kummaa venezuelalaisten enemmistö ei vihaakaan itse valitseman presidentin johtamaa hallitusta ja sen esittämiä uudistuksia.

Kansainvälistä pääomaa ja toimittajia Pesosta eivät kiinnosta, saavatko venezuelalaiset riisiä, spagettia, kahvia, maitotiivistettä, jauhoja, papuja, kullattuja peniskoteloita, lääkkeitä ja autojen akkuja yms. Heitä kiinnostaa vain se, kenen hallussa ovat maan rikkaat luonnonvarat ja vallattavissa olevat tavaramarkkinat.

Venezuela puolustaa omaa kansallista etuaan ja kehittää yhteiskuntaansa itse määrittelemänsä mallin mukaisesti sekä rahoittaa vallankumousta öljytuloilla. Yhdysvallat ei hyväksy tällaista kuritonta omaehtoisuutta ja valtiollista itsenäisyyttä. Kun Venezuelan valtion omistama öljy-yhtiö (PVDSA) koetaan maailman kapitalistisen eliitin taholta pahimmaksi piikiksi heidän omissa perseposkissaan, se on otettava yksityistämisen kautta haltuun.

Haluamme osoittaa solidarisuuttamme ja täyden tukemme Venezuelan bolivaarisen tasavallan sosialistiselle hallitukselle.

Hands Off Venezuela – Finland 19.3.2016

Matti Laitinen (sihteeri)

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

Kokoonnumme seuraavan kerran su. 8.5.2016. Kevään aikana käsittelemme edelleen historiallista materialismia ja syvennämme opintoaineiston tuottamiseen liittyviä tietoja. Aiheesta **"Yhteiskuntataloudellisen muodostuman käsite"** alustaa **Heikki Männikkö**. Tämän jälkeen kokoonnumme kevätkaudella seuraavasti: su. 8.5.-16 su. 22.5.-16 ja 5.6.-16 Sopivia perusteoksia historiallisen materialismin ja tämän aiheen opiskeluun ovat mm. seuraavat teokset: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen: **Kansantaloustiede**.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

EVKR:n vuosikokous Helsingissä ke. 25.5.2016 alk. klo 17.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat sekä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no 6. Pois jäädään Hauhonpuiston pysäkillä. Ennen kokouksen alkua on klo 16.45 lähtien tarjolla kahvit. Johtokunnan kokous alkaa klo 16.00, jossa viimeistellään esitykset vuosikokoukselle. Tervetuloa kaikki jäsenet ystävineen.

Johtokunta

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous Hermannin kerholla maanantaina 20.6.2016 klo 17.00. Käsitellään kesän ja syksyn toimintaa sekä ajankohtaan liittyviä tärkeitä järjestöllisiä ja poliittisia kysymyksiä, sekä ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa kaikki Kommunistien liiton jäsenet

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 25.5.2016 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 16.00. Kokouksessa käsitellään vuosikokousvalmisteluja, poliittista ja järjestöllistä tilannetta, arvioidaan HOK-Elannon vaalitulosta sekä kesän ja syksyn tulevaa toimintaa. Tervetuloa.

Vuosikokouksen yhteydessä (alkaa klo 17.00) käsitellään myös Kansan äänen kesänumeron (3/16) valmisteluun liittyvät kysymykset. Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Vapunpäivänä 1.5 klo 9 SFT laskee kukat Valtakunnallisella punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa

Voitonpäivänä ma 9.5 SFT laskee kukat klo 12 Kivikon, ent. Malmin ampumaradan neuvoston sotilaiden hautaustomerkillä ja Malmin hautausmaan teoloitettujen Fasisminvastustajien hautaustomerkillä klo 14 hautausmaan korttelissa 23

Kunniakäynti ja kukkienlasku su 15.5 Puustellinmet-sän 1918-punaisten teloituspai-kalla Helsingin Tapaninkylässä Ajankohta on vielä avoin ja riippuu paikallisten kotiseutu-aktiivien ym. aikataulusta.

Opintokerhon opintoilta ma 23.5 KTP:n toimistossa, Tik-kuraitti 11A 3 krs. klo 17.00 Käsitellään vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulun puoluekokouksen 1906 linjausten vaikutusta Suomen vanhalla Työväenliikkeelle.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:
Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Isäntämaasopimus vie Ruotsinkin Naton ydinjoukkoihin

Venäjä on kuitenkin Itämeren alueen maa ja suojelee rajojaan parhaansa mukaan. Ruotsin yli on lentänyt vuosia jenkkien vakoilukone. Hiljattain sai Naton AWACS-kone virallisen luvan lentää maan yli ja kerätä tietoja mahdollisimman paljon. Suomen ja Ruotsin geopoliittinen asema on syynä Naton halukkuuteen näihin maihin. Naton ja USAn toiminta näyttää suuntautuvan täysin Venäjän kukistamiseen ja sen rikkauksien itselleen kahmimiseen.

Ruotsin yhteistyö USAn ja Naton kanssa

Ruotsi allekirjoitti isäntämaasopimuksen syyskuussa 2014. Asiaa ei pidetty kummallisempakaan keskustelua, ei edes eduskunnassa. Hallitus vain antoi hyväksynnän ja asevoimien ylipäällikkö allekirjoitti alustavan sopimuksen, josta päätetään eduskunnassa tämän kuun vaihteessa. Ruotsin puolustusministeri Hultqvist vain selittää, että maa ei halua Natoon, mutta haluaa syventää yhteistyötä USAn ja Naton kanssa. Ja syväähän se yhteistyö on ollut aina 50-luvulta asti, jolloin tiedustelutoiminta käynnistettiin USAn kanssa Venäjää vastaan. Ruotsi on jo ollut useissa Naton sotatouhuissa mukana, jos ei sotivana puolena niin ainakin tiedustelevana ja siten osaaottavana.

Isäntämaasopimus tarkoittaa sitä, että Naton ydinasein varustettuja joukkoja voidaan tuoda maahan ja siirrellä miten vaan. Myös ne voivat osallistua sotatilanteeseen muuta maata vastaan Ruotsin alueelta. Kummallisinta on, ettei Ruotsi, joka jo 50-luvulla päätti, ettei maassa tulla käyttämään ydinaseita, ole kirjoittanut minkäänlaista pykälää ydinaseista sopimukseen. Nato-joukot saavat harjoitella sopimuksen mukaan maassa halunsa mukaan. Näin on jo tehty useissa sotaharjoituksissa koko maan alueella.

Ruotsiko Natoon?

Nato voi myös käyttää maan kommunikaatiovälineitä ja sotilastukikohtia vapaasti. Maksumiehinä ovat tietenkin tavalliset veronmaksajat Ruotsissa. Ylläpitoon kuuluvat

Suomi ja Ruotsi ovat olleet kovassa Naton puristuksessa viime vuodet. Kumpikin maa on sanonut tahollaan, että jos Suomi menee, niin Ruotsikin menee ja Suomessa selitettiin päinvastoin. Tätä asiaa toimiteltiin joukkotiedotusvälineissä yhtenäen ennen päätöksen tekemistä. Tarkoituksellista propagandaa. Tiedotusvälineet ovat lähes päivittäin pelotelleet Venäjän uhalla samalla, kun Nato on soluttanut Venäjän vanhoihin osavaltioihin. On ollut sukellusvenettä ja uhkaavia lentokoneiden rajanylityksiä jne. Rajaloukkauksia tutkittaessa todettiin, että Nato-joukot ovat tehneet huomattavasti useimmin niin. Venäjän koneet ovat tietysti syyllisiä, koska ne lentävät ”aggressiivisesti”.

Vappuna 2007 vasemmistonuoret esittivät: ”Nato, maailman suurin turvallisuusuhka.” Kehitys osoittaa tunnuksen oikeaksi. Ruotsin ja Suomen isäntämaasopimukset ovat osoitus suunnitellusta sotapolitiikasta.

mm. kuljetukset ja ruokailu. Natoon liittyessä nekin kustannukset nousivat kahdella prosentilla kansantuotteesta. Isäntämaasopimuksessa Ruotsin hallituksella on muodollinen mahdollisuus sanoa ei, mutta miksi piti allekirjoittaa sopimus. Se on kuitenkin viimeistä edellinen askel ennen Natoon liittymistä ja puolueettomuuspolitiikasta luopumisesta lopullisesti.

Sopimuksen vastainen taistelu on ollut laimeata valtavan joukkotiedotusvälineiden pimityksen ja Nato-henkisyyden takia. Vasemmistopuolueet keräävät nimiä sopimusta vastaan, mutta aika huonee käsistä. Lehdistö tuskin käsittelee asiaa ja televisiokanavilla vallitsee hiljaisuus, vaikka asia on ajankohtainen.

Natovastainen toimintaryhmä Naiset rauhan puolesta -järjestö ja muutamat rauhanjärjestöt koettavat levittää tietoa sopimuksen seurauksista ja velvoitteista. Tiedotustilaisuuksia järjestetään ja kaduilla seisovat nimienkerääjät. Silti pahalta näyttää, sillä eduskunnassa on sopimuksen hyväksyvä enemmistö. Kansanäänestykseen ei uskallettu mennä, sillä kaikki asiaa käsittelevät tutkimukset ovat antaneet kiel-

teisen enemmistön niin Natoa kuin isäntämaasopimusta vastaan.

Ruotsin asekaupat

Ruotsi on luopumassa täydellisesti puolueettomuuspolitiikastaan ja sen ennen niin vahva ääni itsenäisenä maana on heikkenemässä olemattomiin. Ruotsin mukaan saamisen takana ovat kuitenkin suuret talousvoimat, jotka ovat valmiita sotiin, jos niin tarvitaan. Ruotsi on mukana hyötyäkseen taloudellisesti. Ruotsin asekaupat ovat tienanneet suuria summia.

Esimerkkinä oli Saudi-jupakka, joka oli pysäyttää aseiden viennin Saudi-Arabiaan, vaikka se oli konfliktissa Jemenin kanssa. Mutta maa on joutunut shakki ja matti-tilanteeseen. Ruotsi on valitsemassa puolta aggressiivisen sotakoneiston kanssa. Nato on verinen koneisto, joka jättää jälkeensä vain kuolleita, tuhottuja kaupunkveja ja luo miljoonia pakolaisia.

Kamppailu paremmasta vaihtoehdosta jatkuu kaikesta huolimatta. Ihmiset alkavat herätä toimimaan paremman vaihtoehdon puolesta.

Esa Salomaa

Suomi sodan isäntämaaksi?

Suomeen tulee touko-kesäkuussa kymmenittäin vieraiden valtioiden hävittäjiä, tankkeja ja sotalaivoja sekä tuhansittain sotilaita sotaharjoituksiin. Tämä Yhdysvaltojen järjestämällä sotaharjoituksilla pullistelu ei ole Suomen edun mukaista eikä se lisää Suomen turvallisuutta.

Karjalan lennosto Rissalassa saa toukokuun alkupuolella vieraakseen Oregonin kansalliskaartin ilmavoimien (Oregon Air National Guard) F-15C Eagle -hävittäjäosaston, jossa on tämänhetkisen tiedon mukaan 6–8 hävittäjää ja 70 – 100 sotilasta. Lento-osasto on osa USAn ilmavoimia ja sitä on käytetty muun muassa Afganistanissa ja Irakissa. Se osallistuu median tietojen mukaan 9. - 20.5. Suomen ilma-voimien koulutus- ja harjoituslentoimintaan Itä-Suomessa ja Lapissa.

Täysin uutta on se, että Suomi järjestää kahdenvälisiä sotaharjoituksia yhden suurvaltan, USA:n kanssa, suomalaisesta

tukikohdasta käsin, kuten Rissalassa tapahtuu. Tämä on uusi askel Suomen ja Yhdysvaltojen kahden keskeisessä sotilasyhteistyössä.

Tämä ei kuitenkaan riitä. Toukokuussa USA tuo Niinisaloon 20 Stryker -rynnäkköpanssarivaunua ja komppanian verran Yhdysvaltojen maajoukkojen sotilaita Arrow 16 -sotaharjoituksiin.

Kesäkuun alussa sitten saadaan varsinainen spektakke-li Hankoniemelle. Yhdysvallat järjestää massiivisen Baltops-harjoituksen Itämeren alueella ja nyt ensi kertaa osa harjoituksesta on Suomen alueella. Myös tämä on uusi avaus Suomen sotaharjoitusyhteistyössä. Muun muassa Suomi, Ruotsi, Yhdysvallat, Hollanti, Italia, Iso-Britannia ja Saksa harjoittelevat maiminnousua Hankoniemeen Raaseporiin. Harjoituksessa on mukana 3000 sotilasta, 35 merialusta ja 70 lentokonetta tai helikopteria.

Erittäin huolestuttavaa on mediasta saatu tieto, että USA olisi kutsunut itse itsensä Suomeen har-

joittelemaan. Ja meidän hallituksemme sanoi nöyrästi: tervetuloa. Jos USA haluaisi siirtää enemmänkin kalustoaan ja miehistöään Suomeen Venäjän rajan tuntumaan, niin sanoisiko tämä hallitus, että stop, ei tänne. Tuskin saisi sanaa suustaan.

Tällainen toiminta perustuu onnettomaan isäntämaasopimukseen, joka mahdollistaa Suomen muuttumisen Naton/USAn hyökkäysalustaksi Venäjää vastaan. Varmaankin Venäjä kokee tämän hyörinnän rajojensa tuntumassa epäystävälliseksi viestiksi. Suomen asema lännen äänettömänä yhtiömiehenä suurvaltojen nokittelun keskellä ei todellakaan ole kehuttava.

Tähän sotaa lietsovaan politiikkaan tarvitaan täyskäänös. Maamme on pidettävä erossa sodista ja Natosta. Suomen pitää pyrkiä rauhanomaiseen yhteistyöhön naapurimaiden kanssa. On edistettävä aseidenriisuntaa sotaharjoitusten sijaan. Rauhapolitiikka ei maksa mitään!

Marjaliisa Siira

Kansallisomaisuuden hävittäminen

Menimme EU:hun vaikuttamaan ja keräämään voitot. Miten on käynyt? Olemme saaneet sieltä n. 6000 lakia ja 7000 direktiiviä. Ne sisältävät mm. määräykset tomaattien koosta, kurkkujen käyryydestä, tervan käytöstä jne.. Mikä paljon huolestuvampaa on se, että Suomelta on mennyt päätäntävalta sitä itseään koskeviin asioihin! Herää kysymys, kumpi on tärkeämpää: vaikuttaminen toisten asioihin tai omiin asioihin? Eikö Suomen etu ole päättää yksin omista asioistaan ja antaa toisten päättää omistaan? Tietenkin yhteisiäkkin asioita on, mutta ei siihen EU:ta tarvita. Suomen väkiluku EU:ssa on n.1,8 %, sillä ei EU:ta saada ojennukseen.

Kekkosen jälkeen suomen valtion omaisuudesta on myyty n. 60 % yksityisille ja Suomen pörssistä on 65 % ulkomaisten hallinnassa. Nokian osakeista vain 8 % on kotimaisilla sijoittajilla.

Jos tarkastellaan tuotemerkkejä ja yrityksiä, joita on myyty ulkomaille, havaitaan hyvin tunnettuja, arvostettuja ja vanhoja suomalaisia tuotteita: Artek, Fazer keksit, Nordea, MTV3, Fazer makeiset, Sonera, Upo, Hackman, Instrumentarium, TV4, Arabia, Silja, Valtra traktorit, Iittala, Pilkington, Tunturi, Hartwall, Abloy, Sandvik, TeliaSonera, Havin mäntysuoja, Vaasan mylly, Lippupalvelu, Leaf, Tammi, Kvaerner Masa-Yards, Sampo vakuutusyhtiö, Valion jäätelöt, Suomen Sokeri, Sinebrychoff, Turun sinappi, Sisu kuorma-autot jne.. Kaikki tämä on tapahtunut v. 2005 mennessä. Sen jälkeen myös muuta omaisuutta on laitettu myyntiin.

Siis ei edes televisiokanavia haluta pitää suomalaisina. Kaikki Arabiasta sokeriin saa hävitä ulkomaiseen päätäntävaltaan ja omistukseen.. Muutamat työpaikat saa toistaiseksi jäädä Suomeen, mutta suuntaus on kiihtyvällä vauhdilla halvemman työvoiman maihin. Ennen pitkään tämä suuntaus johtaa siihen, että osat kääntyvät ylösalaisin, nyt huonommassa asemassa olevien valtioiden (Kiina, Venäjä, Viro jne.) kansantalous nousee ja sitä kautta hyvinvointi. Nyt hyvinvointivaltioiksi nimitettävien kansantalous taas laskee kiihtyvällä vauhdilla, koska ei ole yrityksiä eikä työpaikkoja.

EU saattaa pysyä, mutta Suomi häviää, muuttuu maakunnaksi. Me ei tunneta Brysseliä, mutta vielä vähemmän ne meitä. Suomen alasajo jatkuu..

Esko Rintala
Uusikaupunki

Myöhäissyntyistä terrorin torjuntaa!

Brysselin iskuja surraan Euroopan laajuisesti ja vannotaan terrorin kukistamisen nimiin. Terrorin vastaisen toiminnan aika olisi ollut jo silloin, kun USA hyökkäsi Irakiin.

Olisi ollut syytä koota sodan vastustajat turuille ja toreille, näyttää irakilaisten suru ja hätä, sekä laittaa hyökkääjä kauppasaartoon. Mitä tehtiin, kun Tšetšenian sota toi terrorin Venäjälle? Paljon surua ja tuskaa toi Jugoslavian hajottaminen. Naton hyökkäys Libyaan Ranska etunenässä, oli niin raju, ettei ihmisille jäänyt aikaa suremiseen, vain pelkkään tuskaan. Näin muodostui Libyaasta Isisin päämaja ja tukikohta.

Kun amerikkalaiset öljy- ja kaivosyhtiöt ryöstävät Afrikassa ja piilaavat maaperän, vievät kalat aluevesiltä, mitä me teemme Euroopassa? Jaamme ryöstösaalista. Maailma olisi toisenlainen, jos edes 1 % asevarustelusta olisi käytetty tuhoamisen sijasta hyvinvoinnin rakentamiseen.

Bryssel ei ole vain EU:n pääkaupunki, vaan siellä on myös NATO:n päämaja.

Pauli Eskelinen
Joensuu

Glasnost Ruotsissa

Monet luulevat, että Gorbatshev keksi Glasnostin. Tarvetta siihen on aina ollut ja noin v. 1840 Ruotsissa säädettiin laki avoimuudesta. Tämä sen enempää kuin muutkaan lait eivät ole aina toteutuneet, mutta joissakin asioissa ruotsalainen yhteiskunta on avoimempi.

Kuuden ammattiliiton ulkomainos

Sen tulin huomaamaan, kun kävin maailskuun puolivälissä Tukholmassa. Kuusi ammattiliittoa suuren mainostaulun ja ulkomainoksien esittivät palkkavaatimuksia, kun yhtiöiden voitonjako oli yli 270 miljardia kruunua. En tiedä, kuinka suuri Ruotsin talous on. Kuitenkin ammattiliitot ovat oikeilla jäljillä, kun vaativat, että rahat otetaan sieltä, missä ne ovat.

En siis tiedä, onko voitonjako Ruotsissa suhteessa suurempi. Voi olla, että suomalaiset yhtiöt ovat enemmän käyttäneet veroparatiiseja kuin ruotsalaiset ja siksi köyhien osakkeenomistajien potti oli vain 10 miljardia euroa. Onneksi meillä on Sipilä ja lepsu ammattiyhdistysliike, jotka palkkoja alentamalla haluavat pelastaa ”hyvinvointivaltion”.

Ruotsi ei aikoinaan liittynyt kansanäänestyksen jälkeen euroon. Ei ääniä oli 14 % enemmän. Siinä toimi avoimuusperiaate. Työnantajat, valtiopäivät ja useimmat ammattiliitot liputtivat eurolle. Kaikki puolueet hajosivat äänestyksissä. Mieleeni jäi erään Ruotsin kuuluisimman teatteriohjaajan oma mainos: ”Small is bjudfull”. Näinhän se on, että ei pidä lähteä herrojen kanssa marjaan, sillä siinä menee marjat ja ropeet.

Wäinö Pietikäinen